
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

GoogleTM books

<https://books.google.com>

UK Praha

8 y 40

Národní knihovna ČR
Historické fondy

BJ 40

Národní knihovna

1002588457

40

St. 50

A. M. D. G.
INSTITVTIONVM

LINGVÆ ILLYRICÆ

LIBRIDVO.

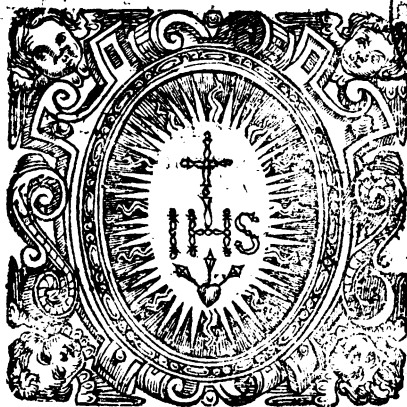
Cas. coll. soci. Iesv Autore Pragg

BARTHOLOMAEO CASSIO

Curictensi Societatis

IESV.

EDITIO PRIMA

ROMAE, Apud Aloysium Zannettum.
MDCIIII.

Superiorum Permissu.

Ex dono aut. Collegio Pragensi Soc. Jesu.

APPROBATIO.

NOs Fr. Augustinus Quintius Spalaten. Or
din. Præd. Dei & Apost. Sedis gratia Ep̃s
Curzuleñ. vidimus, & accuratè percurrimus
has regulas Grammaticales in lingua no-
stra materna Illyrica per admodum R. P.
Bartho. Cassium Curicē. confectas, quan-
tum iudicamus, nihil continēt, quod sit Ca-
thol. Doctrinæ, ac bonis moribus contrariū.
In quorum fidem, &c. In Parochiali S. Nico-
lai de Campo Martio die 2. Aprilis 1604.

Idem Fr. Aug. Ep̃s qui supra.

Imprimatur si placet R. P. M. S. P.
B. Gypsius Vicesgerens.

Imprimatur

F. Ioannes Maria Brasicchell. M. S. P. Apost.

AD ILLYRICÆ

linguæ Studiosos.

LLYRICÆ lin-

guæ Institutiones ,
quas multi exopta-
bant, modò præpro-
pera fortassè festi-
natione , si minus
omni ex parte per-

fectas, pro viribus certè alacriter, studio-
sèque confeci. Nemo enim adhuc excite-
rat (quod sciam) quem authorem se-
qui possem, cuius præcepta de Illyrico
sermone litteris consignata prodierint.

Neque verò, ut opus hoc primus ag-
grederer, inducere animum potuissem,
nisi eorum accessisset authoritas, quo-
rum voluntati nefas est repugnare.

Quò autem ipsi consilio id fecerint, ut
& nostra è Societate delecti nonnulli
in hac lingua perdiscenda studium suum,
atque operam collocarent, & quà ipsi di-

A 2 scendi

scēdi labor minueretur, eiusdem lingua Institutiones aliquæ conscriberentur, facile is, ut opinor, intelliget, cui sit exploratum, quo in loco apud Illyricos hoc tempore res Christiana versetur. Nam, siue ob diuturnam, ac miseram cum Religionis Catholicae hostibus consuetudinem, siue ob magnam doctorum, proborumque Pastorum penuriam innumerabiles propemodum instantis tenebris inscitiae iacent, ut cætera, quæ ex inscitia oriuntur, mala taceantur; ut ne prima quidem Christianæ Religionis elementa satis illorum plerisque sint nota. Quare sapienter est à nostræ Societatis Moderatoribus constitutum, ut eius nationis lingua vernacula, quæ apud plurimos populos latissimè patet, addiscatur ab ijs, qui ad eos erudiendos idonei censeantur. Etenim non videbatur satis instituti nostri rationibus conuenire, cum tam
multi

multi ex nostris hominibus in extremos
Orientis, Occidentisque fines mittantur
assiduè, qui in varijs illarum gentium
dialec̃tis cognoscendis, insudent, quæ gen-
tes nunquam antea Christianis institu-
ta sunt legibus, vt cum ijs de beata vi-
ta facilius agi possit; nationes aliæ pro-
pè finitimæ deserantur, quæ Christia-
na, atque auita religionis nomen reti-
nentes ob vnam rerum cognoscenda-
rum, agendarumque ignorationem à ma-
iorum suorum dignitate, splendoreque de-
generent; ac tanquam incultæ arbores
paulatim syluescentes, infructuosæ red-
dantur. Quapropter, quoad per tempo-
ris angustias licuit, linguae huius de
oçto partibus orationis præcepta collige-
re, ac certa quadam viâ rationeque
tractare sum conatus: quò facilius,
ac celerius possint eò, quò intendunt,
qui eius perdiscendæ sunt cupidi, perue-
nire. Quòd, si cui fortè longiores Institu-

ziones huiusmodi videbuntur, eum oro,
ne ab instituto cursu, propterea retarde-
tur. Etenim nec pauca sunt perspicuita-
tis potius causa proposita, & pleraque
ceterorum similia nullam ferè nouam
difficultatem afferunt ad cognoscendum.
Equidem in spem venio fore, vt multi
harum Institutionum beneficio, quales-
cumque tandem illæ sint, si vel pari
industria, atque in Latina vel Græca
lingua solent, in huius cognitione elabo-
rent, non minores breui in ea proces-
sus esse facturos. Quod autem de ora-
tionis constructione, quam vocant, pau-
ca quadam dumtaxat, eaque vniuersè
tradiderim, nemo iure mirabitur, qui
meminerit reliqua, vel cum alijs, quas
norint, linguis esse communia, vel vsu
potius, & exercitatione, quam doctri-
na præceptis contineri, vel non facile si-
mul omnia ad artem posse reuocari.
Valete. Ro. 15. Cal. Maias. An. 1604.
INSTI-

INSTITVTIONVM

LINGVÆ ILLYRICÆ

LIBER PRIMVS

DE LITTERIS, NOMINE,

ET PRONOMINE.

P A R S P R I M A,

DE LITTERIS.

V M totius locutionis, ac
scriptionis fundamentum
sint litteræ, earumq. formæ,
nomina, ac tonus, ut ipsa-
rum figura, distinctio, &
pronunciatio faciliè perci-
pantur, meritò de ijs pri-
mo loco agendum est. Animaduerti enim in
hominum meæ nationis scriptis minus con-
gruam litterarum varietatem incredibile le-
gentibus faceßere negotium. Quoniam autem
munus est, & officium litterarum, conseruare,
ac tueri dictiones, easque integro sono enun-
tiare, curabo diligenter, ut sublati superua-

8 INST. LING. ILLYR.

canels, eas litteras in Alphabetum conferam, quæ & necessariae ad pronuntiationem sunt, & quam paucissimæ à Latinis litteris forma, sonoque differant.

Exponam itaque hîc maiusculam, ac minusculam formam litterarum; quas deinde in præcipua quasi capita diuidam tum declarabo, quid sit Accentus, Apostrophus, Syllaba, Dialecto: Postremò nonnihil addendum erit de Articulo, & Dialecto.

ALPHABETVM.

Aa, Bb, Cc, Çç, Dd, Ee, Ff, Gg, Hh, Ii, Kk, Ll, Mm, Nn, Oo, Pp, Qq, Rr, Ss, Tt, Vu, Vv, Xx, Yy, Zz.

DE VOCALIBVS, ET DIPHTHONGIS. Cap. I.

Litteræ vocales eadem sunt nobis, ac Latinis, a, e, i, o, u: de quarum pronuntiatione nihil occurrit dicendum, quod à latino sono differat.

2 Diphthongi sunt septem, aa, ee, ii, oo, uu, & æ. Sex prioribus utuntur auctores maioris declarationis gratia. Æ, autem ut distinguantur nomina fœminina à masculinis.

nis, erit in usu. Idem nonnulli faciunt in duplicandis consonantibus: quod nemini novum videri debet, quandoquidem hoc ipsum fit à Latinis, & Græcis. Ex nostris dictionibus ad hoc ostendendum satis erunt hæ: Mukka, tormentum; & Muka, farina.

3 ¶ *a a*, facit, *a*, longius, ut, *Ulastélaa*, nobilium.

e e, facit, *e*, longius, ut, *Xenee*, mulieris.

a, facit, *e*, quæ erit sæpe in usu.

pro, e e, præsertim in fine dictionis.

i e, facit, *i*, & *e*, seminuocales, ut *Tich*, istorum.

y, facit, *i*, longius, ut, *Lovij*, uenatur.

o o, facit, *o*, longius, ut, *Plood*, fructus.

u u, facit, *u*, longius, ut, *Muux*, uir.

DE LITTERIS CONSONANTIBVS SIMPLICIBVS.

Cap. II.

1 **C**onsonantes sunt uiginti., *be, ce, de, ef, ga, he, ka, el, em, en, pe, quu, er, es, te, vi, xi, yi, zi.*

2 Ex his nullam habent diuersitatem soni, *b, d, l, m, n, p, r, t*, qui nobis cum latinis non sit communis. Reliquarum uerò pronuntiatio singillatim explicanda est.

De littera C c.

C C, ante, uel post uocalem, & consonantem excepta, b, pronunciatur, ut apud Latinos ante vocales, e, & i: ut, dicet, dicit. Sic etiam apud nos: Récce, dixit: Ríci, uerba: Béc, Vienna nomen urbis: Clovik, homo. Clán, articulus.

De litera Ç ç.

Ç ç, ante, uel post uocalem, & consonantem pronunciatur, ut apud Latinos littera, t, in his uociòus (etiam, sapientia) & apud Italos, z, in his (zoppo, zuccaro:) sic apud nos, Çésar, Cæsar: Çílo, integrum: Çvít, flos.

De littera F f.

F f, si ante se habeat consonantem lenius pronunciatur, ut, Sfėti, Sanētus.

De littera G g.

G g, ante, & post uocalem, & consonantem, nisi sequatur, i, semiuocalis, pronunciatur, ut apud Latinos ante, a, o, u, in his Garrulus, Lego, Gula: & apud Italos, gh, ut (Leghe, Salghino:) sic apud nos Garmii, tonat:

nat : Gizdàvi, elegans : Bôg, Deus. Ante consonantem autem, præsertim, l, cum proximè sequitur uocalis, a, uel o, profertur, ut apud Latinos (Gladius, Gloria:) Sic apud nos, Gláva, caput : Grád, vrbs. Quod si post, gl, sit tantum uocalis, i, proferetur, ut (figli, egli:) sic Zèmgli; ni si sit, ghl, ut, Dvighli. Quando verò inter, gl, & uocales, a, e, o, u, ponitur semiuocalis, i, pronunciatur, ut apud Italos in his (Figlia, figlie:) sic apud nos, Zemglià, terra : Zèmgliu, terram. Quod quidam omittentes ambiguum uocum pronunciationem faciunt.

De littera H h.

H h, est littera consonans, & pronunciatur ex gutture ante, uel post uocales, & consonantes, ut, Pihati, anhelare : Haznà, thesaurus. Himbennih, decipientium : Hrév, truncus ; Hglib, panis. Aliquandò autem est aspirationis nota, præsertim post litteras, c, & g, ut, Slavícch, Philomela : chamen, saxum : Dvighnu, sustulit.

De littera K k.

K k, pronunciatur ante, & post uocales, & consonantes, ut, apud Latinos, c, in his, caput, comes, cursus : & apud Italos, ch, ut, (che,

12 INST. LING. ILLYR.

(che, chi:) sic apud nos, Káram, uel Cháram, arguo: utroque enim modo scribitur à nonnullis. Kùchia, domus: Klàdda, compes.

De littera, Q q.

Q q, pronunciatur, ut apud Latinos: apud nos tamen coniungitur cum, v, consonante pro, u, uocali, ut, Qvâs, fermentum. Qvòcka, gallina habens pullos.

De littera, S s.

S s, pronunciatur cum minimo quodam sibilo, ut, Sìver, Aquilo: Mèso, caro. neque audiendi sunt ij, qui dicunt multiplicem esse ipsius pronunciationem, si sola sumatur ante uocalem.

De littera V v.

V v, sic deformata, est consonans ante & post quamcumque uocalem, & consonantem, ut, Voyník, miles: Veccér, uesper: Plâv, nauicula: sicut apud Latinos, u, in his (uale, uolo.) Nonnulli tamen usurpant, f, uel, u, pro hac ipsa, v.

De littera, X x.

X x, pronunciatur tono leni, ut, semi, sz, vel

uel semi, sg, coniuncta tamen; ut, Xenā, mulier.

De littera Y y.

Y y, semper est consonans eo modo, quo apud Latinos, i: etiamsi a quibusdam pro uocali, i, aliquandò usurpetur. At apud politiores semper est consonans.

De littera Z z.

Z z, pronunciatur ante uocales, & consonantes, ut in his uocibus apud Italos: zero, zenzala: sic apud nos paulò tamen lenius in his, zátilak, occiput: zemglià, terra; zíma, biems.

DE MULTIPLICIBVS consonantibus simul iunctis.

Cap. III.

De litteris cch, &, ck.

Littera, cch, ante vocalem, i, pronunciatur, ut apud Italos in his uocibus. (occhi, fenocchi;) sic apud nos (Mocchi, uires: ópccchina, communitas.) Aliqui omittunt primam litteram, c, quod non placet. Littera autem, ck, separatim pronuncianda sunt, qualibet suo tono, ut, kùcka, catella: Quòcka galli-

14 INST. LING. ILLYR.

gallina pullos habens. In eiusmodi dictionibus post, c, melius erit scribere , k, quam, ch, ne legentes pronuncient unitas.

De litteris, chi.

Littera, i, inter ch, & uocales a, e, o, u, fit semiuocalis, ut apud Italos in his, (Occhiatti, occhiali:) sic apud nos, Hochiù, uolo: Hòchiefc, uis: etiam si sit una, c, ante, h.

De litteris gn, ggn, & ghn.

Littera, gn, ante & post uocales, & consonantes pronunciantur ferè semper, ut apud Latinos in his, (magna, magni, magnus) sic apud nos, Pòmgnà, attentio: Màgnì, minor: Ogàgn, ignis. Quod si ponatur altera consonans ante, gn, suum non amittet sonum ut patet in dictione, Oggnà, ignis; Kgnàst, mancus; ggnilla, argilla; oggnillo, igniarium. Nonnulli solent, ponere semiuocalem, i, inter, gn, & uocalem, e; Mihi uidetur non esse necessaria. Si autem interponatur inter g, & n, (ut in his odàghnan, abactus. Dvighnùt, elatus) aspiratio, h; pronunciansda erit, gb, ut supradictum est, quando sola, g, est ante uocalem, a, o, u.

De

De litteris Sc, & Sct.

*Littera, Sc, tono coniuncto semper pronuncian-
da sunt, ut apud Latinos in his (Discedo, scin-
do) Sic apud nos: Sluscám, audio: Púscé, flat.
Násci, nostri: Rovásc, tessera: Sctényc, le-
ctio: Sctò, quid. Aliqui ex his postremis abj-
ciunt, s, ita, ctényc, ctò.*

De litteris Ksc.

*Littera sic copulata, Ksc, uel, chsc, retinens
suum tonum, ac si essent per se, K, uel ch, &
sc; ut, in his: Miksca, Veksca,*

DE TONO ET APOSTROPHO.

Cap. IIII.

C*um sine tono, seu accentu legi perspicue
non possit, ostendendum est breuiter quo-
tuplex sit. Videtur autem necessarius esse
triplex.*

1 *Acutus, cuius hac est notula, á; Munus
autem, & uis erit, attollere tonum syllaba,
cui superponetur.*

2 *Grauis, cuius hac est notula, è: Munus
verò, & vis erit, deprimere tonum syllaba
ita ut appareat maior grauitas, ubi est hic
accen-*

16. INST. LING. ILLYR.

accentus, quam ubi nullus est. (Verū hoc ipsum usus docebit melius.) Quod benè notat Iacobus Gretserus noster capite 22. de Accentibus, ubi ait, *Sòc*, non esse legendum elata ultima syllaba, quasi esset *Sòc*; sed depressa: ex quo inter acutum, & gravem accentum satis apparet distinctio: sic apud nos in his: Sedlò, ephippium: Veslò, remus: Tih, placidus.

3 Protractius, seu circumflexus, cuius sit ex præcedentibus notula sic, ò: Munus uerò, & uis erit, ostendere, attollendum, & protrahendū esse tonum, uel diphthongi, quæ sit ex bina vocali, uel syllaba, quæ abiecta altera uocali ex diphthongo eiusdem retinet pronuntiatio- nem, ut, Mnòox, multitudo. Meed, mel, si- ue Mnòx, & Mèd.

4 Animaduertendum est autem in eadē dictio- ne duos à nobis accentus nonnunquam poni: Interdum uerò ne unum quidem.

5 Quid uerò sit Apostrophus perpanc̃is accipe. Apostrophus est nota hæc s', reiecta uoca- lis, ut, s' drivom, cum ligno: K'Rimu, ad Vr- bem. pro, sà drivom. Ka Rimu. A nonnul- lis tamen notula apostrophæ non rectè omit- titur.

DE SYLLABA ET DICTIONE

Cap, V.

Indicandum est hîc quomodo ex vocalibus, & consonantibus iam declaratis fiat syllaba; atque ex una, aut pluribus syllabis conflatur dictio.

De Syllaba.

Syllaba est coniunctio duarum, aut plurium litterarum vno spiritu, ac sub vno accentu pronunciatarum: ut, Bî, fuit; Sin, filius. Numerus autem litterarum in syllaba est minus proprius unius, ut, à, ò; magis uerò duarum, trium, quatuor, quinque, aut etiam sex litterarum, ut, Kgnâst, mancus.

De Dictione.

Dictio est uox conflata ex vna, aut pluribus syllabis, rei que alicuius significatiua; quæ & si per se posita nullius est certi, clarique sensus; coniuncta tamen magis, minusue demonstrat id, quod significat. Incertum enim est quid significet hæc dictio, Pettar, Petrus. Certius fit, si dixeris, Pettar yêst Namîstnik Isûkarstov, Petrus est Vicarius Iesu Christi.

B

DE

DE ARTICVLO ET DIALECTO.

Cap. V I.

INter loquendum nos articulis non utimur, ut faciunt Græci : auctoritate tamen Latinorum Grammaticorum adducor panè, ut nominibus declinandis pronomen, ΟΥΙ, ΟΥΑ, ΟΥΟ : hic, hæc, hoc, in omnibus casibus præponam. Verum id panè nullius emolumentum; sed molestia negotium plenum esse censeo. Quare casuum dumtaxat appellationes una, aut altera ex primis litteris ostendendas curabo, uel etiam in recto tantum pronomen distinctiuum generum quasi articulum adscribam.

De Dialecto.

Quamquam omnibus fermè orationis partibus, de quibus paulò post acturi sumus variae Dialecti accidant pro uarietate Prouinciarum, & Urbium : quoniam tamen neque mihi tantum est otij, ut, quæ cuiusque Urbis, ac Prouinciæ propria Dialectus sit, hoc tempore perscribam, neque habita ratione finis, propter quem hæ Institutiones conscribuntur, Studiosis linguæ Illyricæ multum in præsentia commodi istiusmodi tractatio allatura est : idcirco de Dialectis age-

re prætermittam. In illud autem seriò incumbam, ut si minus optimam Idiomatis nostri rationem tradere potuero, certè optima proximam pro mea virili loquendi formam, quæ ab hominibus Illyricis intelligatur, cupidis auxilio harum Institutionum linguæ Illyricæ addiscendæ proponam.

INSTITVTIONVM

LINGVÆ ILLYRICÆ

LIBRI PRIMI

PARS SECVNDA.

Ac secunda parte agendum est. breuiter de Oratione, & de Nomine: Deinde de præcipua Nominis parte, quæ nomen Substantiæ, siue Substantiuum appellatur: quod in tria præcipua capita diuiditur, ut ijs prima, secunda, & tertia Substantiuorum nominum declinationes comprehendantur.

B 2 DE

DE ORATIONE, ET NOMINE.

Cap. 1.

- 1 **O** Ratio est apta connexio, atque dispositio uerborum ex dictionibus conflata ad aliquid significandum; ut, *Pètre misli ò smàrti. Petre cogita de morte. Diuiditur autem Oratio etiam apud nos, ut apud Latinos in octo partes, hoc est, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Aduerbum, Prepositionem, Interiectionem, & Coniunctionem. Ex quibus quatuor, Nomen, Pronomen, Verbum, & Participium declinantur. Reliquæ uerò sunt declinationis expertes: de quibus singulis suo loco tractabimus.*
- 2 *Iam uerò ad primam Orationis partem propius accedamus, cuius hæc potest esse descriptio. Nomen est pars orationis declinabilis per casus, ac nullius significatiua temporis. Diuiditur autem Nomen in duas quasi species, Substantiuum, & Adiectiuum. De Adiectiuo hoc loco nihil. Substantiuum uerò est illud, quod in oratione per se esse potest, ut, *Uoyvòda zapovída, Dux imperat. Uoynik poslusca; miles obtemperat.**
- 3 *Commodè partiri potest Nomen Substantiuum in Nomen Proprium, Appellatiuum, & Collectiuum.*

Pro-

- 4 *Proprium est, quod certas res, personasque significat, ut, Isùs, Iesus: Rím, Roma.*
- 5 *Appellatiuum est quod res incertas, & communes significat, ut, Krágl, Rex: Grád, Vrbs; Città.*
- 6 *Collectiuium est quod numero etiam singulari significat multitudinem, ut, Púk, populus: Mnoxtvó, turba: Cegliád, familia.*
- 7 *Anomalum porrò, siue inaequale (quod hoc loco consultò addo, cum de eo sepè futura sit mentio) nomen est, quod aut numero, aut genere, aut declinatione, aut casu, aut aliquo alio attributo caret, uel diuersum est, ut, in ipsis declinationibus apparebit.*

De attributis partium Orationis.

- 8 *Quoniam attributa partium Orationis aliqua ex parte Nomini etiam Substantiuo conueniunt, hoc loco videntur proponenda.*
- Primum attributum est, Numerus, qui Nominum, Pronominum, Verborum, & Participiorum duplex est: Singularis, ut, Dívá, uirgo: Yá, ego: Gliúbim, amo. Pluralis, ut, Dívá, virgines: Mij, nos: Gliúbimo, amamus.*
- Secundum est, Casus, qui Nominum, Participiorum, & nonnullorum Pronominum sunt sex apud Latinos: apud nos uerò in singulari ferè semper sunt septem: in Plurali*
- B 3 pro-

propter diuersitatem desinentiæ, & significationis sunt octo; quod contingit præcipue in nominibus Substantiuis. Sunt autem Casuum appellationes apud Latinos. Nominatiuus siue Rectus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus, & Ablatiuus: quibus nos addimus in singulari casum Septimum, & in Plurali præter septimum etiam Octauum. Septimus in utroque numero erit concomitantiam, uel causam, uel modum, uel instrumentum significans. Octauus in Plurali tantum cum præpositione, uel, idest, in, significabit statum in loco. In singulari enim pro hoc Octauo utimur Datiuo cum eadem præpositione.

Tertium sunt Genera præcipua, quæ tribuuntur nominibus, Masculinum siue Virile, Fæmininum, siue Muliebre, & Neutrum. Primum demonstratur hoc Articulo Ovi, hic: ut, Ovi Gospodár moy naucèn; hic Dominus meus doctus. Secundum hoc, Ová, hæc: ut, Ová devóyka moyà naucenna; hæc ancilla mea docta. Tertium, Ovó, hoc; ut, Ovó róbcé moyè naucenno: hoc mancipium meum doctum. Ex his tribus nascuntur apud Latinos Commune duorum, & Commune trium. Apud nos uerò uix reperitur Commune duorum; cui præponemus, Ovi, & Ová; hic, & hæc: ut, Ovi, & Ová Poglávica. hic, & hæc Princeps. & huic similia.

De

De Coniugationibus, Modis, Temporibus, & Personis uerborum suo loco dicetur.

Figura Nominum sunt dua. Simplex, ut, Mudâr, prudens: Gôspodîn, Dominus: Yerè, quia. Composita, ut, Isûkarst, Iesus Christus: Ssemrôgi, omnipotens: Nigdâr, nunquam.

Species uerò sunt etiam dua. Primitiua ut Otâç, pater. Deriuatiua, ut, Ocèv, paternus.

DE PRIMA NOMINIS SVBSTANTIVI DECLINATIONE.

Caput I I.

Prima hac declinatio est Masculinorum & Neutrorum. Quædam Masculina tum propria, tum appellatiua in recto fere desinunt in unam, duas, uel tres consonantes, ut, Isûs, Iesus: Naucîtegl, magister: Kârst, Christus. Quædam uerò, & præcipuè Diminutiua desinunt in uocales, è, & ò, ut, Pétre, Piro: Petrus. Marko, Marcus. Gârgo, Gregorius.

Neutra autem ferme desinunt in e, & o, & sunt Appellatiua: ut, Urime, tempus: Sârçe, cor: & Nebbo, calum, & alia huiusmodi.

Genitiuus singularis omnium desinit in, a. Datiuus in, u. Accusatiuus in, a. Vocatiuus in, e, uel in quibusdam in, o. Ablatiuus in, a,

24 INST. LING. ILLYR.

cum præpositione, od, quæ potest tribui etiam Genitiuo. Septimus casus in, om, uel interdum in, em, cum præpositione, sa, uel, s, uel sine ea.

- 2 *Nominatiuus pluralis Masculinorum in i, & Neutrorum in, a. Genitiuus Masculinorum in, ov, interdum in, ev, aa, ij, uel â, î. Neutrorum in, aa, uel, ij, præcipuè. Datiuus in, om, & aliquando in, em. Accusatiuus Masculinorum in, i, uel, e; & Neutrorum in, a. Vocatiuus Masculinorum in, i. Neutrorum in, a. Ablatiuus similis est Genitiuo. Septimus in, imi, uel, ima, uel, ij, quorumdam. Octauus casus in, ib.*

PRIMA DECLINATIO NOMINIS SUBSTANTIVI.

Exemplum Primum.

Nominis Proprij imparisyllabi.
numero singulari.

<i>Nom.</i>	<i>Ovî Isùs.</i>	<i>bic Iesus.</i>
<i>Gen.</i>	<i>Isùsfa.</i>	<i>Iesu.</i>
<i>Dat.</i>	<i>Isùsfu.</i>	<i>Iesu.</i>
<i>Acc.</i>	<i>Isùsfa.</i>	<i>Iesum.</i>
<i>Voc.</i>	<i>ò Isùsse.</i>	<i>ò Iesu.</i>
<i>Abl.</i>	<i>od Isùsfa.</i>	<i>à Iesu.</i>
<i>Sept.</i>	<i>s'Isùsfom, uel, em.</i>	<i>cum Iesu.</i>

Exem-

Exemplum secundum.

Nominis Proprij parisyllabi.
Numero singulari.

<i>Nom.</i>	Ovi Pettar.	<i>hic Petrus.</i>
<i>Gen.</i>	Pètra.	<i>Petri.</i>
<i>Dat.</i>	Petrù.	<i>Petro.</i>
<i>Acc.</i>	Pètra.	<i>Petrum.</i>
<i>Voc.</i>	ò Pètre.	<i>ò Petre.</i>
<i>Abl.</i>	od Pètra.	<i>à Petro.</i>
<i>Sept.</i>	s'Pètrom.	<i>cum Petro.</i>

Admonitio.

- 1 *Ad hæc exempla reuocantur ferè omnia Nomina cum propria imparisyllaba, hoc est, quæ plures habent syllabas in casibus obliquis, quam in Recto; tum Propria parisyllaba, hoc est, quæ tot habent syllabas in obliquis, quot in Recto.*
- 2 *Particulam (od) solemus præponere Ablatiuo; & significat, à, uel ab; & interdum, de; nonnunquam etiam Genitiuo, & significat idem, quod apud Italos (del, di, delli) & his similia.*
- 3 *Particula, sa, uel s', præponitur Septimo, & significat, cum; tamet si eadem possit etiam præponi Ablatiuo, si significet, ex; ut, s'kôga pûta, ex quo itinere.*

Nu.

36 INST. LING. ILLYR.

- 4 *Numerum Pluralem tribuimus Nomini-
bus Proprijs eo modo, quo Latini, cū dicunt,
Antonij, Pauli, Catones: quæ declinabimus
more Appellatiuorum.*
- 5 *Nomina Propria tum desinentia in, e, & o,
siue Primitiua, siue Diminutiua ferè sunt
parisyllaba ut, Yüre, Georgius: Yüra, Geor-
gij: Ivo, Ioannes: Iva, Ioannis; & alia hu-
iusmodi: quæ habent uocatiuum similem re-
cto in utraque Numero: tum nonnulla de-
sinentia in, al, ar, & ay, sunt parisyllaba, ut,
Pàval, Paulus: Pàvla, Pauli: Måvar, Mau-
rus: Måvra, Mauri: Yüray, Georgius: Yür-
ya, Georgij.*
- 6 *Nomina Propria desinentia in, ay, si decli-
nentur Numero Plurali pro syllaba, ov, in
Genitiuo habent, ev; ut, Yüray, Yüryev:
quod etiam accidit in Ablatiuo.*

Exceptio.

*Possumus excipere ex desinentibus in, ar. No-
men Proprium, Hvár. Pharia Insula, &
Vrbs. Hvára, Pharia: & si qua sunt alia,
quæ huc cengeri non possunt, imparisyl-
laba.*

Exem-

Exemplum Primum.
Nominis Appellatiui imparisyllabi
Masculini.

Numero singulari.

<i>Nom.</i>	Ovì Gòlub.	<i>hic Columbus.</i>
<i>Gen.</i>	Gòluba.	<i>Columbi.</i>
<i>Dat.</i>	Gòlubu.	<i>Columbo.</i>
<i>Acc.</i>	Gòluba.	<i>Columbum.</i>
<i>Voc.</i>	ò Gòlube.	<i>ò Columbe.</i>
<i>Abl.</i>	od Gòluba.	<i>à Columbo.</i>
<i>Sept.</i>	s'Gòlubom.	<i>cũ Columbo.</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	Ovì Gòlubi.	<i>hi Columbi.</i>
<i>Gen.</i>	Gòlubov,	<i>uel golubâ, uel golubî.</i>
<i>Dat.</i>	Gòlubom.	
<i>Acc.</i>	Gòlubi,	<i>uel gòlube.</i>
<i>Voc.</i>	ò Gòlubi.	
<i>Abl.</i>	od Gòlubov,	<i>uel golubâ, uel golubî.</i>
<i>Sept.</i>	s'Golubìmi,	<i>uel s'golubìma, uel</i> <i>(s'golubî.</i>
<i>Ocť.</i>	ù Golubíh,	<i>uel golubî.</i>

Exemplum Secundum.

Nominis Appellatiui imparisyllabi
Masculini.

Numero singulari.

<i>Nom.</i>	Ovì Vittar.	<i>hic Ventus.</i>
-------------	-------------	--------------------

Gen.

28 INST. LING. ILLYR.

<i>Gen.</i>	<i>Ūitra.</i>	<i>Venti.</i>
<i>Dat.</i>	<i>Ūitru.</i>	<i>Vento.</i>
<i>Acc.</i>	<i>Ūitra.</i>	<i>Ventum.</i>
<i>Voc.</i>	<i>ò Ūitre.</i>	<i>ò Vente.</i>
<i>Ábl.</i>	<i>od Ūitra.</i>	<i>à Vento.</i>
<i>Sept.</i>	<i>s'Ūitrom.cum Vento.</i>	
	<i>Numero Plurali.</i>	
<i>Nom.</i>	<i>Ūitri.</i>	<i>Venti. (torum.</i>
<i>Gen.</i>	<i>Ūitrov,uel Ūitarâ,uel Ūitrî,Vē</i>	
<i>Dat.</i>	<i>Ūitrom.</i>	<i>Ventis.</i>
<i>Acc.</i>	<i>Ūitri,uel Ūitre. Ventos.</i>	
<i>Voc.</i>	<i>ò Ūitri.</i>	<i>ò Venti.</i>
<i>Abl.</i>	<i>od Ūitrov,uel Ūitarâ,uel Ūitrî,à</i>	
	<i>(Ventis.</i>	
<i>Sept.</i>	<i>s'Ūitrimi,uel Ūitrima,uel Ūitrî,</i>	
	<i>(cum Ventis.</i>	
<i>Oct.</i>	<i>ù Ūitrih,uel Ūitrî.in Ventis.</i>	

Admonitio I.

Declinātur omnia imparisyllaba finita in has puras consonantes, b,c,d,g,h,k,l,m,n,p,r,s,t,v,x,y,z; sicut nomen primi exempli, ut, Yāreb, Perdix: Lûc, tēda: Bôg, Deus. Quod idem ferè accidit in ijs, quæ desinunt in, cch, ut Ūolicch, Diticch. & in sc, ut, Rovasc; & in, st, ut, Môst; & in, egl, ut, Stvoritegl: & in alijs huiusmodi.

Exce.

Exceptio I.

Quaedam Nomina terminata syllabis, ak, al, an, & ar, sunt ferè parisyllaba facta quasi per syncopem, quæ tollit illis de medio uocalem, a, ut in secundo exemplo manifestum est. Ad quod reduci poterunt hæc, Momák, Zatilak, Prilipák, Cetvarták, Perák, Pakál, Orál, Posál, Ovàn, Vihar, Papár; & alia huiusmodi.

Exceptio II.

- 1 *Desinentia in g, purum, & in ez, mutant Genitiui Singularis g, & z, in Vocatiuo in litteram x, & in Nominatiuo Plurali in litterã z, ut, Têg, Téga, ò Téxe, Tézi. Snîg, ò Snîxe, Snîzi. Bôg, Bòxe, Bozi. Vitéz, Vitéxe, Vitézi; licet in Plurali terminatorum, g, littera, possit syllaba, zi, mutari in ge, ut, Tége, Snîge, Bòge.*
- 2 *Desinentia uerò in, b, litteram, uel rb, mutant Genitiui, b in Vocatiuo in litteras sc, ut Uláh, Uláha, Ulásce. Pètteh, Pètteha, Pèttesce. Dûh, Dûha, Dûsce. At in Nominatiuo Plurali abijciunt, c, ut, Ulási, Pèttesi, Dûsi. quamuis possit dici etiam, Uláhe, Pèttehe, Dûhe. Quod idem accidit in Accusativo.*

Exce.

Exceptio III.

Nonnulla finita in, nin, & deriuata à Religionibus, Urbibus, Prouincijs, & alijs huiusmodi ultimam litteram, n, abijciunt, ut forment Nominatiuum, Accusatiuum, & Vocatiuum Pluralem, ut Karstyànin, Karstyàni. Boscgnànin, Boscgnàni. uel mutant nin, in ne; ut, Karstyàne, Boscgnàne.

Exceptio IV.

Definentia in y, x, egl, & sc, pro Genitiui Pluralis ultima syllaba, ov, habent, ev; & pro Datiui em, habent om; ut Rây, Rayev, Ra, yém: Pûx, Pûxev, Puxèm: Spasitegl, Spasitegliév, Spasitegliem. Rovásc, Rováscev, Rováscem: quod contingit etiam in Ablativo Plurali.

Admonitio II.

Definentia in, aç, & in, gn, ferè sunt parisyllaba, & declinari poterunt, ut secundum exemplum: ita, ut in obliquis preponatur littera ç, & gn, uocali a; ut Kolàç, Kolça: Otàç, Otça: Ogàgn, Oggnà; quamquam in ijs, quæ in recto habent, t, ante, a, potest in obliquis, uel abijci, t, uel mutari in alteram ç: ut, Otàç, Otça, Oçça, Oça.

Ex-

Exceptio.

1. *Excipiuntur quadam, quæ, etiam si desinant in, aç; crescunt tamen in obliquis, & retinent, ç; ut, vencâç, venciaçà, venciaçè, venciaçi. Idẽ accidit in desinentibus in, arç; ut Mudârç Mudârça.*
2. *Eadem Nomina in, aç, &, arç, terminantur in Genitiuo Plurali syllaba, ev, & in Datiuo, em, ut, Kolâç Kolçev, Kolçem: Mudârç, venciaç, vgarç.*
3. *Eadem finita in, aç, ac multa in, ak, ik, ok, uk, mutant Genitiui Singularis, ç, & k, siue duplex sit, siue simplex in litteram, c, in Vocatiuo singulari: ut Otâç, ôtce, uel ôccẽ. Zubâraç, Zubâce. Yunák, Yûnâce. Sfidòk, Sfidòce, & his similia. At in Nominatiuo Plurali, eiusque obliquis ante vocalem, i, habent litteram, ç; ut Oçi Zubâtçi. Quamquã finita in, k, possunt mutare, çi, in ke: ut, Yunâke, Sfidòke, &c.*

Admonitio III.

Solemus pro uocatiuo singulari, assumere vocem Datiui; præsertim eorum nominum, quæ desinunt in, icch, egl, ut, Ditiçch, ò Ditiçhiu: Mladicçh, ò Mladicchiu: Priatègl, ò Priatègliu.

Ad.

Admonitio IIII.

- 1 *Sunt nonnulla anomala ex Masculinis huius declinationis, ut, Dán, Dies. Gen. Dnéva, uel Dána. Dat. Dnévu, uel Dánu, & ita deinceps.*
- 2 *Quadam verò in Plurali dumtaxat habent formas dissimiles, ut, Ulásteli, uel Ulástele. Gen. Ula stél, uel Ulastél, uel Ulástelov, uel Ulastelinov. Dat. Ulástelom, uel Ulastelinó, &c.*
- 3 *Quadam denique sunt tantum Numeri Pluralis: ut, Gliúdi, Dvöyçi, Tröyçi. Atque hæc sunt, quæ de Nominibus Masculinis huius primæ declinationis colligere potui. Existimo enim multa esse alia, quæ facilius usu addiscentur, quam regulis comprehenduntur.*

Exemplum primum.

Nominis Appellatiui imparisyllabi generis
neutri finiti in, e.

Numero singulari.

Nom.	Ovó vríme.	hoc Tempus.
Gen.	vrímena.	Temporis.
Dat.	vrímenu.	Tempori.
Acc.	vríme.	Tempus.
Voc.	ò vríme.	ò Tempus.
Abl.	od vrímena.	à Tempore.

Sept.

Sept. s'vrimenom, uel vrimenem. cum
(Tempore.

Plurali.

Nom. vrimena. Tempora.
Gen. vrimên, uel vriménâ, uel vriménî.
(Temporum.

Dat. vrimenóm. Temporibus.

Acc. vrimena. Tempora.

Voc. o vrimena. o Tempora.

Abl. òd vrimên, &c. ut in Gen. à tēporibus.

Sept. s'vriménî, uel, vrimenîma cū tēporib.

Oct. ù vrimenîh. in temporibus.

Admonitio.

1 Nomina Neutra habent in utroque Numero Accusatiuum, & Vocatiuum similes Nominatiuo: Ablatiuum uerò similem Genitiuo.

2 Omnia ferè finita in, ce, çe, glie, chie, & ye, non crescunt in obliquis, ut, Róbce, Sárçe, Súnçe, Zéglic, Pòglie, víchie, yaye, govorénye, cum omnibus verbalibus desinētibus in, ye: Desinentia uerò in me, le, atque, te, sunt imparisyllaba, ut, Brimme, Brimmena: Telè, Telèta: Dîte, Dirèta, & alia huiusmodi.

Exemplum Secundum.

Nominis appellatiui parisyllabi neutri
finiti in, o.

Numero singulari.

<i>Nom.</i>	ovó Zláto	<i>hoc aurum</i>
<i>Gen.</i>	Zláta	<i>auri</i>
<i>Dat.</i>	Zlátu	<i>auro</i>
<i>Acc.</i>	Zláto	<i>aurum</i>
<i>Voc.</i>	o Zláto	<i>o aurum</i>
<i>Abl.</i>	od Zláta	<i>ab auro</i>
<i>Sept.</i>	sà Zlátom	<i>cum auro</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	Zláta.
<i>Gen.</i>	Zlátov, uel, zlatâ, uel, zlatî.
<i>Dat.</i>	Zlátom.
<i>Acc.</i>	Zláta.
<i>Voc.</i>	ò Zláta:
<i>Abl.</i>	od Zlátov, &c. ut in Gen.
<i>Sept.</i>	sà Zlátima, uel, zlátimi, uel, zlatî.
<i>Oč.</i>	ù Zlatih, uel, zlatî.

Admonitio.

Sic declinantur finita in, bo, do, ko, lo, mo, no,
ro,

ro, so, to, vo, & si qua sunt alia neutra huius declinationis, ut, nebbo, cedò, mliko, maslo. frebrò, méso, gospodstvò, & omnia neutra finita in, tvo.

Exceptio.

- 1 *Quadam ex his sunt anomala numero Plurali, ut, Nebbo, Plur. Nom. nebbesà, nebba, nebbi. Gen. nebbês, nebbesà, uel, Nebbòv, uel, Nebbî, &c. sic ûdo. Plur. Nom. ûda, ûdi, &c. cùddo. Plur. Cuddesà, cùdda, cùddi, &c. sic tîlo; tilesà, tîla, tîli, &c. Slovò; slovesà, slovà, slòvi.*
- 2 *Nomen, òko, facit in Nom. Plur. occi. Gen. occiyu. Dat. okóm. Sept. s'Occima, uel, s'occiyu. Oct. ù occih, uel, ù occiyu.*
- 3 *Contingit idem nomini, ùho. Plur. Nominat. ùsci. Gen. uscìyu, uel, uha. Dat. u-hóm. Sept. s'uscìma, &c.*

D E S E C V N D A.

Nominis Substantiui Declinatione.

Cap. III.

- 1 *Huius declinationis nomina partim sunt propria Masculina, & Fœminina: partim*

C 2 appel-

36 INST. LING. ILLYR.

appellatiua masculina fœminina, & quædam communia duorum, aut etiam trium.

Parisyllaba sunt fermè omnia, exceptis quibusdam casibus.

2 Num. Sing. Nominatiuus desinit in, a; ut oví Andriya. ová Mariya. oví Slûga. ová Sluxbèniça. oví, & ová Uodopiya.

Genitiuus desinit in, e: maioris tamen perspicuitatis gratia distinguemus à Masculinis, fœmininorum nominum casus diphthongo, æ; ut oví Uoyvòda, Uoyvòde. ová xená, xená. Atque ex hoc casu sumetur distinctio huius declinationis ab alijs.

Datiuus desinit in, i; ut, ovomú Andriyi ovóy Mariyi, &c.

Accusatiuus desinit in, u: ut ovogá Uoyvòdu. ovú Agniyu, &c.

Vocatiuus plerumque desinit in, o, uel, a, interdum in, e: ut, ò Dîvo. ò Klára. ò Bogoròdiçx.

Ablatiuus cum præpositione, od, similis est Genitiuo.

Septimus casus cum præpositione, sa, uel, s', desinit in, om; ut, s' Dîvóm: interdum omittitur præpositio.

3 Num. Plur. Nom. desinit in, e, uel a. Gen. in, â, uel abiecta ultima uocali nominatiui, in aliquam consonantem. Dat, in, am. Accu.

✧

& Voc. in, e, uel æ. Abl. cum præpositione, od, ut Gen. Sept. in, ami, uel, ama, uel, i, cum præpositione, sa, uel, s'. Oct: in, ab, cum præpositione, u.

SECUNDA DECLINATIO.

Nominis Substantiui.

Exemplum Primum.

Nominis Proprij Fœminini.

Numero singulari.

<i>Nom.</i> οὐά Mariya	<i>hec Maria.</i>
<i>Gen.</i> οὐα Mariyaë	<i>Maria.</i>
<i>Dat.</i> οὐόγ Mariyi	<i>Maria.</i>
<i>Acc.</i> οὐύ Mariyu	<i>Mariam.</i>
<i>Voc.</i> ὀ Mariya, uel, Mariyæ	<i>ὀ Maria.</i>
<i>Abl.</i> οδουα Mariyæ	<i>à Maria.</i>
<i>Sep.</i> s' οὐόμ Mariyom	<i>cum hac Maria.</i>

Exemplum secundum.

Nominis Appellatiui Masculini.

Numero singulari.

<i>Nom.</i> οὐί Uoyvòda	<i>hic dux.</i>	
<i>Gen.</i> Uoyvode	<i>ducis.</i>	
	C 3	<i>Dat.</i>

<i>Dat.</i>	Uoyvòdi	<i>duci</i>
<i>Acc.</i>	Uoyvòdu	<i>ducem</i>
<i>Voc.</i>	ò Uoyvòda	<i>ò dux</i>
<i>Abl.</i>	od Uoyvodé	<i>à duce</i>
<i>Sept.</i>	s' Uoyvòdom	<i>cum duce</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	Uoyvòde	<i>duces</i>
<i>Gen.</i>	Uoyvód, uel, Uoyvódâa	<i>ducum</i>
<i>Dat.</i>	Uoyvòdam	<i>ducibus</i>
<i>Acc.</i>	Uoyvòde	<i>duces</i>
<i>Voc.</i>	ò Uoyvòde	<i>ò duces</i>
<i>Abl.</i>	od Uoyvód, uel, Uoyvódâ, à	<i>ducibus.</i>
<i>Sept.</i>	s' Uoyvòdami, uel, Uoyvòdama.	<i>clî</i> <i>(ducibus</i>
<i>Oct.</i>	ù Uoyuodáh	<i>in ducibus</i>

Admonitio.

1 Satis esse hæc duo exempla videntur ad declinanda nomina Propria, & Appellatiua cuiuscun que generis desinentia in , a.

2 Vocatiuus ferè omnium Appellatiuorum desinit in, o, ut, Ribba, ò Ribbo, Dûsca, ò Dûsco. Besida, ò Besido, &c. finita in , ba, sca, da, ga, ba, cbia, glia, ka, &c. Finita autem in, ça, desinunt in Vocatiuo in syllabam, çx, ut, Uodiça, ò Uodicæ. Diviça, ò Diviçæ.

3 De.

- 3 *Desinentium in, ga, Dativus singularis habet g, vel, z, ante vocalem; ut Slûga, Slûgi, vel Slûzi. vûga, vûgi, uel, vûzi.*
- 4 *Ex primo exemplo, & alijs eiusmodi abijci potest littera, y, ex omnibus casibus, excepta illa formâ genitivi pluralis & ablativi, quæ fit ex Nominatio abiecta ultima vocali, siue diphthongo; quod contingit, cum in nominibus Proprijs, si in Plurali declinetur, tum in appellatiuis, ut, Mariyæ, Genituo, Mariy. Xenæ, Genituo: Xên. Slûge. Genituo; Slûg.*
- 5 *Quædã finita in, qva, mutant, in, kav, kin Gen. Plur. ut, Çriqva. Pl. Gen. Çrikav.*

Admonitio II.

Nonnulla Nomina huius declinationis Anomala sunt, & præcipuè hæc duo, quorum Nominativus desinit in, i. Nominativus Matti, Mater. Genituo, Matteræ. Dativus Matteri. Accusativus, Matter. &c. sic etiam. Nominativus, Kcchi, filia: Genituo: kchieræ. Dativus kchièri. Accusativus. kchier. &c.

DE TERTIA.

Nominis substantivi declinatione.

Cap. IIIL.

- 1 *Nomina huius declinationis sunt Appella-*
C 4 tiua

40 INST. LING. ILLYR.

tiua imparisyllaba, & Foeminina dūtaxat.

- 2 *Num. singulari. Nom. Acc. & Voc. desinit in unam vel duas consonantes, quæ ferme sunt. c, d, l, n, r, cch, st, & v. ut, Rîc, nôcch. lipóst, Plâv. &c.*

Genit. & Dat. desinit in vocalem, i, quæ est distinctiua huius tertiæ Declinationis.

Ablatiuus cum prepositione, od similis est Genitiuo.

Septimus desinit in, yu, cum prepositione, sa, s; uel sine ea.

- 3 *Numero plurali Nomin. Accusat. & Voc. desinit in, i. Gen. & Ablat. in, î, uel in, â, uel his abiectis, ut, Stvarî, uel Stvarâ, uel Stvâr. Dat. in, am. Septimus cum prepositione, sa, s, desinit in, ami, ama, uel, î, Ocl. cum prepositione, ù. desinit in, ah, uel, ch, uel, ih.*

TERTIA DECLINATIO.

Nominis substantiui.

Exemplum.

Numero singulari.

<i>Nom.</i>	<i>ová Sladóft.</i>	<i>haec dulcedo.</i>
<i>Gen.</i>	<i>Sládosti.</i>	<i>dulcedinis.</i>
<i>Dat.</i>	<i>Sládosti.</i>	<i>dulcedini.</i>

Acc.

<i>Acc.</i>	Sladóſt.	<i>dulcedinem.</i>
<i>Voc.</i>	ò Sladóſt.	ò <i>dulcedo.</i>
<i>Abl.</i>	od Sladóſti.	à <i>dulcedine.</i>
<i>Sept.</i>	sà Sladóſtyu.	cũ <i>dulcedine.</i>

Plurali .

<i>Nom.</i>	ovæ Sladóſti.	<i>dulcedines.</i>
<i>Gen.</i>	Sladóſt, vel Sladóſtî ; uel Sladóſtâ.	(<i>dulcedinum</i>
<i>Dat.</i>	Sladóſtam.	<i>dulcedinibus.</i>
<i>Acc.</i>	Sladóſti.	<i>dulcedines.</i>
<i>Voc.</i>	ò Sladóſti.	ò <i>dulcedines.</i>
<i>Abl.</i>	od Sladóſt. ut in Gen. à 7	
<i>Sept.</i>	sà Sladóſtâmi, Sladóſtîma, cum	} <i>dulcedinibus.</i>
	uel Sladóſtî,	
<i>Oſt.</i>	à Sladóſtîh.	in }

Admonitio .

*Eadem eſt ratio declinandorum Nominam ,
quæ deſinunt in unam conſonantem. Nomi-
na autem deſinentia in plures ferè ſunt vir-
tutum aut vitiorum , quæ à Philoſophis ap-
pellantur abſtracta .*

42
INSTITVTIONVM
LINGVÆ ILLYRICÆ
LIBRI PRIMI

P A R S T E R T I A,
DE NOMINE ADIECTIVO,
& eius speciebus in vniuersum.
CAPVT I.

NOMEN *Adiectiuum est, quod in oratione esse non potest sine substantiuo aperte, uel occulte, cuius qualitatē, quantitatemue declaret, ut, Cista diua, pura virgo.*

Species autem nominis Adiectiui ferme sunt sex.

Prima est eorum, quæ aliquid de substantiuo affirmant, vel negant; quæ rursus subdiuiditur in duo quasi capita. Primum complectitur nomina Absoluta, Positiua, siue Principalia, ut, bîli, Albus. stâri, antiquus. Mâli, paruus. Alterum uerò comprehendit ea nomina, quæ ex alijs, aut formantur, aut deriuantur. Horum prima species est Nomen Possessiuum, quod aut rem possessam, aut ad aliquem

quem pertinetem significat, ut, Iwannòv kògn, Ioannis equus : Biskupgliev vinògrad, Episcopalis vinea. Secunda species est Nomen Patrium, quod patriam adsignificat, ut, Pàlscki, Curictensis, Rimski, Romanus : Tertia species est Nomen Gentile, quod gentem, uel nationem indicat, ut, Slovinski, Illyricus : Tùrski, Turcicus. Quarta species est nomen Materiale, quod materiã significat ex qua aliquid est, ut, Zlätni, aureus, Srèbar ni, argenteus. Quinta species est nomen desumptum à loco, uel tempore, ut, Nebbeski, celestis : Danàscgni, hodiernus. Et alia huiusmodi, quæ apud nos penè ex omni genere nominum, & aduerbiorum formari possunt.

Secunda species præcipua est nomen Interrogatiuum, quo querimus de substantia, qualitate, aut quantitate quarumcumque rerum: Ad quod respondere solemus, uel per nomen substantiivum, seu pronomen Demonstratiivum; uel per aliud Adiectiivum, ut, Tkò govorri òndi? Pettar. ovi. Quis loquitur illic? Petrus. hic. kakòv yèst Ivc? Mlohàv Qualis est Ioannes? debilis.

Tertia species est Nomen Relatiivum, quo aliud nomen antecedens in memoriã reducimus, ut, Sctiosã sfeto pismo, koyé Dùh sfeti ocittova. legi sacram scripturam, quam spiritus sanctus

Etus manifestavit.

Quarta species est nomen Redditium, ut, Tolik, tantus: Takòv, talis, & his similia, quæ Relatiuis ante uel post redduntur.

Quinta species est Nomen Partitium, quod aut unum è multis, aut multa singillatim significat, ut, Niki, quidam: sfaki, quisque.

Sexta species est nomen Numerale. 1. Cardinale, quod absolute numerum significat, ut, Yedàn, unus: Dvâ, duo: Tri, tres. 2. Ordinale, quod numerum ordine digestum, aut ultimum ex numero significat, ut, Parvî, primus: Drùgi, Secundus. Tretî, tertius. 3. Distributivum, seu Diuisivum, quod distributionem seu diuisionem, indicat, ut, Dvóyçi, Tróyçi, Sedmìni, Desetìni, Stòtini.

DE ADIECTIVO POSITIVO, Caput I I.

Nomen positivum, quod rem absolute, simpliciterque demonstrat talem, ac tantam, qualis, quantaque est, ut, vella gorà, magnus mons. Máli mrâv, parua formica. Çèrni orál, nigra aquila.

VNI-

VNICA DECLINATIO.

Nominis adiectiui Positiui.

*Habent nomina Positiua numero Sing.
ac Plur. septem casus, qui tres formas
sibi asciscunt, quæ Masculino, Foeminino, &
Neutro generi respondent, exceptis Geniti-
uo, Dativuo, Ablatiuo, et Septimo casu Plura-
lis, qui unica forma omni generi responden-
te utuntur.*

Exemplum.

Nominis Adiectiui Positiui.

Numero singulari.

<i>Nom.</i> sfēti sfēta sfēto	<i>Sanctus, san- cta, sanctum.</i>
<i>Gen.</i> sfētoga, sfētæ, sfētoga.	<i>Sancti, san- cta, sancti.</i>
<i>Dat.</i> sfētomu, sfētoy, sfētomu	<i>Sancto, san- cta, sancto.</i>
<i>Acc.</i> sfētoga, sfētu, sfēto.	<i>Sanctum, san- ctam, sanctum.</i>
<i>Voc.</i> ò sfēti, sfēta, sfēto.	<i>ò Sancte, san- cta, sanctum.</i>
<i>Abl.</i> od sfētoga, sfētæ, sfētoga;	<i>à Sancto, san- cta, sancto.</i>

Sept.

46 INST. LING. ILLYR.

Sept. sà sfétim, sfétom, sfétim. cū sancto, sancta, sancto.

Plurali.

<i>Nom. sféti, sféta, sféta.</i>	<i>sancti: sancta, sancta.</i>
<i>Gen. sfétih,</i> <i>sanctarum, sanctorum.</i>	<i>sanctorum,</i>
<i>Dat. sfétim.</i>	<i>sanctis.</i>
<i>Acc. sféte, uel sféti, sféta, sféta.</i>	<i>sanctos sanctas sancta.</i>
<i>Voc. ò sféti, sféta, sféta.</i>	<i>ò sancti, sancta, sancta.</i>
<i>Abl. od sfétih.</i>	<i>d' sanctis.</i>
<i>Sept. sà sfétimi, uel sfétima. cum sanctis.</i>	
<i>Octauus cum careat sua forma assumit propriā Ablatiui sic, ù sfétih.</i>	<i>in sanctis.</i>

Admonitio.

- Prima forma Recti, etiam si in exemplo proposito, uocali, i, terminetur, animaduertendum tamen est, quotiescunque construitur cum uerbo substantiuo (Yefàm, sum) plerumque terminari aliqua ex consonantibus, ut, lùd yèst clouik, koyi Bòga nè gliùbi: stultus est homo, qui Deum non amat. Quando verò desinit in uocalem, i, tum verè est uox adie-*

adiectiui positiui, ut, Mládi kògn bárzy est. Adolescens equus uelox est.

- 2 *Forma foeminina in Datiuo adiectiuorum num. sing. desinit in litteram, y.*
- 3 *Accusatiuus in uoce masculina similis est Genitiuo: In neutra uerò nominatiuo: In plurali autem accusatiuus in omnibus adiectiuis terminatur uocali, i, uel, e, in forma dumtaxat masculina.*
- 4 *Vocatiuus similis est Nominatiuo, & Ablatiuus Genitiuo.*
- 5 *Septimus casus numero singulari est parisyllabus:*
- 6 *Plurali uerò unus ipse est imparisyllabus, & duplicem habens terminationem in, mi, uel ma.*

DE ADIECTIVIS

Interrogatiuo, Relatiuo, Redditiuo, & Partitiuo.

Cap. III.

Quid significant haec nomina Interrogatiuum, Relatiuum, Redditiuum, & Partitiuum capite primo dictum est. Hic breuiter aliquot Exempla in suos distincta casus proponuntur.

Exem-

Exemplum Primum.

Interrogatiui substantiæ;
Numero singulari.

<i>Nom.</i> Tkò, uel. Kò? Kà? Sctò, uel cás	<i>Quis uel qui</i>
<i>qua, quod, uel quid?</i>	
<i>Gen.</i> Kóga? Kæ? Kóga?	<i>cuius?</i>
<i>Dat.</i> Komù? Kóy? Komù?	<i>cui?</i>
<i>Acc.</i> Kóga? Kú? Sctò, uel cás	<i>quem, quã,</i>
<i>quod, uel quid?</i>	
<i>Abl. od</i> Kóga? Kæ? Kóga?	<i>à quo, qua, quo</i>
<i>uel qui?</i>	
<i>Sept. s'</i> Kím? Kóm? Kím?	<i>cum quo, qua,</i>
<i>quo?</i>	

Plurali.

<i>Nom.</i> Kí? Kæ? Ká?	<i>qui, quæ, quæ</i>
<i>Gen.</i> Kíh?	<i>quorum, quæ-</i>
<i>rum, quorum?</i>	
<i>Dat.</i> Kím?	<i>quibus?</i>
<i>Acc.</i> Kí? uel Ké? Kæ? Ká?	<i>quos, quas,</i>
<i>quæ?</i>	
<i>Abl. od</i> Kíh?	<i>à</i>
<i>Sept. s'</i> Kím?	<i>cum</i>
<i>Oct. ù</i> Kíh?	<i>in</i>
	<i>quibus?</i>

Exem-

Exemplum Secundum.

Interrogatiui qualitatis.

Numero singulari.

Nom. Kakòv? Kakòva? Kakòvo? *Qualis, & quale?*

Gen. Kakovóga? Kakovaé? Kakovóga? *Qualis?*

Dat. Kakovómu? Kakovóy? Kakovómu? *Quali?*

Acc. Kakovóga? Kakovú? Kakòvo? *Qualem, & quale?*

Abl. od Kakovóga? Kakovaé? Kakovóga? *a quali?*

Sept. s'Kakovím? Kakovóm? Kakovím? *cum quali?*

Plurali.

Nom. Kakòvi? Kakòvae? Kakòva? *quales, & (qualia?)*

Gen. Kakovíh? *qualium?*

Dat. Kakovím? *qualibus?*

Acc. Kakòvi? Kakòvae? Kakòva? *quales, & (qualia?)*

Abl. od Kakovíh? *a qualibus?*

Sept. s'Kakovími? *cum qualibus?*

Oct. ù Kakovíh? *in qualibus?*

D

Ad-

Admonitio.

- 1 *Eodem modo declinatur Redditium, Takòv, talis: & Interrogatium Quantitatis Kolik, quantus, cum suo Reddituo To lik, tantus.*
- 2 *Littera, k, ante ultimam uocalem, in formis masculinis nominum, Kolik, &, To lik, quocunque casu numeri pluralis mutari potest in, ç.*
- 3 *Est aliud nomen Interrogatium parentum, patriæ, gentis, uel nationis, Cigòv? Cigòva, Cigòvo? Cuias?*
- 4 *Ex his interrogatiuis, Tkò, Kakòv, Kòlik, addita, god, uel, godir, fiunt composita. Tkogodir, quispiam, Kakoogòd, qualiscunque, &c.*

Exemplum primum.

Nominis seu prouocabuli Relatiui.
Numero singulari.

Nom.	Koyí, Koyá, Koyé.	qui, quæ, quod.
Gen.	Kòg, Koyx, Kòga.	cuius.
Dat.	Komú, Koy, Kómu	cui.
Acc.	Kòga, Koyú, Koyé.	quem, quam, quod.
		Abl.

LIB. I. PARS III. 51

Abl. ad Kôga. Koyæ, Kôga; à quo, qua, quo, uel
(*qui*

Sept. s' Koyím, Kóm, Koyím. cum quo, qua, quo
(*uel qui cum*

Plurali.

Nom. Koyí, uel Kí, Koyæ, Koyá, qui, qua, qua.

Gen. Koyih, quorum, qua-
(*rum, quorum.*

Dat. Koyím. quibus.

Acc. Koyí, Koyæ, Koyá quos, quas, qua.

Abl. ad Koyih. a } quibus.
Sept. s' Koyími. cum }
Qc. à Koyih. in }

Admonitio.

1 *Relatiuum hoc uariè à nonnullis scribitur, ac pronuntiatur: quidam enim ferè ex omnibus formis abijciunt. y. Quidam syllabam, oy, ex masculinis & fœmininis, & neutris excepta forma neutri in Recto, & Accusatiuo singulari, ex qua abijcitur syllaba ye, tantum.*

2 *Nonnulli in Genitiuo, Accusatiuo, & Ablatiuo dicunt Koyéga, pro Kôga. in Datiuo uero Koyému, pro Kóm. &c.*

3 *Ex hoc Relatiuo addita, god, aut, godir, fit*

D 2 0

52 INST. LING. ILLYR.

Koyigòd , *aliquis* , *quod est nomen Partitium &c.*

Exemplum.

Nominis Partitui vnum è multis significantis.

Numero singulari.

<i>Nom.</i> Níkí, níká, níkó,	<i>quidam</i> , <i>quadam</i> , <i>quoddam</i> .
<i>Gen.</i> níkóga, níká, níkóga	<i>cuiusdam</i> .
<i>Dat.</i> níkomu, níkoy, níkomu.	<i>quidam</i> .
<i>Acc.</i> níkóga, níkú, níkó.	<i>quemdam</i> , (<i>quamdam</i> , <i>quoddam</i> .
<i>Abl.</i> od níkóga. níká, níkóga.	<i>à quodam</i> , (<i>quadam</i> , <i>quodam</i> .
<i>Sept.</i> s' níkím. níkóm, níkím.	<i>cum quodā &c.</i>

Plurali.

<i>Nom.</i> Níkí, Níká, Níká.	<i>quidā</i> , <i>quedam</i> , <i>quadam</i> (<i>dam</i> , <i>quadam</i>
<i>Gen.</i> níkíh.	<i>quorumdā</i> .
<i>Dat.</i> níkím.	<i>quibusdam</i> .
<i>Acc.</i> níkí, níká, níká.	<i>quosdā &c.</i>
<i>Abl.</i> od níkíh.	<i>à</i> }
<i>Sept.</i> s' níkími.	<i>cum</i> } <i>quibusdam</i> .
<i>Oët.</i> à níkíh,	<i>in</i> }

Ad-

Admonitio.

In omnibus formis masculinis aut communibus Numeri Plural. pro littera, κ, potest poni, ç. ut, niki, uel niçi, nikih. uel niçih.

Exemplum.

Nominis Partitui singillatim multa
 significantis.
 Numero singulari.

<i>Nom.</i> Vàs, sfà, sfè.	<i>totus, tota, totum,</i>
<i>Gen.</i> sfegà, sfæ, sfegá.	<i>totius,</i>
<i>Dat.</i> sfemú, sfoy, sfemú.	<i>toti.</i>
<i>Acc.</i> sfegá, sfú, sfè.	<i>ootum, totã, totum.</i>
<i>Voc.</i> ò vàs, sfà, sfè.	
<i>Abl.</i> od sfegá, sfæ, sfegá.	<i>à toto, tota, toto.</i>
<i>Sept.</i> sà sfim, sfom, sfim.	<i>cum toto, tota, toto.</i>

Plurali.

<i>Nom.</i> sfi, sfæ, sfà.	<i>toti, tota, tota; uel</i>
	<i>omnes, & omnia.</i>
<i>Gen.</i> sfih,	<i>totorum, totarum,</i>
	<i>totorum: uel omnium.</i>
<i>Dat.</i> sfim.	<i>totis uel omnibus.</i>
<i>Acc.</i> sfi, sfæ, sfà,	<i>totos totas tota: uel oës, & omnia</i>

D 3 Abl.

64 INST. LING. ILLYR.

Abl. od sfih.

à 7.

Scot. sà sfimi.

cum } totis : uel omnibus.

Ost. ù sfih.

in }

Admonitio.

1. *Nonnulli abijciunt , f , ex omnibus formis huius Nominis , & preponunt litteram , v , litteræ s : nt , Vàs , Usà , Usè , & ita deinceps.*
2. *Partitium , sfakí , sfaká , sfakó : quisque quaque , quodque , & alia huiusmodi declinantur , ut primum exemplum.*

DE ADIECTIVO DERIVATO.

Cap. IIIL.

Posita sunt quinque species Nominum derivatorum præcipua cupite primo , ne innumera penè nominum primitiuorum , ex quibus fuit multitudo in hunc locum conijceretur : itaque hîc uaria proponuntur exempla , ad quæ reudcentur cetera.

Exemplum Primum.

*Nominis Deriuati Possessiui desinentis ,
in ovi.*

Numero singulari.

Nom. Petròvi , Petròva , Petròvo.

Exem-

Exemplum Secundum.

Nominis Deriuati Possessui desinentis in, ni,
Numero singulari.

Nom. Stofciyini, Stofciyina, Stofciyino,

Exemplum Tertium.

Nominis Deriuati Patrij Gentilis Possessui,
uel cuiuscunque alterius desinentis in,
cchi, uel, cki, uel, ski,

Domácchi, domáchia, domáchie: *domesticus.*
Clovicki, clovická, clovickó. *humanus. &c.*
Rimski, Rimská, Rimskó, *Romanus. &c.*

Exemplum Quartum.

Deriuati Possessui desinentis in, yi.
Boxyi, Boxyá, Boxyé. diuinus, &c. di Dio.

Admonitio.

1 Omnia deriuata siue à Proprijs, siue ab Appella-
D 4

pellatiuis cuiuscunque declinationis ad aliquod ex his exemplis reuocari poterunt, ac more Positiuorum adiectiuorum declinari.

2 Forma Recti masculina à proprijs derivata potest esse sine ultima uocali, i,

3 Nomina Propria Masculina prima Declinationis, quæ habent Genitiui Pluralis primam formam terminatam syllabâ, ov, aut, ev, formant Deriuatum Possessiuum ferè semper in, ovi, ut, Petrov, Petrovi: aut in, eui, ut Yuryeu, Yuryevi.

4 Rursus ex his ipsis possessiuis possunt nonnunquam addita syllabâ, ski, derivari nomina idem significantia, ut, Petrovi, Petrovski abiecta, i; Quæ tamen apud nos sunt minus usitata; à Polonis tamen usurpantur.

5 Formæ Masculina, ac neutra Possessiuorum, quæ à nominibus Proprijs derivantur, desinentes quocunque casu in, oga, uel, omu, possunt per syncopê abijcere, og, uel, om, ut, Petrovoga, Petrova: Petrovomu, Petrovu. &c.

DE ADIECTIVO NUMERALI.

Cap. V.

Quoniam usu veniūt sepius Nomina Numeralia significantia tum absolutè Numerum; tum ordine digestum, aut ex eo numero ultimum; tum denique distributionem ac diui-

*diuisionem, proponam hoc capite primum,
aliquot declinabilia exempla. Deinde nomi-
na indeclinabilium numerorum non pauca
adscribam.*

Exemplum Primum.

Nominis Numeralis Cardinalis.

Numero singulari.

Nom. Yedàn: Yednà, Yednò, *unus, una, unū.*

Gen. Yednoga, Yednæ Yednóga. *unius.*

Dat. Yednómu, Yednóy, Yednómu. *uni. &c.*

Admonitio.

1 *In reliquis casibus utriusque numeri more
Positiuorum adiectiuorum declinatur.*

2 *Ex hoc deriuantnr, Yedíni, Yedína, Yedí-
no, unicus, unica, unictū. Yednák, Yednáka,
Yednáko, æqualis, & æquale.*

Exemplum secundum.

Nominis Numeralis Dualis.

Nom. Dvá, dví, dvá,

Gen. Dvích, uel dviyú.

Duo dua duo,

*Duorum, dua-
rum*

rum duorum.

*Dat. Dvīm.
duobus.*

Duobus, duabus,

Acc. Dvā, Dvī, Dvā.

Duos duas, duo.

Voc. ò Dvā, dvī, dvā,

duo, dua duo.

Abl. od Dvīh, uel, dvīyū. à

Sept. s' Dvīmi; uel dvīyū. cū } duobus, duabus,

Oct. ū Dvīh, uel dvīyū in } duobus.

Admonitio.

1 Quotiescunque uox masculina cum hoc duali construenda esset in casu Recto, uel Accusatiuo, constituitur cum forma Genitiui Pluralis desinente in, a, abiecta altera uocali, a, si adsit, uel accentu protractiuo. Quod quidam non animaduertentes putauerunt nos etiam numero duali uti: Mihi uerò istud non probatur, cum in una forma Masculina hac mutatio contingat. Perinde ac si diceremus dvā clovicka, duo hominum dvā, Vlastelina, duo nobilium; dvā golpodina, duo dominorum.

2 Deriuntur ex hoc duali prater cetera Dvōyi, dvōya, dvōye, duplex: & substantiua, Dvōyiça, dvōyiçz; binarius. Dvōçi; gemelli.

Exem-

Exemplum tertium.

Nominis Numeralis.

<i>Nom.</i> Obba, obbæ, obba. <i>ambo.</i>	<i>Ambo, amba,</i>
<i>Gen.</i> Obbîh. uel obbiyû. <i>barum amborum.</i>	<i>amborum, am-</i>
<i>Dat.</i> Obbîm. <i>bus. ambobus.</i>	<i>ambobus amba-</i>
<i>Acc.</i> Obba, obbæ, obba. <i>ambo.</i>	<i>ambos ambas</i>
<i>Voc.</i> ò Obba, obbæ, obba. <i>ambo.</i>	<i>ò ambo, amba,</i>
<i>Abl.</i> od Obbîh. uel obbiyû. <i>d</i>	<i>ambobus, am-</i>
<i>Sept.</i> s'obbîmi, uel, obbiyû. <i>cû</i>	<i>babus, ambo-</i>
<i>Oct.</i> ù Obbîh, uel obbiyû. <i>in</i>	<i>bus.</i>

Exemplum quartum.

Nominis Numeralis.

<i>Nom.</i> Tri.
<i>Gen.</i> Trih, uel triyû.
<i>Dat.</i> trîm.
<i>Acc.</i> trî.
<i>Voc.</i> ò trî.

Abl.

60 INST. LING. ILLYR.
Abl. od trîh, uel triyû.
Sept. ù trîh, uel triyû.

Exemplum quintum.

Nom. Cetîrî, cetîræ, cetîrî. *quatuor.*
Gen. Cetîrîh.
Dat. cetîrîm.
Acc. cetîrî, cetîræ, cetîrî.
Voc. ò cetîrî, cetîræ, cetîrî.
Abl. od cetîrîh.
Sept. s' ceterîmi.
Oct. ù cetîrîh.
Ex hoc deriuantur, Cetvârti, cetvârtâ, ce-
 tvârto, *quartus quarta quartum.*
 cétveri cétveræ, cétvera. *quaterni, quater-*
na, quaterna.

Exemplum sextum:

Nominis Numeralis ordinalis:
 Numero singulari.

Nom. Parvî, parvâ, parvô. *primus, pri-*
ma, primum:
Gen. paruvôga, parvæ, parvôga. *primi, pri-*
ma primi.
Dat.

Dat. parvómu, parvóy, parvómu. primo, prima, primo. In reliquis casibus utriusque numeri more positiuorum adiectiuorum declinatur.

Admonitio.

- 1 *Nomina ordinalia, Drúgí, secundus: trē-tí, tertius: cetvartí, quartus: pēti, quintus: fcełtí, sextus: sedmí, septimus: ofsmí, oċtauus: devēti, nonus: defēti, decimus: yedanādestí, undecimus: dvanādestí, duodecimus: trinādestí, decimustertius, &c. declinantur, ut positiua adiectiua.*
- 2 *Nomina distributiua numero plurali dūtaxat declinantur, ut, sedmíni, septeni: ofsmíni, oċtoni.*
- 3 *Indeclinabilia uerò sunt ea, quæ sequuntur. Pēt, quinque: scēłt, sex: sedam, septem: ofsam, oċto: dēvet, nouem: dēset, decem: yedanādeste, undecim: dvanādeste, duodecim: trinādeste, tredecim: cetarnādeste, quatuordecim: petnādeste, quindecim: scefnādeste, sexdecim: sedamnādeste, septemdecim: ofsamnādeste, oċtodecim: devetnādeste, nouēdecim: dvadesēt, uiginti: dvadesēt i yedān, uiginti & unus: dvadesēt i dvā, uiginti & duo: & ita deinceps, usque ad tridesēt, triginta: cetardesēt, quadraginta: petdesēt, quinquaginta: scełdesēt, sexaginta: sedamdesēt,*

61 INST. LING. ILLYR.

set, septuaginta: ossamdeset, octoginta:
devetdeset, nonaginta: sto, centum: dvesti,
uel, dvesto, ducenti: trista, uel, tristo, tercen-
tum: cetirista, uel, cetiristo, quadringenti:
persat, uel, pèrsto, quingenti, &c. usque ad
tissuchia, mille: sto tifsúcch, centum millia:
tissuchia tifsucch, millia millium.

- 4 *Ex his fiunt ordinalia addita uocali, i, ijs, qua non desinunt in, e, in quibus mntabi-
tur, e, in, i, usque ad numerum centesimum.
Numero autem centesimo additur, tini,
ut, stòtini, stòtina, stòtino. At ex dvesti, &
seq. ordinalia non fiunt.*

DE N O M I N E Comparatio, & Superlatiuo. Cap. VI.

- 1 *Propositis nominibus adiectiuis cuiuscun-
que speciei, manifestum est, ex quibus nam
comparatiua, & superlatiua formantur, ue-
rum quid sit comparatiuum videamus.*

- 2 *Comparatiuum est nomen adiectiuum,
quod significatione ita posituum excedit
suum, ut rem significatam, uel augeat, uel
minuat, ut, blaxenni, beatus: blaxenni yi, bea-
tior. mali, paruus: magni, minor: velli, ma-
gnus: veksci, maior. dobri, bonus: bogli
melior, &c.*

Ex

Ex nominibus itaque adiectiuis, quæ admittunt augmentum, uel decrementum, siue sint positiua, siue deriuata; modò non sint à proprijs uirorum, aut mulierum, formari poterunt comparatiua. Formantur autem hoc modò, ut, ferè nihil mutando de positiuo & deriuato, uel certè parum, comparatiuum per additionem syllabæ, yi, fiat.

Ex patrijs, gentilibus, interrogatiuis, reditiuis, partitiuis, ac numeralibus ferè comparatiua formari non possunt.

- 3 *Superlatiuum uerò est nomen adiectiuum in summo, uel in infimo rem significatam constituens; & quamquam nos superlatiua non habeamus; ex uaria tamen coniunctione particularum, nay, & pre, uel pri, cum positiuis, aut comparatiuis uim superlatiui exprimimus.*

- 4 *Animaduertendum autem est, particulam, pre, uel pri, copulari cum positiuo sine ulla comparatione rei, ad rem, ut, prilipi, pulcherrimus: pridragi, carissimus. Particula uerò, nay, non sine comparatione cum comparatiuo coniungitur, ut, náy, lipsci, pulcherrimus omnium.*

Exem-

Exemplum Primum.

Nominis Comparatiui.
Numero singulari.

Nom.	blaxenníyi, blaxenníya, blaxeníye, <i>beatior, & beatius.</i>
Gen.	blaxenníyega, blaxenníyax, blaxen- níyega; <i>beatioris.</i>
Dat.	níyemu, níyoy, níyemu. <i>beatiori.</i>
Acc.	níyega, níyu, níye, <i>beatiozem, & beatius.</i>
Voc.	ò níyi, níya, níye. <i>ò beatior, & beatius.</i>
Abl.	od, <i>ut in Gen.</i> <i>à beatiore,</i> <i>uel beatiori.</i>
Sept.	s' níyim, níyom, níyim, <i>cum beatio- re, uel beatiori.</i>

Plurali.

Nom.	níyi, níyax, níya, <i>beatiores, & beatiora.</i>
Gen.	níyih <i>beatiorum.</i>
Dat.	níyim <i>beatioribus.</i>
Acc.	uíyi, níyax, níya, <i>beatiores, & beatiora.</i>
Voc.	ò níyi, níyax, níya, <i>à beatiores, & beatiora.</i>

Abl.

Abl. od, nīyih, à }
 Sept. s', nīyimi cūm } beatoribus.
 Oct. ū, nīyih, in }

Admonitio.

Etiam si hoc modo formari possint comparatiua ex nominibus desinentibus in bas syllabas bī, dī, ccbī, bī, lī, mī, pī, rī, tī, vī, & sepīssimē in syllabam, nī, addita syllaba, yī; finita tamen in, gī, mutant, gī, in, xiyī: ut Vbogi, u boxīyī: Ināgi, snaxīyī, & snaxnīyī. quedā uerò abijciunt, i: ut, blīdī, blīdyī. quedam mutant, kī, in, yī: ut, slādki, slādyī. quedam mutant, kī, in, ciyī; ut, gorkī, gorciyī. & alia huiusmodi.

Exceptio.

Non uidentur posse formari comparatiua ex his desinentibus in, ccbī, mogūcchi, potens: sfemogūcchi, omnipotens. neque ex his, sfemōgi, omnipotens. mnōgi, multus: oštālī, reliquus: rāyski, celestis: bōxyī, diuinus. Neque ex his, Propēti, crucifixus: zalīti, irrigatus; zacēti, conceptus, & alijs huiusmodi participijs passiuīs. Sape tamen utimur cum positiuis hīscē formis comparatiuorum, vēchie, magis, &, māgne, minus.

E Exce-

Exceptio. I I.

Inter Anomala numerari possunt.

- 1 Drági, *carus*: draxí, draxa, draxé, *carior*, & *carius*.
- 2 Yâki, *fortis*: yaccí, yaccá, yaccé, *fortior*, & *fortius*.
- 3 Vifokí, *altus*: vifcí, vifcá, vifcé, *altior*, & *altius*.
- 4 Máli, *paruus*: magní, magná, magné, *minor* & *minus*.
- 5 Velli, *magnus*: vekscí, vekscá, vekscé, *maior*, & *maius*.
- 6 Zalli, *malus*: gorrí, gorrá, gorré, *peior*, & *peius*.
- 7 Lípi, *pulcher*: lipscí, lipscá, lipscé, *pulchrrior*, *pulchrius*, *uel*, lipglí, gliá, glié, aut lipyí, yá, yé.
- 8 Dobrí, *bonus*: boglí, bogliá, boglié, *melior*, & *melius*.
- 9 Nizi kí, *infernus*: nixí, nixá, nixé, *inferior*, & *inferius*, & *si qua sunt alia*.

IN-

INSTITVTIONVM

LINGVÆ ILLYRICÆ

LIBRI PRIMI

P A R S Q V A R T A.

D E P R O N O M I N E

in vniuersum.

CAPVT I.

PRONOMEN est pars orationis declinabilis per casus. quod loco nominis positum certam, finitamque personam significat.

Attributa pronominis sunt species, genus, numerus, figura, persona, &

casus.

- 3 Species pronominis est primitiua, & deriuatiua, uel potius deriuata. Primitiua diuiditur in pronomen demonstratiuum, & reciprocum: Deriuatiua uerò, in possessiua, gentile, & patrium, atque etiam reciprocum. Ex his uerò partim sunt, quæ separata in

E 2 in

68 INST. LING. ILLYR.

in oratione ponuntur : partim quæ cum alijs orationis partibus coniunguntur.

- 4 *Genera autem sunt masculinum, fœmininum, & neutrum : quædam enim pronomina, etiam si unius sint formæ; sunt tamen generis communis trium. quædam uerò more adiectiuorum nominum tres habent formas, exceptis quibusdam casibus pluralis, in quibus una omni generi respondent.*
- 5 *Numerus pronominum est singularis, & pluralis.*
- 6 *Figura tantum simplex est.*
- 7 *Persona uerò quibusdam est prima dumtaxat, aut secunda, aut tertia : Quibusdam omnes tres.*
- 8 *Casus denique fermè sunt totidem quot adiectiuus : deest autem quibusdam Nominatiuus, & Vocatiuus: quibusdam uerò Vocatiuus utriusque numeri; ut in exemplis.*

DE PRONOMINE.

Demonstratiuo, & Reciproco.

Cap. II.

P*Ronomen demonstratiuum est, quod certam rem demonstrat, cuiusmodi sunt omnia pronomina prima, secunda, & tertia persona, siue sint unius formæ, siue plurium.*

Exem-

Exemplum Primum.

Pronominis Demonstratiui
primæ personæ.
Numero singulari.

<i>Nom.</i>	Yá, <i>ego.</i>
<i>Gen.</i>	mené, <i>mei.</i>
<i>Dat.</i>	mèni, <i>mibi.</i>
<i>Acc.</i>	mené, <i>me.</i>
<i>Abl.</i>	od mené, <i>à me.</i>
<i>Sept.</i>	sámnom, <i>uel s'manóm, mecum.</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	mij, <i>nos.</i>
<i>Gen.</i>	nàs, <i>nostrum, uel nostri.</i>
<i>Dat.</i>	nám, <i>nobis.</i>
<i>Acc.</i>	nàs, <i>nos.</i>
<i>Abl.</i>	od nàs, <i>à nobis.</i>
<i>Sept.</i>	s' nàmi, <i>uel s'nayu, nobiscum.</i>
<i>Oct.</i>	ù nàs, <i>in nobis.</i>

Exemplum secundum.
Pronominis Demonstratiui,
secundæ personæ.
Numero singulari.

<i>Nom.</i>	Tí, <i>tu.</i>
<i>Gen.</i>	tebbé <i>tui.</i>

E 3

Dat.

70 INST. LING. ILLYR.

<i>Dat.</i>	tebbi	<i>tibi.</i>
<i>Acc.</i>	tebbe	<i>te.</i>
<i>Voc.</i>	ò tí	<i>ò tu.</i>
<i>Abl.</i>	od tebbe	<i>à te.</i>
<i>Sept.</i>	s' tobbóm	<i>tecum.</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	vij	<i>uos.</i>
<i>Gen.</i>	vàs	<i>uestrum, uel uestri.</i>
<i>Dat.</i>	vàm	<i>uobis.</i>
<i>Acc.</i>	vij	<i>uos</i>
<i>Voc.</i>	ò vij	<i>ò uos</i>
<i>Abl.</i>	od vàs	<i>à uobis.</i>
<i>Sept.</i>	s'vàm	<i>uobiscum</i>
<i>Oët.</i>	ù vàs	<i>in uobis</i>

Exemplum tertium.

Demonstratiui, defectiui, & reciproci.
Tertia personæ.

Numero singulari.

<i>Gen.</i>	Sebé	<i>sui</i>
<i>Dat.</i>	sebi	<i>sibi</i>
<i>Acc.</i>	sebé	<i>se.</i>
<i>Abl.</i>	od sebé	<i>à se.</i>
<i>Sept.</i>	sà sobóm	<i>secum.</i>

Plu-

Plurali.

<i>Gen.</i>	Sebbé	<i>sui.</i>
<i>Dat.</i>	sebbi	<i>sibi.</i>
<i>Acc.</i>	sebbé	<i>se.</i>
<i>Abl.</i>	od sebbé	<i>à se.</i>
<i>Sept.</i>	sà sobbóm	<i>secum.</i>
<i>Oët.</i>	ù sebbi	<i>in se.</i>

Exemplum quartum.

Pronominis demonstratiui.

Numero singulari.

<i>Nom.</i>	ovì, ovà, ovó.	<i>hic hac, hoc.</i>
<i>Gen.</i>	ovòga, ovà, ovòga.	<i>huius.</i>
<i>Dat.</i>	ovomú, ovóy, ovomú.	<i>huic.</i>
<i>Acc.</i>	ovòga, ovú, ovó.	<i>hunc, hanc, hoc.</i>
<i>Abl.</i>	od ovòga, ovà, ovòga.	<i>ab hoc, hac,</i> <i>(hoc.</i>
<i>Sept.</i>	s'ovím, ovóm, ovím.	<i>cum hoc, hac,</i> <i>(hoc.</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	ovì, ovà, ovà.	<i>hi, hæ, hæc.</i>
<i>Gen.</i>	ovíh	<i>borum, barum, bo-</i> <i>(rum.</i>
<i>Dat.</i>	ovím	<i>his.</i>
<i>Acc.</i>	ovì, ovà, ovà.	<i>hos, has, hæc.</i>
<i>Abl.</i>	od ovíh	<i>ab</i> }
<i>Sept.</i>	s'ovím	<i>cum</i> } <i>his.</i>
<i>Oët.</i>	ù ovíh	<i>in</i> }

Exemplum quintum.

Demonstratiui etiam tertiæ personæ.

Numero singulari.

<i>Nom.</i>	Táy, ta, to. <i>iste, ista, istud.</i>
<i>Gen.</i>	tòga, tæ, tòga. <i>istius.</i>
<i>Dat.</i>	tòmu, tøy, tòmu. <i>isti.</i>
<i>Acc.</i>	tòga, tu, to. <i>istum, istam, istud.</i>
<i>Abl.</i>	od tòga, tæ, tòga. <i>ab isto, ista, isto.</i>
<i>Sept.</i>	s'tim, tòm, t'im. <i>cum isto, ista, isto.</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	ti, tæ, ta. <i>isti, istæ, ista.</i>
<i>Gen.</i>	tijh. <i>istorum, istarum, istorum.</i>
<i>Dat.</i>	tijn. <i>istis.</i>
<i>Acc.</i>	ti, tæ, ta. <i>istos, istas, ista.</i>
<i>Abl.</i>	od tijh. <i>ab</i>
<i>Sept.</i>	s'timi. <i>cum</i> } <i>istis.</i>
<i>Ocz.</i>	ù tijh <i>in</i> }

Exemplum sextum.

Demonstratiui etiam tertiæ personæ.

Numero singulari.

<i>Nom.</i>	oní, oná, onó, <i>illa, illa, illud.</i>
<i>Gen.</i>	onòga, onæ, onòga, <i>illius.</i>
<i>Dat.</i>	onòmu, onóy, onòmu, <i>illi.</i>

Acc.

LIBER I. PARS III. 79

<i>Acc.</i>	onòga, onú, onó. <i>illum, illam, illud.</i>
<i>Abl.</i>	od onòga, onæ, onòga. <i>ab illo, illa,</i> <i>(illo.</i>
<i>Sept.</i>	s'oním, onóm, oním, <i>cum illo, illa,</i> <i>(illo:</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	onì, onæ, onà, <i>illi, illæ, illa.</i>
<i>Gen.</i>	onih, <i>illorum, illarum, illorum.</i>
<i>Dat.</i>	oním, <i>illis.</i>
<i>Acc.</i>	onì, onæ, onà. <i>illos, illas, illa.</i>
<i>Abl.</i>	od onih <i>ab</i>
<i>Sept.</i>	s'onìmi <i>cum illis.</i>
<i>Oct.</i>	ù onih <i>in</i>

Exemplum septimum.

Demonstratiui etiam tertiæ personæ.

Numero singulari.

<i>Nom.</i>	onní, onná, onnó, <i>is, ea, id.</i>
<i>Gen.</i>	gnega, gnæ, gnegá, <i>eius.</i>
<i>Dat.</i>	gnemú, gnóy, gnemú, <i>ei.</i>
<i>Acc.</i>	gnega, gnú, onno, <i>eum, eam, id.</i>
<i>Abl.</i>	od gnegá, gnæ, gnegá, <i>ab eo, ea, eo.</i>
<i>Sept.</i>	s'gním, gnóm, gním, <i>cum eo, ea, eo.</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	onnì, onnæ, onnà. <i>ij, eæ, ea.</i>
<i>Gen.</i>	gnih, <i>eorum, earum, eorum.</i>
<i>Dat.</i>	gním, <i>ijs, uel eis.</i>

Acc.

74 INST. LING. ILLYR.

<i>Acc.</i>	onni, onna, onna, eos, eas, ea.
<i>Abl.</i>	od gnih ab }
<i>Sept.</i>	s'gnimi cum }ijs, uel eis.
<i>Oct.</i>	u gnih in }

Exemplum Octauum.

Demonstratiui etiam tertiæ personæ.
Numero Singulari.

<i>Nom.</i>	Isti, ista, isto. <i>idem, eadem, idem.</i>
<i>Gen.</i>	istoga, ista, istoga. <i>eiusdem.</i>
<i>Dat.</i>	istomu, isto, istomu. <i>eidem.</i>
<i>Acc.</i>	istoga, istu, isto. <i>eundem, eandem,</i> <i>(idem.)</i>
<i>Abl.</i>	od istoga, istae, istoga. <i>ab eodem, ea-</i> <i>(dem, eodem.)</i>
<i>Sept.</i>	s'istim, istom, istim. <i>cum eodem, ea-</i> <i>(dem, eodem.)</i>

Plurali.

<i>Nom.</i>	isti, ista, ista. <i>ijdem, eadem, eadem.</i>
<i>Gen.</i>	istih, eorundem, earundem, eorum- <i>(dem.)</i>
<i>Dat.</i>	istim, <i>ijdem, uel eisdem.</i>
<i>Acc.</i>	isti, ista, ista <i>eisdem, eisdem, eadem.</i>
<i>Abl.</i>	od istih ab }
<i>Sept.</i>	s'istimi cum }ijdem, uel eisdem.
<i>Oct.</i>	u istih, in }

Ad-

Admonitio.

- 1 *Pronominum primæ, & secundæ personæ, ex dandi, & accusandi casu numeri singularis aliqua syllaba solet abijci : quare fiunt pronomina coniuncta ex separatis, ut, ošàvime, relinque me; ponitur (me) pro Accusatiuo (mené) xúdimti, cupio tibi (ti) pro (teb- bi)*
- 2 *Idem accidit numero singulari in obliquis septimi exempli, ut, rekòhmu, dixi ei. (mu) pro (gnemú) ubi scega, occiderunt eum, (ga) pro (gnegá.) In plurali autem sæpè, gn, mutatur in litteram, y, ut, reçiyim, dic eis. (yim) pro (gním.) darxiyih, tene eos (yih) pro (gníb.) Interdum abijcitur etiam, y, ex forma, yih, quæ siue sit Genitiui, siue Ablatiui casus coniuncta cum uerbis plerunque ponitur pro quacumque Accusatiui forma.*
- 3 *Eodem modo formæ fœmininæ in singularis obliquis pro, gn, assumunt, y; ut, rúkayoy ufahnú, manus ei aruit (yoy) pro (gnóy) zìvniyu, uoca eam (yu) pro (gnu.)*

Admonitio II.

- 1 *Nonnulli formam masculinam quarti. & sexti exempli in recto singularis scribunt si-*
ne

76 INST. LING. ILLYR.

ne uocali, i; sic, ov, hic; &, òn, ille.

2 *Aliqui verò formæ masculinæ quinti exempli addunt, y, ut à forma fœminina distinguatur, , quod non displicet.*

3 *Formæ Nominatiuorum ex sexto exemplo addita altera, n, tribuuntur septimo exemplo: quandoquidem hoc proprias formas non habet in recto.*

DE PRONOMINE

Possessiuo.

Caput III.

P*ronomen Possessiuum est, quod Prima, Secunda, aut Tertia Personæ possessionem significat.*

Exemplum primum.

Pronominis possessiui pertinentis ad primam Personam.

Numero singulari.

Nom. Mòy, moyà, moyè. *Meus, mea, meum.*

Gen. mòga, moyæ, mòga. *mei, mea, mei.*

Dat. mómu, moyóy, mómu. *meo, mea, meo.*

Acc. mòga, moyú, moyè. *meum, meam, meū.*

Voc. ò mòy, moyà, moyè, ò mi, mea, meum.

Abl.

Abl. od móga, moyæ, móga. à meo, mea, meo.
Sept. s' moyím, moyóm, moyím. cum, meo, mea,
 (meo

Plurali.

Nom. moyì, moyæ, moyà. mei, mea, mea.
Gen. moyíh, meorum, meorum,
 (meorum

Dat. moyím, meis.
Acc. moyì, moyæ, moyà. meos, meas, mea.

Voc. ò moyì, moyæ, moyà, ò mei, mea, mea.

Abl. od moyíh. à }
Sept. s' moyími. eum } meis.
Oct. ù moyíh. in }

Exemplum secundum.

Possessiui pertinentis ad secundam Per-
 sonam.

Numero singulari.

Nom. Tvóy, tvoyà, tvoyè, Tuus, tua tuum.

Gen. tvóga, tvoyæ, tvóga, tui, tua, tui.

Dat. tvómu, tvoyóy, tvómu. tuo, tua, tuo.

In reliquis casibus non est dissimile præcedēti.

Exem-

Exemplum tertium.
 Possessiui Deriuati Reciproci
 Numero singulari.

Nom Sfoj, sfoj à, sfoj è. *Suus, sua, suum.*
Cuius declinatio in reliquis similis est prae-
cedentibus.

Exemplum quartum.

Pronominis possessiui pertinentis ad plures
 Primas Personas.
 Numero singulari.

<i>Nom.</i> Nàsc, nàsca, nàsce.	<i>Noster, no-</i>
	<i>(stra, nostrum.</i>
<i>Gen.</i> nàscega, nàsca, nàscega.	<i>noſtri, no-</i>
	<i>(stra, noſtri.</i>
<i>Dat.</i> nàscemu, nàscoy, nàscemu.	<i>noſtro, no-</i>
	<i>(stra, noſtro</i>
<i>Acc.</i> nàscega, nàscu, nàsce.	<i>noſtrum,</i>
	<i>(noſtram, noſtrum</i>
<i>Voc.</i> ò nàsç, nàsca, nàsce.	<i>ò noſter, no-</i>
	<i>(stra, noſtrum.</i>
<i>Abl.</i> od nàscega, nàsca, nàscega.	<i>à noſtro, no-</i>
	<i>(stra, noſtro.</i>
	<i>Sept.</i>

Sept. s' nāscim, nāscōm, nāscim, cum nostro, nostra, nostro.

Plurali.

*Nom. nāsci, nāscæ, nāscā.
stra, nostra,*

nostri, no-

*Gen. nāscih.
nostrarum, nostrorum.*

nostrorum

Dat. nāscim.

nostris.

*Acc. nāsci, nāscæ, nāscā,
stras, nostra.*

nostros, no-

*Voc. ò nāsci, nāscæ, nāscā.
stra, nostra.*

ò nostri, no-

Abl. od nāscih.

à

Sept. s' nāscimi.

cum } nostris

Oët. ù nāscih,

in }

Admonitio.

1 *Eodem modo declinatur possessivum pertinens ad plures secundas personas: vāsc, vāscā, vāscē. uester, uestra uestrum; uocativus tamen caret.*

2 *Addunt nonnulli formis masculinis obliquorum singularis excepta forma accusativi neutra, syllabam, ye, inter vocalem, o, & g, ut, moyéga, pro, mōga, moyému, pro, mōmu, tōoyéga, pro, tōōga; tōoyému, pro tōōmu, sfoyéga, pro, sfoga, sfoyému, pro, sfōmu.*

Va-

80. INST. LING. ILLYR.

Vocalino carent, твѡу, & сѡу. Possessivum autem сѡу, est etiam reciprocum.

DE PRONOMINE GENTILI

seu Patrio.

Cap. IIII.

Pronomina Gentilia seu Patria sunt, quæ nõ solũ gentem, & patriam; sed etiam partes sectasque significant, quibus apud nos etiam respondent substantiva nonnulla masculini ac feminini generis.

Exemplum.

Pronomimis Gentilis seu Patrij.
Numero singulari.

Nom. Nascinski, nascinskâ, nascinskó. *No-*
(stras.

Gen. nascinskóga, nascinskæ, nascinskoga.
nostratis.

Dat. nascinskómu, nascinskóy, nascinskómu.
nostrati.

Acc. nascinskoga, nascinskú, nascinskó. *no-*
stratem, & nostras.

Voc. ô, nascinski, skâ, skó. ô *nostras.*

Abl. od, skóga, skæ, skoga. â *nostrate.*

Sept.

Sept. s'skím.skóm,skím. cum *nostrate*.

Plural.

Nom. nascinskí, skæ, ská. *nostrates*, & *nostratia*.

Gen. nascinskíh. *nostratium*.

Dat. nascinskím. *nostratibus*.

Acc. nascinskí, skæ, ská. *nostrates*, & *nostratia*.

Voc. ô, skí, skæ, ská. ô *nostrates*, & *nostratia*.

Abl. od nascinskíh. à }

Sept. s'nascinskími. cum } *nostratibus*.

Ocz. ù nascinskíh. in }

Admonitio.

1 *Eodem modo declinatur, Vascinskí, ská, skó. Vestras: Vocatiuo tamen caret.*

2 *Substantiua nomina idem significantia sunt, Nascinaç, hic nostras. Nascinka, hæc nostras. vascinaç, hic uestras. vascinka, hæc uestras.*

FINIS LIBRI PRIMI

LAVS DEO.

F IN.

INSTITVTIONVM

LINGVÆ ILLYRICÆ

LIBER SECVNDVS.

DE VERBO CAETERISQVE
orationis partibus.

P A R S P R I M A.

D E V E R B O.

1

2

VERBUM est pars orationis modos, & tempora sine casu habens.

Attributa Verbi sunt, Genus, Modus, Tempus, Species, Figura, Persona, Numerus, & Coniunctio.

DE GENERIBVS VERBORVM
Cap. I.

1 *Genera uerborum prima sui diuisione sunt*

sunt Personale, & Impersonale; illud plures una personas habet: Hoc uerò dumtaxat unam.

2 *Personale autem apud latinos subdiuitur in Actiuum, Passiuum, Neutrum, Commune, & Deponēs. Impersonale uerò in uerba Actiua & Passiua uocis.*

3 *Apud nos uerò, ut mihi quidem uidetur diuidi potest Personale, & Impersonale in uerbum Transitiuum, quod ui sua transit in aliud, & in uerbum Intransitiuum, quod sua significatione non transit in aliud. Diuidi enim aliter uix potest, cum neque forma habeatur, neque sonus, ex quibus uerborum inter se se diuersitas intelligatur, si ea sine ulla alia particula sumantur.*

4 *Transitiua sunt uaria. Quaedā enim trāseunt in personam patientem rationis participem, ut, mollim tebbé, rogo te. Sctūye mēné, honorat me. Yá násliduyem preblaxennógó Isùsła. Ego sequor beatissimū Iesum. Quaedā transeunt in rē patientē, quae est rationis expers, ut, mij òremo zēmgliu, nos aramus terram. vīj bodetè Kogná, uos pungitis equum. Quaedam denique habent nomina, quae idem, quod ipsa uerba significant, ut, oní xivú xivòt vessel, illi uiuunt uitā lætam. Oví, prilípu póyKu poyú, bi pulcherriam cantilenam canunt.*

F

2

Porro

5 Porro hæ tres uerborum species inter se differunt. Verba enim prima admittunt sensum Passiuum in omnibus personis, ut, yâsam sctowan, io son honorato, ego honoror. Secunda autem speciei uerba sensum passiuum propriè non nisi in tertijs personis possunt admittere, ut, zemgliâ, yèst orâna od mené, la terra è arata da me; terra aratur à me: uel ôrese; arasi; aratur. Tertia deniq. speciei uerba nulla ratione sunt passiuæ significationis sine particula (se), ut, xivèse xivòt velè trudni; uiuesi uita assai faticiosa; uiuitur uita ualdè laboriosa. Tecése târk dugi: corressi corso lôgo. curritur cursus lôgus.

6 Intransitiua autem sunt, quæ neque in aliud suam actionem transferunt, neque ab alio recipere ulla in se facta mutatione possunt id, quod significant. Horum Prima species est uerbum substantiuum, quo utimur & in sua significatione, & coniuncto cum participijs uel actiuæ uel passiuæ significationis. Hoc autem est (Yesâm, yesi, yèst; sum es, est) Secunda species sunt uerba Absoluta, quæ, statim ut proferuntur, suam integram significationem demonstrant, quam neque aliunde accipiunt, neque in aliud transferunt, ut, maringnij: murmurat: tecé, currit: daxyij, pluit; blidi: pallefcit. gleddâ, aspicio. pfuyé, uituperat: smiyése, ridet; Krij, cij,

cij,clamat. Cārglienij,rubescit.

7 *Quadam ex his dicuntur Continuatia eo,quod continuam quandam passionem in patiente ipso,neque aliundè ortam, quæque ex ipso in aliud transferri non potest, ad significant,ut,gorijm,ardeo;blidim,pallesco;cuddise,admiratur,marauigliasi.*

8 *Quadam uerò sunt significatiua actionis absoluta,quæ in ipso agente fit, ut, scētam, deambulo;tecēm.curro. Vāpye,clamat. Ad hanc speciem reuocantur uerba,quæ respondent huic interrogationi. Sctò cinisc? quid agis? Sctim,lego;pijscem,scribo; quæ ex se ipsis illi interrogationi absolutè respondent; extra quam significationem casum patientem requirant,ut, Sctij sfcto pismo;legit sacram scripturam.*

DE MODIS, CAETERISQVE Attributis Verborum.

Cap. I,

1 *Modi uerborum sunt, qui demonstrant animi sensa,ac uoluntatem in res significatas.Sunt uerò fermè hi,*

Indicatiuus,qui rem narrat:

Imperatiuus,qui uel imperat,uel uenustè suauiterque rogat,uel permittit conceditque fa-

F 3 cien-

ciendam, uel denique hortatur, & urget rem exequendam.

Optatiuus cupidos animi affectus ostendit.

Coniunctiuus non sine aliqua particula rem narrat.

Potentialis cum quadam breui uenustate poeticiam, uel debitum, uel uoluntatem, uel consuetudinem & alia huiusmodi circa rem de qua est sermo declarat; qui etiam si non differat (quod spectat ad formas, ac tempora) ab alijs modis praesertim à Coniunctiuo; differt tamen uirtute ac uenustate in sensu animi breuius declarandis, ut, yà gliúbim Ivanna? Amem Ioannè? ch'io ami; ch'io babbi dà amare Giouāni? Gliúbilbih? Amarem? Io amerei? hauerei puotuto amare?

Infinitus est indistinctus & indifferens, qui caret personis, ac numeris.

2 *Tempora autem modorum, quae qualitatem operationis (quod ad prius attinet & posterius) indicant, sunt uaria.*

Præsens; Præteritum imperfectum, Indefinitum, Perfectum, & Plusquam perfectum; ac Futurum.

Præsens rem, quae nunc fit, demonstrat, ut, yà govorrim, ego loquor. tí hoddisc, tu ambulas. Oni tecè, ille currit.

Præ-

PRAETERITVM EST VARIVM.

*Imperfectum inchoata actionis continuati-
nem, nec dum confecta significat, ut, ucáh,
docebam.*

*Indefinitum actionem praeteritam significat,
quam pridem uerò praeterierit, non ostendit,
ut, tekòh, cucurri, corfi. poydòh, iui, andai;
pobìgosce, fugerunt, fugirno.*

*Perfectum actionem definito, certoque tempo-
re confectam ostendit, ut gliúbiosam', ama-
ui, hò amato.*

*Plusquamperfectum actionem non confectam
modo; sed iam pridem elapsam significat, ut,
bìah gliúbio, amaueram, haueuo amato.*

*Futurum actionem, quae futura est, demonstrat,
ut, ucittichiu, docebo, insegnarò.*

3 *Modis quibusdam omnia haec tempora,
conueniunt: quibusdã uerò tantum aliquã,
ut in coniugationibus constabit.*

4 *Species uerborum altera est Primitiua;
altera Deriuatiua seu Deriuata.*

5 *Personae uerborum sunt tres. Prima, quae
loquitur. Secunda, cum qua quis loquitur.
Tertia, de qua quis loquitur.*

6 *Figurae sunt simplex, & composita.*

7 *Numeri sunt duo singularis, & Plu-
ralis.*

F 4 Con-

- 8 *Coniugationes denique verborum simplicium sunt tres, ut, ucim, doceo. ticem, tango. imam, habeo. Compositorum uerò fere duæ, ut, narescüyem, exorno. napràvogliam, apparo.*

CONIVGATIONES

VERBORVM.

DE CONIVGATIONE

Verbi

Yesàm, *sum.* & Hochiù, *uolo.*

Caput III.

Ntequam agatur de modo coniugandi uerbi Transitiui, ponendum est hoc tertio capite, qua ratione coniuganda sint hæc duo uerba Intransitiua, Yesàm, sum. (ut Emmanuelis Aluari nostræ Societatis uiri eruditissimi in hoc consilium sequamur, qui hoc ipsum uerbum ante omnia proposuit.) Et uerbum, Hochiù, uolo. Prioris enim cognitio omnino ad omnium uerbo.

*uerborum Coniugationes pernecessaria est :
posterioris uerò ad certa quadam tempora.
Vtriusque autem ita perpetuus est usus , ut
uix sine illis colloquium paulò longius esse
possit .*

CONIUGATIO VERBI

Substantiui.

Yesàm : *sum* .

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

Numero singulari .

Yà yesàm. *ego sum* . nisàm : *non sum* .Tí yesì. *tu es* . nífi. *non es* .On yèft. *ille est* . níye, uel, ní. *non est* .

Plurali.

Mij yesmò. *nos sumus* . nismò. *non sumus* .Vij yestè. *uos estis* . nistè. *non estis* .Oni yesù. *illi sunt* . nisù. *non sunt* .

Præteritum imperfectum.

Bijh, uel, biah. *eram* . nebijh. *non eram* .Bijſce, uel, biaſce. *eras* . nebijſce. *non eras* .Bijſce, uel, biaſce. *erat* . nebijſce.

Plurali .

Bijhomo, uel, biahomo. *eramus* .Bijhote, uel, biahote. *eratis* .Bijhu, uel. biahu. *erant* .

Inde-

90 INST. LING. ILLYR.

Indefinitum.

Bih, *fui*. fui. nebìh. *non fui*.

Bì, *fuiſti*. fuſti. nèbi. *non fuiſti*.

Bì, *fuit*. fù. nèbi. *non fuit*.

Plurali.

(mo.

bìhomo, uel, bìſmo. *ſummo*. nebìſmo. *non ſum-*

bìhote, uel, bìſte. *fuſte*. nebìſte. *non fuſte*.

bìhu, uel, bìſce. *furono*. nebìſce. *non furono*.

Perfectum.

bìo { ſam, uel, yesàm. *fui*. ſono ſtato.

uel { ſi, uel, yesì. *fuiſti*. ſei ſtato.

bìl { ye, uel, yèſt. *fuit*. è ſtato.

Plurali.

{ ſmo, uel, yesmò. *fuimus*. ſiamo ſtati.

bìli { ſte, uel, yeſtè. *fuiſtis*. ſete ſtati.

{ ſu, uel, yesù. *fuerunt*, ſono ſtati.

Pluſquam perfectum.

bìjh. } *ſueram*. ero ſtato.

bìjſce. } bìo, uel, bìl *ſueras*. eri ſtato.

bìjſce. } *ſuerat*. era ſtato.

Plurali.

bìjhomo. } *ſueramus*, eravamo ſtati.

bìjhote. } bìli *ſueratis*, eravate ſtati.

bìjhu. } *ſuerant*, erano ſtati.

Futurum.

bìtichiu. *ero* bìtichiemo. *erimus*.

bìtichieſc. *eris*. Plur. bìtichiete. *eritis*.

bìtichie. *erit*. bìtichiê. *erunt*.

IM-

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

bùdi tí, *es, uel, esto*. sij tu.bùdi òn. *fit ille*. sia quello.

Plurali.

bùdimò mij. *simus nos*. siamo noi.bùdite vij. *este, uel, estote uos*. siate uoi.bùdu onì. *sint illi*. siano quelli.

Futurum.

bitchiesc tí. *eris, uel, esto tu*. farai tu.bitchie òn. *erit, uel, esto ille*, sarà quello.

Plurali.

bitchiemo mij. *erimus nos*. faremo noi.bitchiete vij. *eritis, uel, estote uos*, farete uoi.bitchiê onì. *erunt, uel, sunt illi*. farãno quelli.

OPTATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

ò <u>u</u> el, à	{ dà {	fam, uel, yesàm, <i>utinam sim</i> . Dio
		uoglia che sia.
		fi, uel, yesì, <i>utinam sis</i> . Dio uoglia
		che sij.
		ye, uel, yèst. <i>utinam sit</i> . Dio uoglia
		che sia.

Plu.

Plurali.

{ smo, uel yesmò, *utinam simus*, Dio uo-
 glia che siamo.
 ò dà { ste, uel, yestè. *utinam sitis*. Dio uoglia
 che siate.
 { su, uel yesù. *utinam sint*. Dio uoglia
 che siano.

Præteritum imperfectum.

{ bijh, uel biàh, &c. *utinam essem*, Dio uo-
 lesse che io fossi.
 ò dà { bijſce, *utinam esses*. Dio uolesse che tu
 fossi.
 { bijſce. *utinam eſſet*. Dio uolesse che
 quello fusse.

Plurali.

{ bijhomo. *essemus*.
 ò dà { bijhote *utinam eſſetis*.
 { bijhu. *eſſent*.

Indefinitum.

{ bih *fuerim*. biſmo.
 ò dà { bi *utinam fueris*. Plur. biſte.
 { bi *fuerit*. biſce.

Perfectum.

ſam, } *utinam fuerim*.
 ò dà ſi. } biò, uel bil,
 ye. }
 ſmo. }
 Plur. ò dà ſte } bili.
 ſu. }

Pluſ-

Plusquam perfectum.

bijh } *fuissem.*
 ò dà, bijſce, } bîo, uel bil. *utinam fuiſſes.*
 bijſce, } *fuiſſet.*

bijhomo. }
 Plur. ò dà bijhore. } bîli
 bijhu. }

Futurum.

{ bûdem. *ſim.*
 ò dà { bûdeſc. *utinam ſis.*
 { bûde *ſit.*

{ bûdemo.
 Plur. ò dà { bûdete.
 { bûdu.

Coniunctiui modi tempus

Præſens.

{ bûdem. *ut, ſim.* bûdemo.
 dà { bûdeſc. *ut, ſis.* Plur. dà. bûdete.
 { bûde. *ut, ſit.* bûdu.

Præteritum imperfectum I.

bîlbih. *eſſem,* farei.
 bîlbi. *eſſes,* fareſti.
 bîlbi. *eſſet,* farebbe.

Plurali.

bîlibiſmo. *eſſemus.*
 bîlibiſte. *eſſetis.*
 bîlibi. *eſſent.*

Im-

94. INST. LING. ILLYR.

Imperfectum II.

bih, 7 *esset.*
 dà bi, } bio, uel, bil, ut, *esses.*
 bi, } *esset.*

bisino 7
 Plurali: dà biste. } bìli.
 bisce. }

Indefinitum.

} bih. *ut fuerim, che sia stato,*
 dà { bì.
 } bì.

} bisino. *ut fuerimus.*
 Plurali: dà { biste.
 } bisce.

Perfectum.

sam, 7 *ut fuerim, che sia, o*
 dà. si. } bio, uel, bil. *(che son stato)*
 ye. }

simo. 7
 Plurali: dà. ste. } bìli.
 su. }

Plusquam perfectum I.

bìlbih, 7 *fuissem, sarei stato.*
 bìlbi. } bio, uel, bil, *fuißes.*
 bìlbi. } *fuißet.*

bìlibismo. 7 *fuissemus.*
 Plurali: bìlibiste. } bìli. *fuißetis.*
 bìlibi. } *fuißent.*

Plus-

Plusquam perfectum II.

bijh, } *ut fuiffem*, che fuffi, o
 dà bijfce, } bîo, uel bil (che ero ftato.
 bijfce. }
 bijhomo. }
 Plurali dà bijhote. } bîli.
 bijhu. }

Futurum.

bùdu } *fuero*.
 kadà bùdefc. } bîo, uel, bil, *cum fueris*.
 bùde. } *fuerit*.

Plurali.

bùdemo } *fuerimus*.
 bùdete } bîli *cum fueritis*.
 bùdu } *fuerint*.

Potentialis modi tempus

Præfens.

bùdu yá? uel, bùdē yá? *ſim*? ch'io ſia? che poſſa eſſer'io.

Præteritum imperfectum.

bîlbih yá? *eſſem*? io farei? & hauerei potuto eſſere?

Plusquam perfectum.

bîlbih bîo? *fuiffem*? io farei ftato?

Futurum.

bùdu bîti? *fuero*? io farei per eſſere?

Inf-

INFINITIVI MODI TEMPVS

unicum Præsens.
Blti. *esse.* *effere.*

GERVNDIVM.

Temporis præsentis & imperfecti.

Bùducchi, *cui respondet coniunctiui præsens,*
& imperfectum Latinum, hoc est, cum sim.
essendo io, &, cum essem, in utroque nume-
ro, & cum omnibus personis; quod contingit
etiam in omni genere uerborum.

Perfecti, & plusquam perfecti.

Bìvsci. uel, bùducchi, bìo, uel, bil. *cum fuerim,*
uel fuisset. *essendo stato.*

PARTICIPIVM.

Præsentis, & imperfecti.

Budúocchi. *qui est.*

budúchia. *quæ est.*

budúchie. *quod est,*

Perfecti, & plusquam perfecti.

bìo, uel, bil. *stato.*

bìla. *stata.*

bìlo. *stato.*

Aliud.

bìvsci *essendo stato.*

bìvsa *essendo stata.*

bìvse *essendo stato.*

Admo-

Admonitio. I.

De modi indicatiui tempore præsentis.

- 1 *Pronomina demonstratiua sæpè cum uerbis coniunguntur; idcirco ea præponere omnibus personis uisum est saltem hoc tempore.*
- 2 *Ex tertia persona nonnulli abijciunt, t, sic yès pro yèst.*
- 3 *Formæ huius temporis diuersimodè tribuuntur alijs orationis partibus. Quandoque enim coniunguntur cum particulis componentibus, prima & secunda persona abijciunt priorem syllabam, ut, yàsam, ego sum. Nisàm, non sum. bìlsi, fuisti. Dàsì, ut sis. Tertia uerò persona uel abijcit omnes consonantes, ut, nie, non est uel postremas duas, ut, Nìye, non est. ònye, ille est. Quod fit in singulari. In Plurali autem omnes personæ priores syllabas abijciunt, ut, Nismo, non sumus. vijste, uos estis. Onìsu, illi sunt.*
- 4 *Quando per se simplices formæ istæ ponuntur, nihil ex ijs abijciendum est, ut, yèstè vij bogli uenici? estis uos meliores discipuli? ex quo intelligitur formas integras esse in usu, præcipue cum interrogatur, uel respondetur, sic, yèsmò, sumus; si per solum uerbum respondeatur. Quod si etiam nomen aliquod addatur, melius erit sic respondere (bò glif-*

98 INST. LING. ILLYR.

glismo, meliores sumus.) quam (hògli ye-
smò) Aliquando tamen hæc à nonnullis
confunduntur.

De tempore Imperfecto.

Hoc tēpore melius est omnes formas cum diph-
thongo, ij, scribere, ut appareat distinctio
inter hoc, & Indefinitum, tum in persona
prima singularis, bihj, eram, & bih, fui. tum
in secunda & tertia, bijsce, eras, & erat, at-
que in tertia pluralis, bilce, fuerunt. Quod
autem formæ propositæ sint duplicis rationis
etiam si posteriores rarò in libris inuenian-
tur: sunt tamen in usu.

De præterito Indefinito.

Formæ huius temporis unica uocali, i, scriben-
æ sunt in utroque numero.

In Plurali positæ sunt binæ formæ, quarum
posteriores usitatores esse uidentur.

De præterito Perfecto.

Fit hoc tempus ex præsentis formis, &
ex participijs (biò, uel bil,) quorum
prius est indeclinabile: Posterius uerò de-
clinabile sic, bil, bila. bilo, stato, stata, stato.
Plu.

Plurali: bīli, bīlɛ, bīla. Qui duo casus tantum seruiunt huic praterito perfecto & plusquā perfecto. Quidam cum participio formas præsantis coniungunt integras. Quidam uerò alteram dumtaxat earum partem, de quo dictum est.

De Plusquamperfecto.

Fit hoc tempus ex alterutro participio, & ex Imperfecti formis, de quo nihil præterea addendum est.

De Futuro.

Formatur futurū ex infinito, & ex postremis syllabis (chiu, chiesc, chie) uerbi Hochiū, Volo. Quod contingit etiam in omni genere uerborum.

Admonitio II.

De Imperatiui tempore Præsenti.

1 *Modo huic tribuuntur tantum tempora Præsens, & Futurum, more Latino: Persona in utroque numero ad imperandum tantum duæ: Ad hortandum uerò in Plurali etiam prima.*

2 *Futurum fit eodem modo, quo dictum est*

G 2 fieri

fieri futurum Indicatiui ; tametsi potest in hoc abijci ultima uocalis , i, Infiniti, cuiuscumque generis uerborum sit.

Admonitio III.
De Optatiuo.

1. *Præsens & Imperfectum Optatiui additis particulis eius proprijs (ò dà) uel (à dà) qua uim habent Latina uocis (Vtinam) uel (ò si.) easdem formas habent, quas eadem tempora Modi Indicatiui.*
2. *Indefinitum fit ex particulis ijsdem, & ex præterito indefinito.*
3. *Perfectum fit ex particulis & formis præsentis. & ex participijs Perfecti Indicatiui.*
4. *Plusquã perfectũ, fit ex ijsdem particulis & participijs: formis uerò Plusquã perfecti.*
5. *Futurum semper est simile Præsenti Coniunctiui.*

Admonitio. IV.
De Coniunctiui.

1. *Et si modus hic habet proprias formas in præsentis: potest tamen assumere etiam formas Præsentis Indicatiui cum particula, dà, significante (ut) uel (si) qua sint coniunctiones.*
Si

- 2 Si Formis Præsentis Coniunctivi addantur particula. Akò, si, &, kadà, cum: significabit tempus Futurum ut, Akò bùdem dòbar, si ero bonus. Kadà bùdem zdràv, cum ero sanus tunc autem melius erit mutare, m, in, u, Akò bùdu. Kadà bùdu.
- 3 Primo Præterito Imperfecto nulla additur particula; sed coniugatur, ut positum est. quod si addatur particula, dà, efficiet sensum alterius partis, quem habet idem tempus apud Latinos, ut, eßem, che fussi, dà bihbìo, uel bil, ad quem sensum etiam exprimentum inferuiunt forma præsentis, ut, dà bùdem.
- 4 De futuro dici potest, si cum participio iungantur formæ ipsius, sensum propositum habituras. At si cum forma Infinitæ copulentur hunc sensum, ut, Kadà bùdu bìti, cum futurus ero, quando sarò, per eßer: nonnunquam hoc ipsum authores ponunt in primo sensu.

Admonitio V.

De Infinito.

Adhuc excogitare non potui, neque inuenire apud aliquem ex authoribus huiusmodi ullum aliud tempus præter præsens. quare huius unius formam, posui.

Gerundia nõ declinātur, nisi facta participia.

*Participia declinantur more Adiectiuorum ;
quamquam aliqui eorum casus non sint in
usu.*

CONIVGATIO VERBI

Hochiù, Volo.

Numero Singolari.

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

yá hochiù	ego uolo	io uoglio
ti hòchiefc	tu uis	tu uoi
òn hòchie	ille uult	quello uole

Plurali.

mij hòchiemo	nos uolumus	noi uolemo
vij hòchiete	uos uultis	voi uolete
onì hochiê	illi uolunt	quelli uogliono

Præteritum Imperfctum.

hotiyáh	uolebam
hotiyáfce	uolebas
hotiyáfce	uolebat

Plurali.

hotiyáhomo	uolebamus
hotiyáhote	uolebatis
hotiyáhu	uolebant

Indefinitum.

hotih	uolui,	uolſi	hoti.
-------	--------	-------	-------

hotti : *uoluiſti* uoleſti.
 hotti. *uoluit* uolſe.

Plurali.

hotiſmo. *uoluimus* uolemmo.
 hotiſte. *uoluiſtis* uoleſte.
 hotiſce. *uoluerunt* uolſero.

Perfectum.

hotio { ſam, uel, yeſà m *uolui* ho uoluto.
 uel < ſi uel, yeſi. *uoluiſti*, hai uoluto.
 hotil { ye, uel, yè i. *uoluit*, hà uoluto.

Plurali.

{ ſino, uel, yeſmò. *uoluimus*
 hotilli { ſte, uel, yeſtè. *uoluiſtis*.
 { ſu, uel, yeſù. *uoluerunt*.

Plusquam perfectum.

bijh ? *uolueram*.
 biſce. } hotio, uel, hotil *uolueras*.
 biſce. } *uoluerat*.

Plurali.

bijhomo. ? *uolueramus*.
 bijhote. } hotilli *uolueratis*.
 bijhu. } *uoluerant*.

Futurum.

{ ſchiu. *uolam*.
 hotitti { chieſe. *uoles*.
 { chie *uolet*.

G 4

plu-

Plurali.

hotitti	ſchiemo.	<i>uolemus.</i>
	chiete.	<i>uoletis.</i>
	chiê.	<i>uolent.</i>

Imperatiui modi tempus

Præſens.

hotiy	tí	<i>fac uelis</i>
hotiy	òn	<i>fac uelit</i>

Plurali.

hotiy ^{mo}	mij	<i>fac uelimus.</i>
hotiy ^{te}	vij	<i>uelitis.</i>
hotiy ^u	oni	<i>uelint.</i>

Futurum.

hotit chieſc tí.&c. *Plur.* hotit chiem^o, mij, &c.

Optatiui modi tempus

Præſens.

ò dà	ſhòchiem.	<i>uelim.</i>
	hòchieſc.	<i>utinam uelis.</i>
	hòchie.	<i>uelit.</i>

ſhòchiemo.

Plur. ò dà { hòchiete.
 { hòchiê.

Præteritum imperfectum.

ò dà	ſhotiyáh.	<i>uellem.</i>
	hotiyáſce.	<i>utinam uelles.</i>
	hotiyáſce.	<i>uellet.</i>

Plu-

{ hotiyáhomo.
 Plur. ò dà { hotiyáhote.
 { hotiyáhu.

Indefinitum.

{ hotih. *uoluerim.*
 ò dà { hotti. *utinam uolueris.*
 { hotti *uoluerit.*
 { hotifmo.
 Plur. ò dà { hotifte.
 { hotifce.

Perfectum.

sam, uel, yesam. }
 ò dà. si, uel, yesi. } hotio, uel hotil.
 ye, uel, yest. }
 smo. }
 Plur. ò dà. ste. } hotilli.
 su. }

Plusquam perfectum.

bijh. }
 ò dà bijfce. } hotio, uel, hotil.
 bijfce. }
 bijhomo. }
 Plur. ò dà. bijhote. } hotilli.
 bijhu. }

Fuer.

Futurum.

{ hòchiem. *uelim.*
 ò dà { hòchiefc. *utinam uelis.*
 { hòchie. *uelit.*
 { hòchiemo.
 Plurali { hòchiete.
 { hòchiê.

CONIUNCTIVI MODI TEMPVS

Præfens.

{ hòchiem. *uelim.* hòchiemo.
 dà { hòchiefc. *ut uelis.* Plur. hòchiete.
 { hòchie. *uelit.* hòchiê.

Præteritum Imperfectum I.

{ bih, *uellem*, uorrei.
 hotio, uel, hoti' { bi. *uelles*, uorresti.
 { bi. *uellet*, uorrebbe.

{ biſmo.
 hotilli { biſte.
 { bi.

Imperfectum II.

bih } *uellem*, che uoleſſi.
 dà. bi } hotio, uel, hotil, *ut, uelles*, che uoleſſi.
 bi } *uellet* che uoleſſe.
 biſmo } *uellemus*
 Plurali. dà biſte } hotilli. *ut, uelletis*
 bi. } *uellent.*

Inde-

Indefinitum.

hotih. uoluerim. hotismo.
 dà hotti. ut uolueris. Plur. hotiste.
 hotti. uoluerit. hotisce.

Perfectum.

fam. } uoluerim.
 dà. si } hotio, uel hotil, ut uolueris.
 ye. } uoluerit.

fmo. }
 Plurali. dà ste. } hotilli.
 su. }

Plusquam perfectum I.

bih. } uoluissēm.
 bio, uel, bil. bi. } hotio, uel, hotil uoluisses.
 bi. } uoluisset.
 bismo } uoluissēmus.
 Plur. bili. biste. } hotilli. uoluissetis.
 bi. } uoluissent.

Plusquam perfectum II.

bijh. } bio, uoluissēm.
 dà, bijsee } uel, hotio, uel hotil, ut uoluisses.
 bijsee, } bil, uoluisset.
 bijhomo. }
 Plurali. dà bijhore. } bili, hotilli.
 bijhu. }

Futu-

Futurum.

bùdu	}	hotío, uel, hotíl.	<i>uolucro .</i>
kadá bùdesc.			<i>cū uolueris .</i>
bùde.			<i>uoluerit .</i>
bùdemo	}	hotilli.	
Plurali. bùdete .			
bùdu.			

INFINITI MODI TEMPVS

Præsens.

Hotittí. *uolle.*

GERVNDIVM.

Temporis præsentis & imperfecti.

Hotiyucchi, uel, hotécchi.

Perfecti, & plusquam perfecti.

*Hotiŭsci, uel, bùducchi hotío, uel, hotíl.

PARTICIPIVM.

Præsentis, & imperfecti.

hotiyúcchi, uel, hotécchi. *hic*

hotiyúchia, uel, hotéchia. *hac uolens.*

hotiyúchie, uel, hotéchie. *hoc*

Perfecti, & plusquam perfecti.

hotío, uel, hotíl. *uoluto.*

hotilla. *uoluta.*

hotillo. *uoluto.*

Aliud

*Aliud.**hotiſci. bauendo uoluto.**hotiſca. bauendo uoluta.**hotiſce. bauendo uoluto.*

Admonitio.

1 *Ex prateritorum formis à nonnullis ſolet abijci uocalis, o, poſt, b; & littera, y, ex imperfectis.*

2 *Vltima forma pluralis, uel eſt, hochiee, uel, hochiê, uel, hottê.*

3 *Compoſitum, néchiu, nolo, abieſta prima ſyllaba, bo; ex ſimplici, aſſumit in omnibus perſonis particulam, ne.*

DE PRIMA VERBORVM
SIMPLICIUM
CONIUGATIONE.

Caput IIII.

VERBA huius Coniugationis ex præſenti Indicatiui, & Infiniti diſtinguenda ſunt. Indicatiui enim prima perſona deſinit in ſyllabam, *im, ut, ucim, doceo, govorrim, loquor, gliubim,*

110 INST. LING. ILLYR.

bim, amo . mollím, rogo. *Secunda uerò in, isc, & tertia, in, i, ut ucisc, uci; gó-vorisc, góvorri. Forma autem Infiniti desinit, in, iti, uel, it, ut, gliúbiti, amare.*

PRIMA CONIVGATIO.

Verbi simplicis desinentis in, im,

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

Numero singulari.

yá ucím.	<i>ego doceo</i>	io insegno.
tí ucisc.	<i>tu doces</i>	tu insegni.
òn uci.	<i>ille docet</i>	quello insegna.

Plurali.

mij ucímo.	<i>nos docemus</i>	noi insegnamo.
vij ucíte.	<i>uos docetis</i>	voi insegnate.
onì ucé.	<i>illi docent</i>	quelli insegnano.

Præteritum imperfectum.

ucáh	<i>docebam</i>	insegnauo.
ucáscē.	<i>docebas</i>	insegnauí.
ucáscē.	<i>docebat</i>	insegnaua.

Plurali.

ucáhomo	<i>docebamus</i>	insegnauamo.
ucáhote	<i>docebatis</i>	insegnauate.
ucáhu	<i>docebant</i>	insegnauano.

Inde-

Indefinitum.

ucih. *docui*, insegnai. ucismo.ucci. *docuisti*, insegnasti. Plur. u. ite.ucci. *docuit*, insegnò u. ilce.

Perfectum.

ucio, uel, ucil { sam. *docui*, hò insegnato.
 si *docuisti*, hai insegnato;
 ye. *docuit*, hà insegnato.

Plurali.

ucill { fmo. *docuimus*, hauemo insegnato.
 ste. *docuistis*, hauete insegnato.
 fu. *docuerunt*, hanno insegnato.

Plusquam perfectum.

bijh } *docueram*.
 bijfce } ucio, uel, ucil *docueras*.
 bijfce } *docuerat*.

Plurali.

bijhomo } *docueramus*.
 bijhote. } ucilli *docueratis*.
 bijhu. } *docuerant*.

Futurum.

ucittichiu *docebo* insegnerò.
 ucittichiesc *docebis* insegnerai.
 ucittichie *docebit* insegnerà.

Plural.

ucittichiemo *docebimus* insegneremo.
 ucittichiete *docebitis* insegnerete.
 ucittichiê *docebunt* insegneranno.

IM-

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

ucì tì. *doce, uel, doceto tu, insegna tu.*

ucì òn. *doceat ille. insegna quello.*

Plurali.

ucìmo mij. *doceamus nos. insegnamo noi.*

ucìte vij. *docete, uel, docetote uos. insegnate uoi.*

ucé onì. *doceant illi, insegnino quelli.*

Futurum.

ucìt chiefc tí. *docebis, uel doceto tu.*

ucìt chie òn. *docebit, uel doceto ille,*

Plurali.

ucìt chiemo mij. *docebimus nos.*

ucìt chiete vij. *docebitis, uel docetote uos.*

ucìt chié onì. *docebunt, uel docento illi.*

OPTATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

ò dà	ucím		<i>doceam</i>
ucífc		<i>utinam</i>	<i>doceas.</i>
Lucí			<i>doceat.</i>

Plurali.

ucìmo *doceamus.*

ucìte. *doceatis.*

ucé. *doceant.*

IM -

Præteritum Imperfectum.

ucáh	<i>docerem.</i>
ò dà { ucáſce. <i>utinam</i>	<i>doceres.</i>
ucáſce.	<i>doceret.</i>
Plurali.	
ucáhomo	<i>doceremus.</i>
ucáhote	<i>doceretis.</i>
ucábu	<i>docerent.</i>

Indefinitum.

ucih	<i>docuerim.</i>
ò dà { ucci <i>utinam</i>	<i>docueris.</i>
ucci	<i>docuerit.</i>

Plurali.

ucifmo
ucifte.
ucifce.

Perfectum.

fam	<i>docuerim.</i>
ò dà. ſi { ucío, uel, ucíl. <i>utinam</i>	<i>docueris.</i>
ye	<i>docuerit.</i>

Plurali.

fmo	
ò dà. ſte { ucilli.	
ſu	

H

Pluf-

Plusquam perfectum.

bijh	7		<i>docuissent.</i>
ò dà. bijſce	}	ucio, uel, ucil, <i>utinam</i>	<i>docuiſſes.</i>
bijſce			<i>docuiſſet.</i>

Plurali.

hijhomo	7		<i>docuiſſemus</i>
ò dà. bijhote	}	ucilli. <i>utinam</i>	<i>docuiſſetis</i>
bijhu			<i>docuiſſent.</i>

Futurum.

ò dà	{	ucím	<i>doceam.</i>
		ucíſc	<i>utinam doceas.</i>
		ucí	<i>doceat.</i>

Plurali.

ò dà	{	ucímo	<i>doceamus.</i>
		ucíte	<i>doceatis.</i>
		ucé	<i>doceant.</i>

CONIUNCTIVI MODI TEMPVS

Præſens.

dà	{	ucím	<i>doceam</i>	io inſegni.
		ucíſc	<i>ut doceas</i>	che tu inſegni.
		ucí	<i>doceat</i>	quello inſegni.
			Plurali.	

ucímo	<i>docemus</i>
dà. ucíte	<i>ut doceatis</i>
ucé.	<i>doceant.</i>

Præ-

Præteritum Imperfectum I.

ucio, uel, ucil } bih *docerem.*
 { bi *doceres.*
 { bi *doceret.*
 Plurali.

ucilli } bismo
 { biste
 { bi.

Imperfectum II.

bih } *docerem.*
 dā. bi } ucio, uel, ucil, ut *doceres.*
 bi } *doceret.*

Plurali.

bismo } *doceremus*
 dā. biste } ucilli. ut *doceretis*
 bi } *docerent*

Indefinitum.

ucih *docuerim.* ucismo.
 dā ucci ut *docueris.* Plur. uciste.
 ucci *docuerit.* ucisce.

Perfectum.

fam }
 dā fi } ucio, uel, ucil.
 ye }
 smo }
 Plurali. ste } ucilli.
 fu }

H 2

Plus-

Plusquam perfectum I.

bíó, uel, bil { bih } *haurei inf-*
 { bi } ucíó, uel ucíl, (*gnato, &c.*)
 { bi }

Plurali.

bísmo }
 bíli. bíste } ucilli.
 bi }

Plusquam perfectum II.

bíjh } bíó { ucíó *docuíssem, che haueíssi*
 dà. bíjſce } uel { uel *ut docuísſes (inſegnato*
 bíjſce } bil { ucíl *docuísſet.*

Plurali.

bíjhomo }
 dà. bíjhote } bíli } ucilli.
 bíjhu }

Futurum.

bùdu } *docuere.*
 kadá. bùdeſc } ucíó, uel, ucíl, *eum docueris.*
 bùde } *docuerit.*

Plural.

bùdemo }
 kadá. bùdete } ucilli.
 bùdu }

IN-

INFINITI MODI TEMPVS

Præsens.

ucitti. *docere* insegnare.

GERVNDIVM.

Temporis præsentis & imperfecti.
ucécchi. *docendo, cum doceam.* insegnando.

Perfecti, & plusquam perfecti.
ucioſci, uel bùducchi ucio, uel ucil, *cum docuerim, uel docuiffem,* hauendo insegnato.

PARTICIPIVM.

Præsentis, & imperfecti.

ucécchi	<i>hic</i>
ucéchia	<i>hac docens</i>
ucéchie	<i>hoc</i>

Perfecti, & plusquam perfecti.

ucio, uel, ucil.	<i>quello che hò insegnato.</i>
ucilla.	<i>quella che hai insegnato.</i>
ucillo.	<i>quello che hà insegnato.</i>
	<i>Aliud.</i>

ucioſci	<i>quello</i>
ucioſca	<i>quella hauendo insegnato.</i>
ucioſce	<i>quello</i>

H ; Admo-

Admonitio I.

- 1 Omnia fermè uerba desinentia in, cim_, rim, xim, & scim, ex prima persona presentis Indicatiui syllaba, im, mutata in, ah, formant, si uelimus primam personam presentis imperfecti; si secundam, & tertiã, in alce; si primam pluralis in, abomo. Si secundam in ahote. Si tertiam in, ahu.
- 2 Quod si uelimus primam personam Infiniti, mutabimus in, ih, si secundam, & tertiam, in, i. Si primam Pluralis in, ismo, uel, ihomo. Si secundam in, iste, uel, ihote. Si tertiam in, ilce, uel, ihu,
- 3 Quod si uelimus Participia Præteriti temporis, sēper mutabimus Infiniti, ih, in io, uel, il, quorum alteratri additis formis uerbi, yesam, si forma fuerint presentis indicatiui, formabitur, Plusquam Perfectum; ut apparet in exemplo.
- 4 Vt autem possit formari futurum, primum inuenienda est infiniti forma, hac ratione, mutabimus eandem syllabam, ih, in syllabas, itti. Deinde forma infiniti inuenta addemus posteriores syllabas, chiu, chiefc, ex utroq. numero uerbi hochiù. His ita formatis, non erit difficile, reliquos modos inuestigare.

Ad-

Admonitio II.

1. *Verba desinentia in , bim, lim, pim, & vim, ferè omnia formant Imperfectum in , gliah, ut, Gliúbim, amo: Gliúbgliah, amabā, Gliubgliaſce, amabat. In reliquis autem temporibus, quæ huic non ſint ſimilia, nihil diſferunt à prima Admonitionis formatione.*
2. *Desinentia in, dim, & yim, Imperfectum formant mutando, im, in yah, ut, voddim, duco: vodyáh, ducebam: voyáſce, ducebas. Indeſinitū vodih, duxi. Et voyim, bello: voyáh, bellabam: voih, bellavi.*
3. *Desinentia in, mim, formant, Imperfectū in, iyah: ut, vmim, Scio: vmiyáh, ſciebam. Smim, audeo: Smiyáh, audebam. razumim, intelligo: razumiyáh, intelligebam. Quæ tamen forma litteram, y, abſcercere poſſunt.*
4. *Desinentia in, nim, formant Imperfectū in, gnah, ut, gònim, ante ago: Gognáh, ante agebam. Çinim, æſtimo; Çignah, æſtimabam. Cinim, facio: Cignáh, faciebam, & his ſimilia.*
5. *Desinentia in ſim, formant Imperfectum in, ſcah, ut, noſſim, fero: noſcáh, ferebam. Miriſſim, fragro Miriſcáh, fragrabam.*
6. *Desinentia in, tim, formant Imperfectū in, chiah, uel, tyah, ut Trattim, Expendo,*

H 4 Tra-

Trachiah, *expendebam*. Mástim, *ungo*; Máschiah, *ungebam*. Mástim, *cálco uu am*: Máschiah.

- 7 *Definentia denique in, zim, formant Imperfectum in, xah, ut, barzimse, accelero: barxáhse, accelerabam.*

Exceptio.

- 1 *Ex definentibus in, dim, excipiuntur monosyllaba, bdim, uigilo: bdiah, uigilabam. & defectiuum, dim, inquam: diyáh, aiebam. Quod cum careat alijs temporibus, ac modis tribuit sese uerbo alteri defectiuo, quoad Praesens, & Imperfectum, cuius Indefinitum est (rekòh, dixi) ex quo deinde formantur Participia Perfecti, rékao, & rékal; & Infiniti forma recchi, dicere, uel ex altera forma Indefinita (ríh, dixi) fit, ríti, dicere. ex illa autem fit Futurum, recchíchiu. Ex hac uerò rítichiu. Coniunctiui autem Praesens est, recém, dicam.*

- 2 *Porrò huiusmodi uerba non pauca sunt, quae carent Praesenti & Imperfecto Indicatiui; ea tamen mutantur à uerbis eiusdem significationis.*

- 3 *Ex definentibus autem in, yim, excipitur yím, edo: quod format imperfectum sic, yidíjh, uel, yiyáh, edebam. Indefinitum, yih, edi:*

edi: ex quo yío, uel yíl, participia. In Infinito rursus deficit à communi regula, & facit, yísti; unde fit Futurum yístichiu.

4. *Ex desinentibus, in, xim, excipiuntur lexim, bixim, rexim, quibus addi possunt ex finitis in, cim, skucim, tercim, quæ, & si quæ sunt alia formant Indefinitum in ab: lexah, iacui: bixah, fugi: rexah, rinctus sum. Deinde ad formanda participia Præteriti perfecti mutant, ab, in, ao, uel, al, ut, lèxao, uel lèxal. Rursus mutant, ab, in, atti, & formant Infinitum, lexatti, skucatti, réxatti, & his similia.*

Admonitio III.

De formatione Gerundij.

1. *Gerundium præsentis formari potest ex tertia persona Pluralis ferè semper addita syllaba, cchi, ut, ucé, ucécchi, govorrécchi, vòdecchi.*
2. *Gerundium autem Præteriti omnino indeclinabile potest formari ab Infinito mutata syllaba, ti, uel, tti, in, vsci, ut, ucitti, ucívsci, cum docuerim, uel docuisssem: bauendo insegnato, io, tu, quello, noi, uoi, quelli. govoritti, govorívsci: bauendo parlato. & his similia.*

Ad-

Admonitio. IV.

1 *Nonnulla uerba huius coniugationis, & aliarum habent etiam alterius rationis primam personam Præsentis, ut, Mollim, mogliu, rogo. hoddím, hòyu, ambulo. govorrím, gòvoru, loquor.*

2 *Præteritum Imperfectum Coniunctiui primum, si illi addatur particula, dà, ut, uel, si. kadd, cum. àko, si, amittit suam significationem, & recipit illam, quæ in secundo Imperfecto proposita est.*

3 *Idem accidit in primo plusquam perfecto: utrumque autem contingere in omni genere uerborum intelligendum est, quod ad hæc bina tempora pertinet.*

Admonitio V.

Reuocari possunt ad hanc coniugationem quædam uerba defectiua simplicia, & composita seu deriuata, quæ carent præsentis, & imperfecto Indicatiui: ut, kupih, emi. odgovorih. respondi. Quæ præsens, & imperfectum ab alijs simplicibus, uel compositis similis significationis uerbis sibi adsciscunt, ut, kupùyem, emo: kupòvâh, emebam. odgovâram, respondeo: odgovârah, respondebam.

DE

DE SECUNDA VERBORVM SIMPLICIVM CONIVGATIONE.

Caput V.

ES est aliquantò difficilior verba huius Coniugationis ad certas regulas redigere. multiplex est enim Imperfecti, & Indefiniti modi terminatio, ex quibus ferè cetera fiunt.

SECUNDA CONIVGATIO.

Verbi simplicis desinentis in, em,

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

Numero singulari.

yà tìcem

ego tango

io tocco.

tí ticesc.

tu tangis

tu tocchi.

òn tice

ille tangit

quello tocca.

Plurali.

tìcemo

tangimus

toccamo.

tìcete

ticerè

tangitis

toccate

tìcu

tangunt

toccano

Præteritum imperfectum.

tijçáh. *tangebam*

tijçá homo

tijçáſce. *tangebas*

Plur. tijçáhote

tijçáſce. *tangebat*

tijçáhu

Indefinitum.

tijçáh

tetigi

toccai.

tijçá

tetigiſti

toccaſti.

tijçá

tetigit

toccò.

Plurali.

tijçáſmo, uel tiçáhomo, *tetigimus*. toccammotijçáſte, uel tiçáhote, *tetigiſtis*, toccastetijçáſce, uel tiçáhu, *tetigerunt*, toccorno

Perfectum.

ſſam, uel yeſám. *bò*

tijçáo, uel tijçál

ſſi, uel yeſi

hai toccato

ſſye, uel yeſt

bà

Plurali.

ſſinò, uel yeſmò.

hauemo

tiçalli

ſſtè, uel yeſtè.

hauete toccato

ſſsù, uel yeſù.

banno

Plusquam perfectum.

ſſbijh

tetigeram.

tijçáo, uel tijçal

ſſbiſce

tetigerat.

ſſbiſce

tetigerat.

bijhomo

hauuamo

Plur. bijhote

ſſtiçalli.

hauuate toccato

bijhu

hauuano.

Futu-

Futurum.

tijçatti	{ chiu	<i>tangam</i>
	{ chiesc	<i>tanges.</i>
	{ chie	<i>tanget.</i>

Plurali.

tijçatti, chiete	{ chiemo	<i>tangemus.</i>
	{ chiete	<i>tangetis.</i>
	{ chié	<i>tangent.</i>

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

tîçay, tî. *tange tu, uel tangito tu.*
 tîçay, òn. *tangat ille.*

Plurali.

tîçaymo, mij. *tangamus nos.*
 tîçayte vij. *tangite uos, uel tangitote.*
 tîçayu, onî. *tangent illi.*

Futurum.

tijçat { chiesc. *tanges, uel tangito tu.*
 { chie. *tanget, uel tangito ille.*

Plurali.

tijçat { chiemo. *tangemus nos.*
 { chiete *tangetis uos, uel tangitote.*
 { chié *tangent illi, uel tangunto.*

OPTA-

OPTATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

ticem	tangam, ò che io	
ò dà. ticeſc	utinam tangas, ò che tu tocchi.	
tice	tāgat, ò che quello	
	Plurali.	
ticemo	tangamus	tocchiamo.
ticete	tangatis	tocchiate.
tiçu	tangant	tocchino.

Imperfectum .

tijçáh	tangerem, ò che toccassi.	
ò dà. tijçáſce	utinam tangeres, ò che toccassi.	
tijçáſce	tangeret, ò che toccasse.	
	Plurali.	
tijçáhomo	tangeremus, ò che toccasse	
tijçáhote	utinam tangeretis,	(mo.
tijçáhu	tangerent.	

Indefinitum.

tijçáh	tetigerim	
ò dà. tiļçá	utinam tetigeris	
tijçá	tetigerit	
	Plurali.	
tijçá ſmo	tetigerimus	
tiļçáſte	utinam tetigeritis	
tijçáſce	tetigerint	

Perfe.

Perfectum.

fam

tetigerim.

Ô dà. fi tijção, uel, tijçal, *utinam tetigeris.*

ye

tetigerit.

Plurali.

fmo7

tetigerimus

ò dà.ſte ꝑticialli. *utinam tetigeritis*

fo

tetigerint

Plusquam perfectum.

birth

tetigissim.

ò dâ.bijſce >rijçáo, uel tîjçal, *ut inã tetigiſes.*

bi

tetigisset.

Plurati.

biĥomo?

tetigiſſemus

bijhote >riçalli. *utinam tetigissetis.*

bijhu

tatigisſent.

Futurum.

tícm

tangam.

ò dà.tícefc > *utinam tangas.*

tíce

tangat.

Plurali.

tícemo

tangamus

ò dà. tícete. *utinam tangatis*

ticu.

tangant

CON-

CONIUNCTIVI MODI TEMPVS
Præfens.

dà tícem. *ut tangam*. tices. *ut tangas*. tice.
ut tangat.

Plurali. tícemo, tícete, tícu.

Imperfectum I.

tijçáo, uel tijçal, bih. *tāngerem*, *toccarei*. tij-
çáo, uel tijçal, bi. *tangeres*, *toccaresti*. tij-
çáo, uel tijçal, bi. *tangeret*, *toccarebbe*.

Plurali. tijçali, bismo. *tangeremus*. &c. tijçali,
biste, tijçali bi.

Imperfectum II.

dà bih, tiçáo, uel tiçal. *ut tangerem*, *che toc-*
cassi. dà bi, tiçáo, uel tiçal. *ut tãgeres*, *che toc-*
casti. dà bi, tiçáo, uel tiçal. *ut tangeret*, *che*
toccaste.

Plurali. bismo, tiçalli. biste, tiçalli. bi, tiçalli.

Indefinitum.

dà tijçáh, *ut tetigerim*. dà tijça, *ut tetigeris*. dà
tijça, *ut tetigerit*.

Plurali. tijçásmo, tijçáste, tijçáscce.

Perfectum.

dà sam, tijçáo, uel tijçal, *ut tetigerim*. dà si, tij-
çáo uel tijçal. *ut tetigeris*. dà ye. tijçáo, uel
tijçal. *ut tetigerit*.

Plurali. dà smo, tiçalli. dà ste, dà su.

Plus-

Plusquam perfectum I.

bilbih, tijçáo, uel, tijçal, *tetigissem, hauerei toc-
cato.* bil bi, tijçáo, &c. *tetigisses, haueresti
toccato.* bil bi, tijçáo, &c. *tetigisset, hauereb-
be toccato.*

Plurali. bíli bismo, tíçalli. bili biste: bili, bi.

Plusquam perfectum II.

bih } bío } tijçáo, *che haueffi toccato.*
dà. bi } uel } uel } (&c.
bi } bil } tijçal.

Plurali.

bismo }
dà. biste, bíli } tíçalli *che haueffimo toc-
cato.*
bi }

Futurum.

bùdu }
radà bùdesc } tijçáo &c. *quando bauerò toc-
cato.*
bùde }

Plurali.

bùdemo }
kadà bùdete } tíçalli. *quando haueremo
(toccato. &c.)*
bùde }

INFINITI MODI TEMPVS

Præsens.

tijçati

tangere

toccare

I G E-

GERVNDIVM.

Temporis præsentis & imperfecti.

ticúcchi, *cum tangam*, toccando io, &c.

Perfecti, & plusquam perfecti.
tiçàvsci, uel bùducchi tijçáo. *hauendo tor-
cato.*

PARTICIPIVM.

Præsentis, & imperfecti.

ticúcchi	<i>hic</i>
ticúchia	<i>hac tangens.</i>
ticúchie	<i>hor</i>

Perfecti, & plusquam perfecti.

tijçáo, uel tijçal	<i>toccato.</i>
tiçalla	<i>toccata,</i>
tiçallo	<i>toccato.</i>

Aliud.

tijçàvsci	<i>toccato</i>
tijçàvscia	<i>hauendo toccata</i>
tijçàvscie	<i>toccato</i>

Admonitio I.

1 Non est certa uerborum huius Coniuga-
tionis formatio: diuersa enim ratione for-
matur

matur à præsenti Indicativi Imperfectum, & Indefinitum: à quibus deinde formantur Participia, & forma Infiniti.

2. *Potest autem in uniuersum in primis hæc tradi regula; Imperfectum interdum desinere in ah; interdum in yh, uel iah; Indefinitum uerò modò in, ah, uel in, eh, modò in ih, uel in òb; modò in-uh; ut Miccem; miç-çah; miçah, uel maknuh; tecém, teçijh, uel teçiah; tekòh, tecchi: sàhnem, sàhgnah, fahnùh.*

Admonitio II.

1. *Verba desinentia in syllabam, cém, longã, & acutã, aut grauẽ, habent Indefinitũ desinens in, kòh; Infinitum uerò in, cchi, ut, tecém, tekòh, tècchi. Sicém, sikh, sìcchi. Pecém, pekòh, pècchi. & his similia.*

2. *Quæ uerò non habent acutam, cem, uel mutant, c, in, ç, uel in, k, ut ricem, tiçah, tiçah. skácem, skákah, skákah, uel skocih.*

3. *Desinentia autem in yem, formant Imperfectum, plerumque in, yah, ut, siyem, siyah, siyyah, griyem, gilyah; griyah.*

Exceptio.

Excipi possunt hæc dayem, dāvah, dah, uel dawdh; ziyem, zijdah, zijdah: Uiyem, viyah, viyah, uel vih, & his similia.

Admonitio III.

Desinentia in, dem, formant Imperfectum

I 2 sic,

sic, kràdem, kradyáh, kràdoh, kràsti, *furari*.
prêdem, prediáh, uel prédÿh, prèdoh, prèsti,
nere, fillare.

2 *Desinentia in, gliem, ut, scagliém, for-*
mant sic, scagliáh, slàh, slàti, *mittere*. drim-
gliém, drimgliáh, uel drÿmáh: drimáh; drÿ
matti, *dormitare*.

3 *Ex his nonnulla sumunt hac tempora*
à uerbis eiusdem significationis, ut vazim-
gliém à uerbo vazimam, vazimáh, vazèh,
vazèti.

4 *Desinentia in, nem, praesertim si prace-*
dat aliqua consonans, formant sic, fahném,
fahgnáh, fahnùh, fahnùtti, *arescere*: nikném,
nikgnáh, niknùh, niknuti, *pullulare*. garném
gargnáh, garnùh, garnùtti, *congerere*.

Exceptio.

Excipi possunt hac, pègnem se, pegnàhse, pe-
gnàhse, pegnàttise, stègnem, stègnáh, stè-
gnáh, stègnatti.

Admonitio I I I I.

1 *Desinentia in, rem, sic formant vrém, v-*
ráh, vrìh, vrìtti, bullire. òrem, oráh, oráh,
oràtti, *arare*. Mrèm, mráh, mrìh, mrìti, *mo-*
ri, & his similia.

2 *Desinentia uero in, sem, sic formant, tré-*
sem, tréslj, tresòh, trèsti: pasèm, pasÿh,
pasòh, pàsti, pascere, & desinentia in, tem, ut
rèstem, réstÿh, réstoh, résti, crescere. In quo
uerbo

uerbo, ut etiam in quibusdam alijs potest
mutari, a, in, e, ut garném, sarcém.

Admonitio V.

*Huc reuocari possunt nonnulla uerba defecti-
ua, tum simplicia, tum composita, quæ carent
Indicatiui, Presenti, & Imperfecto, ut tar-
nùh, tetigi: taknùtti, tangere: dà taknem, at
tangam, &c. maknùh, moui, maknùtti, mo-
uere: dà maknem, ut moueam, &c. ita of-
vanùh, ofvanùtti. dà ofvānnem, &c. dvigh-
nùh, dvighnuti, dà dvighnem, &c. Pocinuh,
pocinuti, dà pocinem, & his similia, quæ ab
eiusdem significationis uerbis Presens, &
Imperfectum mutuuntur.*

DE TERTIA VERBORVM
SIMPLICIUM
CONIUGATIONE.

Caput VI.

VERBA huius Coniugationis ab
alijs distingui possunt præcipue
terminatione primæ personæ desig-
nantis in, am, secundæ in, asc, ter-
tia in, a.

I 3 TER.

TERTIA CONIVGATIO.

Verbi simplicis desinentis in, am.

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

Numero singulari.

imam	<i>ego habeo</i>	io hò.
imásc	<i>tu babes</i>	tu hai.
imá	<i>ille habet</i>	quello hà.

Plurali.

imámo	<i>habemus</i>	hauemo
imáte	<i>babetis</i>	hauete
imáyu	<i>habent</i>	hanno

Imperfectum.

immáh	<i>habebam</i>	io haueua
immásce	<i>habebas</i>	tu haueui
immásce	<i>habebat</i>	quello haueua.

Plurali.

imáhomo	<i>habebamus</i>	
imáhote	<i>habebatis</i>	
imáhu	<i>habebant</i>	

Indefinitum.

imáh	<i>habui</i>	hebbi.
imá	<i>habuisti</i>	hauesti.
imá	<i>habuit</i>	hebbe.

Plu-

Plural.

imásmo	<i>habuimus</i>	hauemmo.
imáste	<i>habuistis</i>	haueste.
imásce	<i>habuerunt</i>	hebbero.

Perfectum.

imáo	ſam, uel yefám, <i>habui</i> , ho haunto.
uel, <	ſi, uel, yesì, <i>habuiſti</i> .
imál	ſye, uel yèlt, <i>habuit</i> .

Plurali.

smo, uel, yesmò.	<i>habuimus</i> .
imalli, ſte, uel yeſtè	<i>habuiſtis</i> .
ſu, uel yeſù.	<i>habuerunt</i> .

Plurquam perfectum.

bijh	<i>habueram</i>
bijſce imáo, uel imál	<i>habueras</i> .
bijſce	<i>habuerat</i> .

Plurali.

bijhomo	<i>habueramus</i> .
bijhote imalli	<i>habueratis</i> .
bijhu	<i>habuerant</i> .

Futurum.

chiu	<i>habebo</i> .
imáti, chieſc	<i>habebis</i> .
chie	<i>habebit</i> .

Plurali.

chiemo	<i>habebimus</i>
imáti, chiete	<i>habebitis</i> .
chiê	<i>habebunt</i> .

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

imáy tí	<i>babe, uel habeto tu.</i>
imáy òn	<i>babeat ille.</i>

Plurali.

imáymo mǐj	<i>babeamus nos</i>
imáyte vǐj	<i>babete uos, uel habetote.</i>
imáyu oni	<i>babeant illi.</i>

Futurum.

imát chieſctí	<i>babebis, uel habeto tu.</i>
chie òn	<i>babebit, uel habeto ille.</i>

Plurali.

chiemo mǐj	<i>habebimus nos</i>
imát chiete vǐj	<i>habebitis, uel habetote uos.</i>
chiê oni	<i>habebunt, uel habento illi.</i>

OPTATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

imam	<i>habeam.</i>
ò dà, imafc	<i>utinam habeas.</i>
ima	<i>babeat.</i>

Plurali.

imamo	<i>habeamus</i>
ò dà. imíte	<i>utinam habeatis.</i>
imáyu	<i>babeant.</i>

Præ-

Præteritum imperfectum.

imáh	<i>haberem.</i>
ò dà.imáſce	<i>utinam haberes.</i>
imáſce	<i>haberet.</i>

Plurali.

imáhomo	<i>haberemus.</i>
ò dà.imáhote	<i>utinam haberetis.</i>
imáhu	<i>haberent.</i>

Indefinitum.

imáh	<i>babuerim.</i>
ò dà.imá	<i>utinam babueris</i>
imá	<i>babuerit.</i>

Plurali.

imáſmo	<i>babuerimus</i>
ò dà.imáſte	<i>utinam babueritis</i>
imáſce	<i>babuerint</i>

Perfectum.

ſam	} imáo, uel imál. <i>utinã</i>	<i>babuerim.</i>
ò dà.ſi		<i>babueris.</i>
ye		<i>babuerit.</i>

Plurali.

ſmo	} imalli.	
ò dà.ſte		
ſu		

Plusquam perfectum.

bijh	} imáo, uel imál, <i>utinã</i>	<i>habuiſſem</i>
ò dà.bijſce		<i>habuiſſes.</i>
bijſce		<i>habuiſſet.</i>

Plu-

Plurali.

bijhomo	}	imalli.
ò dà. bijhote		
bijhu		

Futurum.

imam	<i>habeam</i>
ò dà. imasc	<i>utinam habeas</i>
ima	<i>habeat</i>

Plurali.

imamo	<i>habeamus</i>
ò dà. imate	<i>utinam habeatis</i>
imàyu	<i>habeant</i>

CONIUNCTIVI MODI TEMPVS

Præsens.

imam	<i>habeam</i>
dà, imasc	<i>ut habeas</i>
ima	<i>habeat</i>

Plurali.

imamo	<i>habeamus</i>
dà, imate	<i>ut habeatis</i>
imàyu	<i>habeant</i>

Imperfectum I.

imáo, uel imál,	{	bih	<i>haberem, hauerei.</i>
		bi	<i>haberes, haueresti.</i>
		bi	<i>haberet, hauerebbe</i>

Plu

Plurali.

bismo } *habuerintmo, &c.*

imalli } biste

bi.

Imperfectum I I.

bih } *che bauerei,*
dà, bi } imáo, uel imál, *(&c.*
bi }

Plurali.

bismo } *che bauereffimo,*
dà, biste } imalli. *(&c.*
bi }

Indefinitum.

imáh } *habuerim*
dà, imà } *ut habueris*
imà } *habuerit*

Plurali.

imásmo } *habuerimus*
dà. imáste } *ut habueritis*
imásce } *habuerint*

Perfectum.

fam } *habuerim*
dà, fi } imáo, uel imál, *ut habueris*
ye } *habuerit*

Plurali.

fmo }
dà, fte } imalli.
fu }

Plu-

Plusquam perfectum I.

bilbih	}	imáo, uel imál	<i>bauerei banto,</i> (&c.)
bilbi			
bilbi			

Plurali.

bilibismo	}	imalli	<i>bauereffimo bauuto,</i> (&c.)
bilibiste			
bilibi			

Plusquam perfectum II.

bijh	}	bío } imáo	<i>che baneffi ba-</i> (uuto		
dá. bijſce				}	uel }
bijſce					
			imál		

Plurali.

bijhomo	}	bíli imalli.
dá. bijhote		
bijhu		

Futurum.

bùdu	<i>cum habuero</i>
kadá bùdeſc	imáo, uel imál
bùde	

Plurali.

bùdemo	}	imalli.
kadá bùdete		
bùdu		

IN.

INFINITI MODI TEMPVS

Præsens.

imâti

habere

hauere

GERVNDIVM.

Præsentis, & imperfecti.

imâyucchi *cum habeam* hauendo

Perfecti, & plusquam perfecti.

imâvsci, aut bûducchi imáo, uel imál.

PARTICIPIVM.

Præsentis, & imperfecti.

imayúechi

hic

imayúchia

hæc habens

imayúchie

hoc

Perfecti, & plusquam perfecti.

imáo, uel imál *bauuto.*imalla *bauuta*imallo *bauuto**Aliud.*

imávsci

bauuto

imávscá

bauendo bauuta

imávscé

bauuto

Admo-

Admonitio I.

1 *Verba simplicia huius Coniugationis ferè desinant in has syllabas, bam, cam, idam, fam, gam, ham, kam, mam, nam, pam, ram, sam, tam, vâm, & yam; ex quibus, mutata, am, in, ab, fit Imperfectum; uel in, àb, fit Indefinitum, cæteraq. tempora. Infinitum in, ati; ut, imàti.*

2 *Ad hanc Coniugationem reuocantur plurima composita ab Aduerbijis præsertim, & præpositionibus, ut smlâcam, smlâcâh, smlâcâh, uel smlâclh Sprôvâyam, sprôvâyah, sprôvâyâh, uel sprôvodih. Pomâgam, pomâgah, pomâgâh; uel pomogôh. Ex quibus non pauca, ut supra dictum est, sequuntur sua simplicia, à quibus deriuantur; in omnibus temporibus, excepto Indicatiui Præsente, & Imperfecto.*

Admonitio II.

Quædam Defectiua assumunt ex desinentibus in, gam, mam, nam; &c. Præsens, & Imperfectum, ut, vazèh, à uerbo. vazimam; oxèh, ab oximam; zakglièh, à zakgliam. Righnuh, à rigam. Sic etiam bodòh, à baddam, uel bodèm. Kladdòh, à Kladdam. Radadòh, à paddam; & his similia. sic etiam tisnuh, à tiskam. Maknuh à miccem. buk-nuh

nũh à nũkam. Lũpnũh, à lũpam, &c. Sic.
 umrih *ab* umĩram, udrih, *ab* udĩram, &c.
 Sic rĩnuh, à rĩvam. Obũh, *ab* obũvam, uel
 obũyem. Slĩh, à slĩvam. poznàh, à poznà-
 vam, uel poznáyem, &c.

DE PRIMA VERBORVM

COMPOSITORVM ET

Deriuatorum Coniugatione.

Caput VII.

PRIMA CONIUGATIO.

Exemplum primum.

Verbi compositi, ac Definientis in, uyem.

INDICATIVI MODI TEMPVS,

Præsens.

Numero singulari.

Potuyũyem
 potuyũyesc
 potuyũye

alieno.

alienas,

alienat.

Plu-

Plurali.

potuyùyemo	<i>alienamus</i>
potuyùyete	<i>alienatis</i>
potuyùyu	<i>alienant</i>

Imperfectum.

potuyèváh		potuyèváhomo.
potuyèváfce	<i>Plur.</i>	potuyèváhote.
potuyèváfce		potuyèváhu.

Indefinitum.

potuyeváh, uel potúyih.
 potuyevá, uel potúyi.
 putuyevá, uel potúyi.

Plurali.

potuyevásmo, uel potuyísmo.
 potuyenáste, uel potuyiste.
 potuyeváfce, uel potuyisce.

Perfectum.

potuyeváo, uel potuyevál	{ sam.
potuyío, uel potúyil	{ si.
	{ ye.

Plurali.

potuyeualli, uel potúyilli	{ smo
	{ ste
	{ su

bijh

Plusquam perfectum.

bijh

bijhomo.

bijſce

Plur.

bijhote.

bijſce

bijhu.

*adde Par**ticipia Perfecti.*

Futurum.

potuyévatti, uel potúyitti { chiu.
 chieſc
 chie.

Plurali.

potuyévatti, uel potúyitti { chiemo
 chiere.
 chiê.

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præſens.

potuyúy, uel potúyi, tí.

potuyúy, uel potúyi òn.

Plurali.

potuyúymo, uel potúyimo mij.

potuyúyite, uel potuyite vij.

potuyùyu, uel potúye onì.

Futurum.

potuyevàt, uel potúyit { chieſc.
 chie

K

Plu-

Imperfectum.

imenòvah, *nominabam. Plur. imenováho-*
mo, nominabamus. &c.

Indefinitum.

imenováh, *nominaui. Plur. imenovásmo, no-*
minauimus, &c.

Perfectum.

imenováo, uel imenovál sam. *nominaui. Plur.*
imenovalli smo. nominauimus.

Plusquam perfectum.

bijh imenovál, &c. *nominaueram. Plur. bijho-*
mo imenovalli. nominaueramus.

Futurum.

imenovattichiu, &c. *nominabo. Plur. imeno-*
vattichiemo, &c.

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

imenúy tí; *nomina tu imenúy òn. nominet il-*
le. Plur. imenúymo mij, nominemus nos.
imenúyte vij, nominate, uel nominatote uos.
imenúyu onì, nominent illi.

Futurum.

imenovát chiesc tí. *nominabis, uel nominato*
tu. imenovát chie òn. nominabit, uel nomi-
to ille. Plur. imenovát chiemo, chiete,
chiê.

K 2 Ad-

Admonitio.

- 1 *In reliquis modis, ac temporibus rationem coniugandi hæc uerba coniugationum simplicium sequuntur.*
- 2 *Verba deriuata à nominibus reuocari poterunt ferè omnia ad hoc exemplum. desinunt enim in Imperfecto, & Indefinito in, ovah, ut putuyém, putòvah, putovàh. In Infinito autem in, ovatti, ut imenovatti, putovatti.*

SECUNDA CONIUGATIO.

Verbi compositi, ac Deriuati desinentis
in, gliam.

Exemplum primum.

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

Numero singulari.

Napravgliam, &c. *apparo. Plur.* napravgliamo, &c. *apparamus.*

Imperfectum.

napravgliáh. *Plur.* napravgliáhomo.

Indefinitum.

napràvgliáh, uel napràvìh. *Plur.* napravgliásmo,

gliásmo, uel naprávismó.

Perfectum.

naprávgliáo, uel naprávgliál

aut

naprávio, uel naprávil.

{ sam
fi.
ye.

Plur. naprávgliáli, uel naprávili smó, ste, su.

Plusquam perfectum.

bijh, &c. *adde Participia perfecti.*

Plur. bijhomo, &c. *adde Participia.*

Futurum.

naprávgliatti, uel napráviti chiu, &c.

Plur. chiemo, &c.

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

naprávgliáy, uel naprávi tí, uel òn.

Plur. naprávgliaymo, uel napráuimo mij, &c.

Futurum.

naprávgliat, uel naprávit chiesc tí, chie

òn. *Plur.* chiemo, &c.

Admonitio.

Hoc uerbū, & alia huiusmodi finita in, gliam, formantur à primæ simplicium Imperfecto præcipue desinente in, gliab; habent autem duplex Indefinitum, & Infinitum, ut, naprávgliam, naprávgliáh, uel napráuih, naprávgliatti, uel napráviti. Optatiui etiam, & Coniunctiui Præsens cum horum simili-

K 3 bus

170 INST. LING. ILLYR.
bus temporibus, ut ò dà naprávgliam, uel
naprávim.

Exemplum secundum.

Verbi Compositi, Deriuati, & desinen-
tis in, yam.

INDICATIVI MODI TEMPVS
Præfens.

napáyam, *poto*. *Plur.* napáyamo.

Imperfectum,

napáyah. *Plur.* napayáhomó.

Indefinitum.

napáydh, uel napoyih. *Plur.* napayásmo, uel
napoyismó.

Perfectum:

napayáosam, uel napoyíosam.

Plusquam perfectum.

bi jh, &c. *adde Participia in utroque numero.*

Futurum.

napoyitti chiu, uel napáyattichiu, &c.

IMPERATIVI MODI TEMPVS
Præfens.

napáyay, uel napoyi tí, uel òn.

Futu-

Futurum.

napáyatchiesc tí, uel napoyitchiesc tí, &c.

Admonitio.

1 *Huiusmodi uerba deriuantur ab Imperfecto, ut, voddím. Imper. voyáh, Compositum, sprováyam.*

2 *Huc reuocari possunt etiam deriuata (neq. composita, neque desinētia in, yam) in, vam; ut, bívam, spávam, zabívam; quæ significant idem, quod uerbum, soleo, cum aliquo Infinito, ut soleo, esse; soleo dormire: soleo obliuisci, sæpe tamen usurpantur in unico sensu.*

3 *Composita etiam quamcumque consonantem habentia ante, am, poterunt declinari eodem modo, & habere duplices formas Indefiniti, aliorumq. temporum, quæ ab eo formantur: imò etiam presentis Optatiui, & Coniunctiui, ut, popíyam, popíyyáh, uel popíh. podíyyáosam, uel pòpiosam, &c. ò dà popíyam, uel popíyem. Infinit. popíyatti, uel popitti.*

DE VERBIS DEFECTIVIS ET ANOMALIS.

Caput VIII.

NON erit alienum saltem unum exemplum Verbi Defectiui hoc loco describere, ut ex eo intelligatur, qua ratione huiusmodi uerba in reliquis modis præter Indicatiuum coniuganda sint, siue simplicia, siue composita sint, ex simplicium modis, & temporibus.

CONIUGATIO VERBI DEFECTIVI.

INDICATIVI MODI TEMPVS Indefinitum.

Dvighnuh, uel dvìgoh, *leuani.* dvìghnu, *leuasti.* dvìghnu, *leuauit.*

Plur. Dvìghnusmo, uel dvìgosmo : dvìghnu-
ste, uel dvìgoste. dvìghnusce, uel dvìgosce.
Perfectum.

Dvìghnuo, uel dvìgaosam, &c.

Plur. Dvìghnuli smo, uel dvìghlismo, &c.

Pluf-

Plusquam perfectum .

bìjh, &c. *adde participia in utroque numero.*

Futurum .

Dvìghnutichiu , &c.

Plurali. Dvìghnutichiemo, &c.

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

Dvìghni tí, uel òn , &c.

Plur. Dvìghnimo mij , &c.

Futurum.

Dvìghnutebiesc tí , &c .

Plurali. Dvìghnut chiemo mij , &c.

OPTATIVI MODI TEMPVS

Præfens .

ò dà dvìghnem, dvìghnesc, dvìghne, &c.

Indefinitum.

ò dà dvìghnuh, uel dvìgòh , &c.

Plur. dvìghnufmo , uel dvìgosmo, &c.

Perfectum.

ò dà dvìghnuo, uel dvìgao sam , &c.

Plur. dvìghnuli , uel dvìghlismo, &c.

Plusquam perfectum.

ò dà bìjh, &c. *adde Participia.*

Futurum:

ò dà dvìghnem, &c. *Plur.* dvìghnemo, &c.

CON-

CONIUNCTIVI MODI TEMPVS

Præfens.

dà dviǵnem, &c. *Plur.* dviǵnemo, &c.

Imperfectum I.

dviǵnūl, uel dviǵnuo, siue dviǵal, uel dviǵao, bih, bi, bi.

Plur. dviǵnūli, uel dviǵli biſmo, &c.

Imperfectum II.

dà bih, &c. *adde Participia.* dviǵnūl, &c.

Indefinitum.

dà dviǵnūh, uel dviǵòh, &c. *ut in Indicat.*

Perfectum.

dà dviǵnūl, uel dviǵnuo; siue dviǵal, uel dviǵao, ſam, ſi, ye, &c.

Plusquam perfectum I.

bio, uel bil bih, dviǵnūl, aut dviǵnuo, &c.

Plusquam perfectum II.

dà bijh, bio, uel bil, dviǵnūl, aut dviǵnuo, &c.

Futurum.

xadà, budù, &c. dviǵnūl, uel dviǵnuo, &c.

Plur. bûdemo, &c. dviǵnūli, &c.

INFINITI MODI TEMPVS

Præfens.

dviǵnuti, *leuare*, alzare.

GE.

GERVNDIVM.

Temporis præsentis & imperfecti.

Dvìghnecchi, *levando.*

Perfecti, & plusquam perfecti.

Dvìghnúvsci, uel bùducchi dvìghnuo, &c.

PARTICIPIVM.

Præsentis, & imperfecti.

Dvìghnécchi, dvìghnéchia, dvìgnéchie.

Perfecti, & plusquam perfecti.

Dvìghnuo, uel dvìghnul; dvìghnula, dvìghnu
lo. Dvìgao, uel dvìgal; dvìghla, dvìghlo.

Aliud.

dvìghnúvsci, dvìghnúvsa, dvìghnúvsa.

CONIVGATIO VERBI
ANOMALI.

Indicativi modi tempus
Præsens.

Mòxem, mòrem, mogù; *possum.* mòxesc, mò-
resc; *potes.* mòxe, mòre; *poteft.*

Plur.

156 INST. LING. ILLYR.

Plur. mòxemo, mòremo; *possumus* . mòxete,
mòrete: *potestis* . mogù, *possunt* .

Imperfectum.

mogáh, *poteram*. mogásce, *poteras*. mògásce,
poterat.

Plur. mogáhomo, *poteramus* . mogáhote, *poteratis*. magáhu, *poterant*.

Indefinitum.

Mogòh, *potui*. mòxè, *potuisti*. mòrè, *potuit*.

Plur. mogòsmo, *potuimus*. mogòste, *potuistis*.
mogòsce, *potuerunt*.

Perfectum.

mògao, uel mògal, sam, *potui*, &c.

Plurali. mòghlismo, &c.

Plusquam perfectum.

bijh, &c. *adde Participia in utroque numero.*

Futurum.

Mocchichiu, &c. *Plur.* mocchichismo, &c.

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

Mozì tí, uel òn. *Plur.* mozìmo mij. mozite,
vij. mogù onì.

Futurum.

Mocchì chiésc tí, uel òn, &c.

Plurali. mocchì chiemo mij, &c.

OPTA-

OPTATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

ò dà mòxem, mòrem, &c. *ut in Indicat.*

Imperfectum.

ò dà mogáh, &c. *Plur.* mogáhomo.

Indefinitum.

ò dà mogòh, &c. *Plur.* mogòsmo, &c.

Perfectum.

ò dà sam mògao, uel mògal, &c.

Plusquam perfectum.

ò dà biyh mògao, uel mògal, &c.

Futurum simile est præfenti.

CONIVNCTIVI MODI TEMPVS

præfens.

dà mòxem, uel mòrem, uel mogù, &c. *ut in Indicatiuo, &c.*

Imperfectum I.

mògao, uel mògal bih, &c.

Plurali. moghlibismo, &c.

Imperfectum II.

dà bih mògao, uel mògal. &c.

Plurali. dà bismo moghli, &c.

Indefinitum.

dà mogòh, &c. *ut in Indicatiuo.*

Plurali. dà mogòsmo, &c.

Perfe-

158 INST. LING. ILLYR.

Perfectum.

dà sam mògao, uel mògal, &c. *ut in Indic.*

Plusquam perfectum I.

blo, uel bil bih mògao, uel mògal.

Plurali. bili bihmo moghli.

Plusquam perfectum II.

dà bijh bìo, uel bil, mògao, uel mògal, &c.

Plur. dà bijhomo bìli moghli.

Futurum.

kadà bù lu, &c. mògao, uel mògal.

Plur. bùdemo, &c. moghli.

INFINITI MODI TEMPVS

præfens.

Mocchi *posse* *puotere.*

GERVNDIVM.

Præfentis, & imperfecti.

mògucchi, *cum possit, puotendo.*

Perfecti, & plusquamperfecti.

mòghsci, uel bùducchi mògao uel mògal.

PARTICIPIVM.

Præfentis & imperfecti.

mogúcchi, mogúchia, mogúchie; *potens.*

Perfe-

Perfecti, & plusquamperfecti.

mògao, uel mògal, mògala, mòghlo.

*Aliud.*moghfci, mòghfca, mòghfce. *bauendo puotuto.*

D E V E R B O R V M I M P E R S O N A L I V M C O N I V G A T I O N E .

Caput I X.

VERBA Impersonalia apud nos quaedam rem absolute significant in tertia persona dumtaxat, ut, garinij, tonat. daxij, pluit. snixij, ningit, & horum similia.

*Quaedam uerò sine particula (se) rem imperfectè significant, ut, zgayase, accidit. pri-gayase, & his similia. Quibus addi possunt omnia fermè uerba Intransitiua secundæ speciei, ut, òrese, aratur. tecése, curritur. piyése, bibitur; quæ tamen sunt passiuæ significationis. Pro quibusdam denique Impersonalibus est in usu quorundam adiectiuorum forma neutra coniuncta cum tertijs personis uerbi, yesàm. ut, slòbodno yèst, li-
cet.*

cet. gliùbko yèst, *libet.* hòglie yèst, *præstat*
drágo yèst, *placet.* dostóyno yèst, *deceat.*

CONIVGATIO VERBI

Impersonalis absoluti.

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens. daxij, *pluit.*

Imperfectum. daxyáſce, *pluebat.*

Indefinitum. dàxyi, *pluit* : *piobbe.*

Perfectum. daxillo yèst. *pluit*, *hà piouuto.*

Plusquamperfecto. biſſce daxillo; *pluerat*, *hæueua piouuto.*

Futurum. daxyitti chie. *pluet*, *piouerà.*

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præsens. daxyi, *pluat.*

Futurum. daxyit chie.

OPTATIVI MODI TEMPVS

Præsens. ò dà daxij, *utinam pluat.*

Imperfectum. ò dà daxyáſce.

Indefinitum. ò dà dàxyi.

Perfectum. ò dà yèst daxyillo.

Plusquamperfectum. ò dà biſſce daxyillo.

Futurum. ò dà daxyij.

CONIVNCTIVI MODI TEMPVS

Præsens. dà daxyij.

Imperfectum I. daxyillobi.

Imperfectum II. dà bi daxyillo.

Indefinitum. dà ye, uel yèst, daxyillo.

Plusquamperfectum I. bílo bi daxyillo.

Plus-

Plusquamperfectum I l. dà bi bílo daxyillo.
Futurum. Kadd bùde daxyillo.

INFINITI MODI TEMPVS

Præsens.

Daxyitti. *pluere, piovare.*

GERVNDIVM.

Præsentis, & imperfecti.

Daxyécchi, *cum pluat, piovendo.*

Perfecti, & Plusquam perfecti.

Daxyívsci, *cum pluerit, uel pluisset, hauendo piovuto.*

PARTICIPIVM.

Præsentis, & imperfecti.

Daxyécchi, daxyéchia, daxyéchie.

Perfecti, & Plusquam perfecti.

Daxyío, uel daxyíl, daxyilla, daxyillo.

Aliud.

Daxyívsci, daxyívscá, daxyívscé.

L CON-

CONIVGATIO VERBI

Impersonalis passivæ significationis.

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

Biyese, uerberatur.

Imperfectum. biyascese. uerberabatur.

Indefinitum. biſe.

Perfectum bio, uel billo ſe yèſt.

Plusquamperfectum. bijscese billo.

Futurum. bittichie ſe.

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præsens. biye.

Futurum. bitchiefe.

OPTATIVI MODI TEMPVS

Præsens, ò dà ſe biye.

Imperfectum. ò dà ſe biyasce.

Indefinitum. ò dà ſe bi.

Perfectum. ò dà ſe yèſt billo.

Plusquamperfectum. ò dà ſe bijsce billo.

Futurum. ò dà ſe biye.

CONIVNCTIVI MODI TEMPVS

Præsens. dà ſe biye.

Imper-

Imperfectum I. billobise.

Imperfectum II. dà bise billo.

Indefinitum. dà se bì.

Perfectum. dà se ye, uel yèst billo.

Plusquam perfectum I. bilo bise billo.

Plusquam perfectum II. dà se bijsce billo.

Futurum. Kadà se bùde billo.

INFINITI MODI TEMPVS

Præsens, bittise.

GERVNDIVM.

Præsentis, & *imperfecti*.
biyucchise, *cum uerberetur*.

Perfecti, & *plusquam perfecti*.
biwscise.

PARTICIPIVM.

Præsentis, & *imperfecti*.
biyucchise, biyúchiafe, biyúchiefe.

Perfecti, & *plusquam perfecti*.
bíó, uel bìl, billa, billo.

Aliud.
bíwscise, bíwscase, bíwscese.

164
INSTITVTIONVM
LINGVÆ ILLYRICÆ
LIBRI SECVNDI.
PARS SECVNDA.
DE PARTICIPIO
ET ADVERBIO.

QVVM Participium, & Aduerbiū ad ipsa uerba præcipue pertineant, iure illorum tractatio uerba consequitur. Alterū namq. est, quod Grammatici Participium appellant, perinde quasi partem. capiat nominis, & partem uerbi; Alterum uerò Aduerbiū, quod additum uerbo, significationem eius explanat, & implet: Nam sine eo sensus perfectus esse non uidetur, ut ait Aldus Manutius maior vir de humanarum litterarum studijs optime meritus.

DE

DE PARTICIPIO.

Caput I.

- 1 *Participium, est pars orationis, quæ ferè semper tum casus habet, tum tempora.*
- 2 *Tribuuntur autem Participio Genus, Casus, Tempus, significatio, & figura.*
- 3 *Genus est Masculinum, Fœmininum, & Neutrum, Masculinum tamen solum præteriti perfecti in, o, puram desinens, indeclinabile est.*
- 4 *Casus sunt totidem Participiorum, quot Adiectiuorum.*
- 5 *Tempora sunt Præsens, & Imperfectum simul; (nisi fortè ex utroque tempore possit in aliquibus uerbis formari suum cuiusque Participium, ut, ucécchi, docens: ticúcchi, tangens, uel tiçayúcchi, ab imperfecto.) Præteritum perfectum, & plusquam perfectum, ut, ucío, (masculinum singulare est indeclinabile) uel ucil, (declinabile, quod respondet Participio Italico præteriti.) Fœmin. ucilla; Neutrum, ucillo. Participiũ autem passivæ significationis inseruit omnibus temporibus.*
- 6 *Significationes sunt duæ, Transitiua, & Intransitiua, ex quarum utraque forman-*

tur Participia Actiua quodammodò significationis: Passiua uerò non nisi ex prima, & secunda specie Transitiuorum. Ex secunda autem Intransitiuorum; neque tamen omnium; sed eorum tantum, quæ possunt esse transitiua significationis.

7 Numerus Participiorum est singularis, & Pluralis.

8 Figura denique sunt simplex, & composita.

PARTICIPII ACTIVAE significationis.

Præsentis, & imperfecti.

Exemplum.

Numero singulari.

Nom. ucécchi, ucéchia, ucéchie. *hic, hac, hoc docens.*

Gen. ucéchiega, ucéchia, ucéchiega. *docentis.*

Dat. ucéchiemu, ucéchioy, ucéchiemu. *docenti.*

Acc. ucéchiega, ucéchiu, ucéchie. *docentem, & docens.*

Vocat. ò ucécchi, ucéchia, ucéchie. *ò docens.*

Abl.

Abl. od ucéchiega, ucéchie, ucéchiega. *à docente, uel docenti.*

Sept. s'ucécchim, ucéchiom, ucécchim. *cum docente.*

Plurali.

Nom. ucécchi, ucéchiæ, ucéchia. *docentes, & docentia.*

Gen. ucécchih. *docentium.*

Dat. ucécchim, *docentibus.*

Acc. ucécchi, ucéchiæ, ucéchia. *docentes, & docentia.*

Voc. ò ucécchi, ucéchiæ, ucéchia.

Abl. od ucécchih. *à docentibus.*

Sept. s'ucécchimi, uel ucécchimà. *cum docentibus.*

Ocz. ù ucécchih. *in docentibus.*

PARTICIPII.

Perfecti, & Plusquam perfecti.

Exemplum.

Numero singulari.

Nom. ucío, uel ucíl, ucilla, ucillo.

Gen. ucilloga, ucillæ, ucilloga.

Dat. ucillomu, ucilloy, ucillomu.

Acc. ucilloga, ucillu, ucillo.

Voc. ò ucilli, ucilla, ucillo.

L 4

Abl.

Abl. òd ucilloga, ucilla, ucilloga.

Sept. s'ucillim, ucillom, ucillim.

Plurali.

Nom. ucilli, ucilla, ucilla.

Gen. ucillih.

Dat. ucillim.

Acc. ucilli, uel ucille, ucilla, ucilla.

Voc. ò ucilli, ucilla, ucilla.

Abl. od ucillih.

Sept. s'ucillimi, uel ma.

Oët. ù ucillih.

Admonitio.

*Significatio huius Participij explicari potest
his uocibus Italicis in actiua significatione
sumptis (insegnato, ucio, uel ucil) (inse-
gnata, ucilla) (insegnato, ucillo;) quæ no-
stræ uoces copulatæ cum uerbo, yesam, per-
fectum sensum efficiunt præteriti temporis.
Quamobrem casus recti in usu uidentur ef-
se dumtaxat.*

DE PARTICIPIO ET VERBO PASSIVAE SIGNIFICATIONIS.

Caput I I.

V M idioma nostrum nihil aliud habeat passivae significationis, nisi participium, à quo deinde & à formis verbi substantiui verbum passivum formare possumus; visum est hoc loco non modo ipsiusmet participij declinationem apponere; verum etiam maioris perspicuitatis gratia verbum passivum coniungere; quandoquidem de eo nusquam actum est.

PARTICIPII PASSIVAE SIGNIFICATIONIS.

Exemplum.

Numero singulari.

Nom. ucen, ucenà, ucenò. *doctus, docta, doctum. insignato.*

Gen.

170 INST. LING. ILLYR.

Gen. učenôga, ucennæ, učenôga. *dočti, dočta, dočti.*

Dat. učenômu, učenôy, učenômu. *dočto, dočta, dočto.*

Acc. učenôga, učenú, učenò. *dočtum, dočtam, dočtum.*

Voc. ò ucenni, učená, učenò, ò dočte, dočta, dočtum.

Abl. od učenôga, ucennæ, učenôga. *à dočto, dočta, dočto.*

Sept. s' učením, učenóm, učením, *cum dočto, dočta, dočto.*

Plurali.

Nom. učenì, ucennæ, učená. *dočti, dočta, dočta.*

Gen. ucennih, *dočtorum, dočtarum, dočtorum.*

Dat. ucennim. *dočtis.*

Acc. učenì, ucennæ, učená. *dočtos, dočtas, dočta.*

Voc. ò učenì, ucennæ, učená. *à dočti, dočta, dočta.*

Abl. od ucennih, *à*

Sept. s' učenimi, uel ma. *cum } dočtis.*

Oct. ù ucennih. *in }*

Admonitio.

Participia passiva significationis habent uarie terminationis formam generis masculini.

Qua-

- 1 *Quædam terminantur syllaba (en) ut,*
ucèn, *doctus.* gliúbglien, *amatus.* biyèn,
uerberatus. slídyen, *secutus.* naucèn, *edoctus.*
slávglien, *glorificatus.* poníxen, *humilia-*
tus. pohváglien, *collaudatus.* obuvèn, *cal-*
ceatus.
- 2 *Quædam syllaba (an) ut,* tíçan, *tactus.*
imàn. *habitus,* gospodòvan, *dominatus.*
imenòvan, *nominatus.*
- 3 *Quædam syllaba (et) uti,* zàcet, *conce-*
ptus. pròpet, *extensus.* vázet, *acceptus.*
- 4 *Quædam syllaba (at) ut,* dvizat, *sub-*
latus.
- 5 *Quædam syllaba (ut) uti,* sàghnut, *com-*
plicatus. dvìghnut, *levatus.* prìghnut, *in-*
curuatus.

CONIVGATIO VERBI passiuæ significationis.

INDICATIVI MODI TEMPVS Præsens.

Numero singulari.

1 sam, uel yesàm. *doceor. sòn insegnato,*
 Vcèn si, uel yesì. *doceris, uel docere.*
 Lye, uel yèst. *docetur.*

Plur.

172 INST. LING. ILLYR.

Plurali.

uceni { smo, uel yesmò . *docemur.*
 { ste, uel yestè . *docemini.*
 { su, uel yesù . *docentur.*

Imperfectum.

ucèn' { bijh. *docebar.*
 { bijsce . *docebaris, uel docebare.*
 { bijsce . *docebatur.*

Plurali.

uceni { bijhomo . *docebamur.*
 { bijhote . *docebamini.*
 { bijhu . *docebantur.*

Indefinitum.

bih } fui bismo
 bi } ucèn. *fusti in segnato.* Pl. biste uceni.
 bi } fu bisce

Perfectum.

ucèn { lam } sum:
 { si } bïo, uel bil. doctus es.
 { ye } est.

Plurali.

uceni { smo } sumus.
 { ste } bïli. docti estis.
 { su } sunt.

Plusquam perfectum:

bijh }
 bijsce } bïo, uel bil ucèn.
 bijsce }

Pla-

Plurali.

bijhomo }
 bijhote } bíli ucent.
 bijhu }

Futurum.

biti chiu, &c. ucent. *Plur.* bitichiemo, &c. ucenti.

IMPERATIVI MODI TEMPVS

Præfens.

bùdi ucent tí, &c. *Plur.* bùdimò ucenti mij, &c.

Futurum.

bitchiefc ucentí, &c. *Plur.* bitchiemo ucenti mij, &c.

Admonitio.

Eodem modo ex uerbo substantiuo sumuntur formæ reliquorum ferme modorum, Gerundiorum, & Participiorum addito singulis participio passiuo; & modis Optatiuo, ac Cōiunctiuo proprijs particulis.

DE ADVERBIO.

Caput III.

A *Duerbium est pars orationis indeclinabilis, quæ adiecta uerbo eius significationem explanat, atque implet. Cum enim dicit quispiam, hoddím, ambulo. ucím, doceo;*

ceo. tecém, curro. incertum est benè ne, an perperam. Accidunt autem Aduerbio species, significatio, & figura.

Species est Primitiua, & Deriuatiua: significationes uerò sunt plurimae. Figura denique sunt simplex, & Composita; ut, dobrò, benè. ne dobrò, non benè.

De Aduerbijs temporis.

Aduerbia Temporis sunt, quae tempus, quo quid fiat, adsignificant. Hic autem praecipua quadam afferentur, quae ad duo quasi membra reuocantur. Quarendi nimirum, & Respondendi.

Quarendi.

Kadà? quando? dòkle? quousque? kolikoye? quam pridem? kolikrat? quoties?

Respondendi ad Aduerbium Kadà?

ù céra, beri. obnócch, noctu. danàs, bodiè. obdàn, diu. Kassnò, serò. syùtra, cras. yurè, iam. vrimènito, opportunè. prikòsyùtra, perendie, postdimani. segayùtra, uel yutròs, bodiè manè. Sinócch, beri uesperì. veceràs, bodiè uesperì. udìglie, statim. fkorò, mox. ràno, uel zaràn, maturè. dòbno, opportunè. pri-pòdne, ante meridiem. opodné, meridiè. po-podné, post meridiem. tadà, tunc, ondà, tum. vázda, semper. bez prištánka, assidue. nigdár

nigdár, *nunquam*. kadgodír, *nonnunquam*,
uel aliquandò. priye, *anteà*. ù napridax,
posthac, *uel deinceps*. odávna, *uel dávno*,
olim. nigda, *quondam*. mallo priye, *paulò*
ante. mallo posli, *paulò post*. vikoönó,
eternum.

Respondendi ad Aduerbium
 Kolikoye?

Malloy', *parum est*. mallahnoy', *minimum*
est. velèy', *multum est*. sedminay', *septimus*
dies est. osminay', *octauus dies est*, &c.

Respondendi ad Aduerbium, Kolikrat?

Célsto, *sapè*. rétko, *rare*. nigdár, *nunquam*. mno
 krát, *sapius*. bezbroyno, *sine numero*. sces-
 krát, *sexies*. desetkrát, *decies*. stokrát, *cen-*
ties, &c. yednóc, *semel*. dvakrát, *bis*. trikrát,
ter, &c.

Respondendi ad Aduerbium Dòkle?

Dò sád, *usque adhuc*. dò sfarhé, *usque ad fi-*
nem. váldan, *totodie*. vavík, *eternum*. dò
 pet, *usque ad quinque*. dò scest, *usque ad*
sex. dò sedminx, *usque ad septimum diem*.
 docim, *donec*, &c.

De

De Aduerbijs loci.

Aduerbia loci duobus præcipuis capitibus comprehenduntur, status nimirum in loco; atque motus ad locum, de loco, & per locum.

Aduerbia status in loco.

Gdi? *ubi?* òvdi, *hic.* tòti, *istic.* òndi, *illic.* gdi-gòdir, *alicubi.* drugdi, *alibi.* vazdì, *ubique,* &c.

Aduerbia Motus ad locum.

Kàmo? *quò?* sìmo, *uel,* ovàmo, *bùc.* tàmo, *istuc.* onàmo, *illuc.* zgòra, *superne,* &c.

Aduerbia Motus per locum.

Kudà? *quà?* ovudà, *bàc.* rudà, *istàc.* onudà, *illàc.* kudár? *quà nam?* innuda, *aliò.*

DE ADVERBIIS.

Variarum significationum.

Cap. IV.

- 1 **O** *Ptandi, ut,* ò dà, à dà, à dà bi bôg dà, òh; ò, *utinam;* uel, ò fi.
- 2 *Vocandi, ut,* ò, nù: ò, *heus.*
- 3 *Interrogandi, ut,* zàc? *cur?* zàscò? *quã-obrem?* yèli? *ita ne?*
- 4 *Respondendi affirmatè; ut,* yòsc, *etiam.* tàko, *ità.* yèst, *est.* zàc ne? *cur non?* zàscò-ne? *quid ni?*
- 5 *Confirmandi, ut,* zayìsto, *profectò.*
- 6 *Negandi, ut,* ne: *non.* nikakor, *nequaquam.*

7 *De-*

- 7 *Dubitandi, ut, bār x, fortasse.*
- 8 *Hortandi, ut, nù, age. nùdir, agetum.*
- 9 *Prohibendi, ut, dà nè, ut ne. nè, non, minimè.*
- 10 *Demonstrandi, ut, èvo, otto, etto, enno; en, ecce.*
- 11 *Eligendi, ut, pacè, immo.*
- 12 *Comparandi, ut, vèchie, magis. mágne, minus. yáce, fortius. nègo, uel nèg, quam.*
- 13 *Congregandi, ut, skùpno, simul. skùpa, und. zàyedno, pariter. ù yednò. ù skùp.*
- 14 *Separandi, ut, razlùčno, separatim.*
- 15 *Intendendi, ut, cvársto, acriter. kripòstno, studiosè. snáxno, uebementer, &c.*
- 16 *Remittendi, ut, nehárno, negligenter.. lino, segniter. slábo, remissè.*
- 17 *Ordinis, ut, parvò, primum. páka, deinde. napokóm, postremò. priy, pòsli, náypo-sli, &c.*
- 18 *Euentus, ut, yedà, si fortè.*
- 19 *Similitudinis, ut, Kokò, sicut. takò, ita. yako, ueluti. kakó, uti.*
- 20 *Diuersitatis, ut, innáko, aliter. drugáko, secus.*
- 21 *Qualitatis, ut, mùdro, prudenter. gizdàvo, eleganter. razúmno, sapienter. dobrò, benè. bòglie, melius. zlò, malè. gòrre, peius. pokóyno, sedatè. tihò, tranquille. hitro, uelociter, & omnes fermè alia formæ adiecti-*

M uorum

*uorum neutri generis , quæ sapissimè sunt
aduerbia.*

22 *Quantitatis , ut , mállo , parum . velè ,
multum . dõsti , satis . mnògo , nimum .*

INSTITVTIONVM

LINGVÆ ILLYRICÆ

LIBRI SECVNDI.

PARS TERTIA.

DE PRAEPOSITIONE

INTERIECTIONE,

& Coniunctione .

*Ac tres postrema Orationis
particula, et si minoris mo-
menti esse uideantur, quip-
pè quæ minima sint, & pa-
nè significationis expertes ;
non minus tamen ad uenue-
ritatem , ac firmitatem per-
fecta locutionis pertinent , quam quacumque
ex ijs , quæ hætenus declarata sunt . Expo-
nam*

*nam itaque illas hac postrema, & perbreui
huius libri parte quantacumque uenustate,
ac breuitate potero.*

DE PRAEPOSITIONE.

Caput I.

Praepositio est pars orationis indeclinabilis,
qua ceteris eius partibus aut separata,
aut coniuncta praepositur. Huic autem acci-
dunt Figura, & Casus. Figura quidem sim-
plex, & composita. Casus uerò, etiam si apud
Latinos non nisi Accus. & Ablat. illi tribuan-
tur; apud nos tamen eidem ferè omnes largiun-
tur. Quod fit uel propter uariam uerborum
significationem, uel potius propter uaria no-
minū genera ita, ut eadem praepositio in utro-
que numero diuersos casus sibi asciscat.

De praepositione exigente.

Nomin. Sing.

- 1 Zà, significans (propter aut pro) c on-
iunctaque cum nominibus Appellatiuis ma-
sculinis exigit nominat. ut, zà uzròk twóy.
zà grád sfeti. zà stól Boxyí.
- 2 Nà, super; ut, póyde nà mjr. nà odár. nà
pòd.
- 3 ù, in, ut, ù ovi nacín. ù nác grád.

M 2 Vz,

- 4 V z, *secus, ut*, ùz pùt stári.
- 5 Pòd, *sub, ut*, pòd ottár pobíghnu.

De Præpositione exigente

Genit. Sing.

- 1 Od, del, uel di; & *his similes particula*, ut, od onz zàpovidi, di *quel commandamento*.
- 2 Prik, uel priko, *trans, uel ultra*; ut, skocci priko potòka. prik ríkz.
- 3 Vàn, *extra, ut*, vàn kùchiaz. vàn gráda.
- 4 Rádi, *propter, ut*, rádi bòga, *propter Deū*.
- 5 Vårhu, aut sfårhu, *super: ut*, vårhu obílnz tarpèzz.
- 6 Dò, *usque ad: ut*, dò glávz, uel deridò glávz.
- 7 Bèz, brèz, prèz, *sine; ut*, bèz mìrz.
- 8 Çichia, uel çicch', *causa, ergo, aut propter*. çicch' stráha Isùssova. gliubávi çichia; *sólet enim hac nominibus etiam postponi*.

De Præpositione exigente

Dat. Sing.

- 1 Ná, *supra; præposita nominibus, quæ con- struantur cum uerbis status in loco*; ut, ná ottáru. ná glávi noffi.
- 2 ù, *intra, ut*, ù kùcchi. ù çárqvi. ù vártlu.
- 3 Pri, *apud, ut*, pri Iwannu. pri gnìvi.
- 4 Ká, uel K', *ad, uel, uersus, ut*, K' diwiçi. K' grádu.

3 Prò.

- 5 Pròtiva, supròtiva, supròt, *aduersus, contra*; ut, pròtiva Bògu sàgríscih . supròt Stì panu .
- 6 Pò, *per, super, post* : ut, pò pātu . pò obràzu . pò smàrti .
- 7 Okò, *uel, ò: circa, de*; ut, ò tebbi mìslim .

De Præpositione exigente

Accus. Sing.

- 1 Vz, *propè*; si *præponatur Proprijs, uel Appellatiuis femininis*, ut, ùz tarpèzu . &c.
- 2 Nà, *super, si eisdem nominibus præponatur*, ut, ùtece nà gorù . nà Scimuna .
- 3 ù, *in, uel, intra, cum uerbis motus*; ut, ulìze ù Konòbu . si *nomina sint feminina*.
- 4 zà, *pro*; ut, zà moyù sestrù . zà tvoyù gliubáv .

De Præpositione exigente

Abl. utriusq. numeri.

Od:à *uel ab*. ut, òd Pètra . Od, *de*; ut, òd dùha sfétoga . vz, z'; *aut is, s'; è, uel ex*; ut vz rùkz, is Sàrça .

De Præpositione exigente

Casum Septimum Sing. & Plur.

Mèyu, mèu, *inter*; ut, mèu mnóm, i tobbóm, Prid, sprid; *ante, coram*; ut, prìd Bògom. sprìd ocima. Pòd, *sub*; ut, pòd pazuhóm . nàd, *super*;

M 3 ut,

*ut, nàd sfakóm xenóm. zà, post; ut, zà vrâ-
tom.*

De Præpositione exigente
Nomin. & Accus. Plur.

*Nà, in, & super; cum uerbis motus ad locum;
ut, postàvi nà gláva xénska. ù, in; ut, ù dñi
onè. Pòd, sub; ut, pòd nogà. zà, post; ut,
zà plechia. & cetera ferè omnes Nom. sin-
gul. exigentes.*

De Præpositione exigente
Dat. Plur.

*Kà, K'; ad, uersus; ut, K' Rimglianom; cum uer-
bis motus ad locum præcipuè.*

De Præpositione exigente
Abl. aut Gen. Plur.

*Od, à, uel ab; seu delli, &c. & iz, ex. Prik, ultra,
vàn, extra. Rádi, rád', propter. vārhu, sfār
hu; super. Dò, deridò, usque ad. Bèz, prèz.
sine. çichia, çicch', propter, &c.*

De Præpositione exigente
Casum Octauum.

*ù, in, cum uerbis status in loco; ut, ù vāscih,
Kùchiah. ù duscìçah sfétih.*

DE

DE INTERIECTIONE.

Caput II.

Interiectio est pars orationis indeclinabilis, quæ alijs interijcitur partibus ad animi affectus exprimendos. Illi autem accidit Significatio dumtaxat. Porro Significationis variae sunt species.

- 1 Laudantis & exultantis, ut, blágoxe, blágoti, eugè.
- 2 Dolentis, ut, yáo, heu, hei.
- 3 Suspirantis, ut, lélé, ab, ah.
- 4 Lugentis, ut, yôh, obóy, & Eiulantis etiam. oh, oh.
- 5 Admirantis, ut, háy, háy; tátá; pape, ò.
- 6 Ironia, ut, hìhì: hui.
- 7 Irridentis, ut, pùpù, hìhí. ò.
- 8 Exclamantis, ut, váy, váy: pròh, ò.
- 9 Silentium indicentis, ut, mùcß; st.
- 10 Timentis, ut, òboy; hei.
- 11 Deprehēdentis, ut, ahá, toytò. at at, id, id.
- 12 Prasagientis, minantis, uel misferentis, ut, à, váy, yáot. uæ.
- 13 Reijcientis cum fastidio, ut, tchia, tyà: apagè, apagesis.
- 14 Stomachantis, uel indignantis, ut, zlòb-bo, hùddo, malum.

M 4 Exe-

- 15 *Execrantis, ut, pròkglieto; maledictū; neizrecèno, nefandum, nefas.*

DE CONIUNCTIONE

Caput III.

Coniunctio est pars Orationis indeclinabilis annectens, ordinansque sententiam. Accidunt autem Coniunctioni, Species, Figura, & Ordo, de quibus breuiter dicendum est.

Coniunctionum species sunt.

- 1 *Copulatiua, ut, i, à, terè, tèr; ac, &, atq.*
- 2 *Disiunctiua, ut, àl, àlli: il, illi. uel, siue, seu, aut.*
- 3 *Aduersatiua, ut, prèm dà; etiam si, tametsi: à, àko; etsi: prèm àko, quamquam. à, at. prèm, etiamsi, &c.*
- 4 *Collectiua, siue, illatiua, ut, dàkle, itaque. pòkle. igitur. zató, idcirco. zàlcto, quare.*
- 5 *Causalis, ut, yerè, yèr', namque, nam, quia. bò, enim.*
- 6 *Expletiva, ut, li, quidem. bò.*
- 7 *Conditionalis, ut, àko, si. dà, si. yedà, si forte.*

Figuræ sunt simplex & Composita.

Simplex, ut, prèm, àko, &c. Composita, ut, prèm dà. àko dà.

Ordo

Ordo autē est Præpositivus, Subiunctivus, & Communis. Præpositivæ sunt omnes excepta, bō. Subiunctivæ esse possunt, terē, tēr: al, àlli: il, illi: yēr', dākē, pōkē. li: (bō, est omnino.) Ex quibus apparet etiam, quæ sint Communes.

Hæc sunt, quæ de octo partibus orationis Illyricæ Lingua occurrerunt ita, ut multa à me prætermiſſa eſſe non ignorem. Quare etiam atque etiā obſecro huius Lingua Peritiores, ut, quod mihi anguſtia temporis perficere denegarunt, hoc opus ipſi, qui & lingua peritia, & otio abundant, abſolutiſſimum in lucem edant.

*

FINIS LIBRI SECVNDI.

Laus DEO, ac Deiparæ Virgini.

DE

DE CONSTRUCTIONE

PRÆCEPTA ALIQVOT.

Præcep. I.

I duo nomina substantiua rerum diuersarum in oratione continuentur alterum apud Latinos ponitur in Genitiuo. Apud nos uerò modò idem contingit, modò ex substantiuo minus principali formamus adiectiuum Possessiuum, ut, Xidowisu ubilli sina Boxyéga. Iudæi interfecerunt filium Dei. (Boxyéga, pro, Bòga, di Dio.)

Præcep. II.

Nomen substantiuum concordat cum Adiectiuo ferè in genere, numero, & casu, ut bláxenni Pèttar. Beatus Petrus. Sfèti otàç Pâpa. Sanctus pater Papa. nebbo vèdro.

Præcep. III.

Relatiuum cohæret cum antecedente substantiuo genere, numero, & interdum casu, ut, diticch niè dòbar, koyí oçà nè scuyé. Puer nò est bonus, qui patrem non honorat.

Exceptio.

Excipi possunt illa nomina substantiua quorum Dat. utimur pro Vocat. ut, mòy diticchiu, mipuer. ubi (mòy) est casus Vocatiui, (diticchiu) Datiui.

Præ-

Præcep. II II.

Nomen concordat cum Verbo in persona & numero, ut, Bâre molli sfetu Mariyu; Bartholomæus orat sanctam Mariã. quod si sint uoces copulatæ sæpius uerbum plurale exigüt, ut, Pèttar, i Ivàn k' grobù potekòsce. Petrus & Ioannes ad sepulcrum cucurrerunt.

Præcep. V.

Verbum personale finiti modi postulat ante se Nomin. apertè uel occultè eiusdem numeri, & personæ, ut, yà placcém, ego lugeo. tí se smiyèsc, tu rides. Sctò glieddaśc? quid intueris?

Præcep. V I.

Verbum substantiuum non solum ante; sed etiam post se Nominat. postulat. Quod interdum etiam exigunt uerba, quæ post se habent aliquod nomen Appellatiuum generis masculini, ut, twóy brát yèšt dòbar clovik. tuus frater est bonus uir. Dáynám hlib násc: da nobis panem nostrum. ubi(hlib násc) est Nomin. Casus.

Præcep. V I I.

Verbum Transitiuæ aut Actiuæ significationis post se ferè accusandi casum postulat; ut, Redovniči hvále Bòga. Religiosi laudant Deum.

Præ-

Præcep. VIII.

Verbum passivæ significationis post se Ablativum cum præpositione, od, id est, à uel ab, desiderat. Písmašu sfeta gliúblièna od mené. Scriptura sancta amantur à me.

Præcep. IX.

Quoduis uerbum admittit præpositionem cum suo casu, ut, bío sam ù çàrqvi. fui in templo. gliúbimte sà sfim sàrcem. amo te ex toto corde.

Præcep. X.

Omne uerbum, & multa nomina Dativi habere possunt eius rei, cui damnum aliquod, uel commodum affertur, ut, trùdis innim, mènisi samomu lín. laboras alijs, mihi uni es piger.

Præcep. XI.

Temporis continuatio ferè Accusatiuo gaudet, ut, S&íosam trí dobba. legi tres horas; nisi nomen numerale more Substantiuorum Genitivum exigit.

Præcep. XII.

Cuicumque uerbo potest addi Ablativus significans uel pretium, uel instrumentum, uel causam, ut, kúpío sam Kgníxník dvlmi desetáçij. emi librum duobus denarijs. noxèm rixem drívo. cultro scindo lignum.

Præ-

Præcep. XIII.

*Gerundia, & Participia post se postulant casus suorum uerborum, ut, buducchi yâ
û Kùcchi, donesenæmi bîsce twoyæ*

*Kgnigæ . cum essem ego domi,
perlata mihi fuerunt
tua littera.*

S L A U A , I H U A L A
I S V K A R S T V
G O S P O D I N V N A S C E M V .
S F A R H A .

Errata sic corrige.

Pag. 8. aa, ce, ij. *lege*, aa, ce, ie. ij. P. 9. ce, de. l. ce, ci, de. Pag. 14. *distionibus*, l. *ditionibus*. P. 32. vel *vlastél*, l. vel *vlastélaa*. P. 35. Gen. *vsciyu* vel *vha*, l. vel *vha*. Gen. *vsciyu*: P. 36. *Mariyâe*, l. *Mariyæ*. P. 38. *ùvoyuodáh*, l. *ùvoyodáh*. P. 39. *mutât*, in *kav*, k, l. *mutât* *sylla bā* (*qva*) in *kav*, P. 40. *propositione*, l. *præpositione*. p. 41. *Sladostîma*, l. *Sladostâma* uel *Sladostîma* P. 49. *Kakovaé*, l. *Kakováæ*, P. 54. *cupite*, l. *capite*. P. 56. *Yuryéu*, l. *Yuryév*. P. 58. *duoci*, *duoyçi*: P. 64. *Exemplū primū*, l. *Exemplum vnicū*. P. 68. *respondent*, l. *respondet*. P. 71. *s'ovîm*, l. *s'ovîmi*. P. 72. *ille*, l. *ille*. P. 84. *corressi*, l. *corressi*. P. 85. *Cap. I*, l. *Cap. II*. P. 87. *conneniunt*, l. *cōueniunt*. P. 94. *dābih*, ut *fuerim*, l. *dābih*, ut *fuerim*. P. 96. *Infinitiui*, l. *Infiniti* P. 101. *significabit*, l. *significabitur*. P. 114. ut *docemus*, l. ut *doceamus*. P. 117. *hò in segnato*, l. *hà in segnato*. *ibid*: *hai in segnato*, l. *hà in segnato*. *ibid*. *ncívsci*, l. *ucívsci*. P. 118. *personam præsentî*. l. *personam præteritî*. P. 119. *voih*. l. *voih*, uel *voyih*. P. 124. *tiçáhomo*, &c. l. *tiçáhomo*, &c. P. 128. *tijçali*, *tiçáo*, *tiçal*. l. *tijçalli*, *tijçáo*, *tijçál*. *ibid*. *toccaste*, l. *toccaste*. P. 129. *bùde tiçalli*. l. *bùdu tiçalli*. P. 131. *miçah*, uel *maknuh*. l. *miçáh*, uel *maknúh*. P. 133. In quo uerbo, ut, l. In quo uerbo, e, in, a, ut. P. 136. *ò dà imíte*. l. *ò dà imate*. P. 144. *potoyenáste*

Errata sic corrige.

ste, l. potuyevaste. P. 144. potuyeualli. l. potuyevalli. ibid. potuyio, l. potúyio. P. 145. potuyúyte vij, l. potuyúyte vij. P. 151. podijyáofam. l. popijyaofam P. 159. daxij. l. daxyij. P. 160. daxij, l. daxyij. ibid. Plusquamperfecto, l. Plusquamperfectū. ibid. daxij. l. daxyij. ibi. deest. Indefinitum, dà daxyi. P. 160. Indefinitum, dāye. l. Perfectum, dāye.

Regestum.

A B C D E F G H I K L M.

Omnia sunt folia integra.

